

MAGYARORSZÁG HIVATALOS LAPJA
2017. november 14., kedd

Tartalomjegyzék

337/2017. (XI. 14.) Korm. rendelet	A három- vagy többgyermekes családok lakáscélú jelzáloghitel-tartozásainak csökkentéséről	29973
338/2017. (XI. 14.) Korm. rendelet	Egyes közszolgálati tárgyú kormányrendeletek módosításáról	29980
339/2017. (XI. 14.) Korm. rendelet	A közbeszerzési eljárásokban elektronikusan gyakorolható eljárási cselekmények szabályairól, valamint az elektronikus árlejtés alkalmazásáról szóló 257/2007. (X. 4.) Korm. rendelet módosításáról	29982
340/2017. (XI. 14.) Korm. rendelet	A Miskolc Steel Mills Ipari és Kereskedelmi Korlátolt Felelősségű Társaság „felszámolás alatt” stratégiaileg kiemelt jelentőségű gazdálkodó szervezetté minősítéséről	29986
30/2017. (XI. 14.) AB határozat	A közfoglalkoztatásról és a közfoglalkoztatáshoz kapcsolódó, valamint egyéb törvények módosításáról szóló 2011. évi CVI. törvény 1. § (4a) bekezdésének b) pontja, illetve az 1. § (4b), (4f) és (4g) bekezdése alaptörvény-ellenességének megállapításáról és megsemmisítéséről	29987
27/2017. (XI. 14.) OGY határozat	A Czeglédy-ügy károsultjainak rendkívüli kárrendezéséről	30012
28/2017. (XI. 14.) OGY határozat	Dr. Hadházy Ákos országgyűlési képviselő mentelmi ügyében	30012
427/2017. (XI. 14.) KE határozat	Egyetemi tanári kinevezésről	30013
428/2017. (XI. 14.) KE határozat	Egyetemi tanári kinevezésről	30013
429/2017. (XI. 14.) KE határozat	Kitüntetés adományozásáról	30014
430/2017. (XI. 14.) KE határozat	Kitüntetés adományozásáról	30014
1842/2017. (XI. 14.) Korm. határozat	Magyarország IV. Nemzeti Energiahatékonysági Cselekvési Tervéről	30015
1843/2017. (XI. 14.) Korm. határozat	A Debreceni Egyetem ipari parkjába tervezett Innovációs Központ létrehozásának támogatása érdekében történő előirányzat-átcsoportosításról	30015
1844/2017. (XI. 14.) Korm. határozat	A kormányzati szektorba nem sorolt, 100%-os önkormányzati tulajdonban álló gazdasági társaságok adósságot keletkeztető ügyleteihez történő 2017. szeptemberi előzetes kormányzati hozzájárulásról	30017
1845/2017. (XI. 14.) Korm. határozat	A Mária Rádió Közhasznú Egyesület, a Mária Út Közhasznú Egyesület, illetve a Volkra Ottó János – Magyar Múza Alapítvány támogatása érdekében a rendkívüli kormányzati intézkedésekre szolgáló tartalékból történő előirányzat-átcsoportosításról	30019
1846/2017. (XI. 14.) Korm. határozat	Az Integrált Közlekedésfejlesztési Operatív Program éves fejlesztési keretének megállapításáról szóló 1247/2016. (V. 18.) Korm. határozat módosításáról	30021

Tartalomjegyzék

1847/2017. (XI. 14.) Korm. határozat	A KEHOP-5.2.2-16-2016-00025 azonosító számú („Heves megyei oktatási intézmények épületenergetikai fejlesztése” című) projekt támogatásának növeléséről	30028
1848/2017. (XI. 14.) Korm. határozat	A TOP-6.1.2-16-SP1-2017-00001 azonosító számú („Inkubátorház létrehozása az Innovációs és Technológiai Centrum területén” című), valamint a TOP-6.3.2-16-MI1-2017-00001 azonosító számú („Zöld Város kialakítása Miskolc Belváros – Történelmi Avas akcióterületen” című), hárommilliárd forintot meghaladó támogatási igényű projektjavaslat támogatásáról	30030
1849/2017. (XI. 14.) Korm. határozat	A Terület- és Településfejlesztési Operatív Program éves fejlesztési keretének megállapításáról szóló 1005/2016. (I. 18.) Korm. határozat módosításáról	30032

III. Kormányrendeletek

A Kormány 337/2017. (XI. 14.) Korm. rendelete a három- vagy többgyermekes családok lakáscélú jelzáloghitel-tartozásainak csökkentéséről

A Kormány az Alaptörvény 15. cikk (3) bekezdésében meghatározott eredeti jogalkotói hatáskörében,
az Alaptörvény 15. cikk (1) bekezdésében meghatározott feladatkörében eljárva a következőket rendeli el:

1. Alapvető rendelkezések

- 1. §** (1) A harmadik vagy további gyermek születésére tekintettel e rendeletben meghatározott feltételekkel a központi költségvetésből vissza nem térítendő állami támogatás (a továbbiakban: támogatás) vehető igénybe a Magyarország területén lévő lakást, lakóházat, tanyát vagy birtokközpontot (a továbbiakban: lakás) terhelő lakáscélú jelzáloghitel-tartozás csökkentése érdekében.
- (2) A támogatás költségvetési fedezetét a központi költségvetés „Egyéb lakástámogatások” előirányzata biztosítja.

2. Értelmező rendelkezések

- 2. §** (1) E rendelet alkalmazásában
- gyermek*: az igénylőnek, illetve házastársának vagy élettársának vér szerinti gyermeke, ideértve a magzatot a várandósság betöltött 12. hetét követően (a továbbiakban: magzat), valamint az igénylő, illetve házastársa vagy élettársa által a támogatás iránti kérelem (a továbbiakban: kérelem) benyújtásának időpontját megelőzően örökbefogadott gyermek;
 - igénylő*: a lakáscélú jelzáloghitel-szerződés adója, továbbá a házastársa vagy élettársa, aki a járási hivatalnál kérelmet nyújt be;
 - járás i hivatal*: a lakáscélú állami támogatásokkal kapcsolatos feladatkörében eljárva a lakáscélú jelzáloghitellel érintett lakás fekvése szerint illetékes megyei kormányhivatal megyeszékhely szerinti járási hivatala, Pest megye és a főváros területén fekvő lakáscélú jelzáloghitellel érintett lakás esetén Budapest Főváros Kormányhivatalának XIII. Kerületi Hivatala;
 - lakáscélú jelzáloghitel*: az e rendelet kihirdetését
 - megelőzően kötött szerződés alapján folyósított olyan forintalapú jelzáloghitel, amelynek fedezete Magyarország területén lévő, az ingatlan-nyilvántartásban lakás, lakóház, tanya vagy birtokközpont megjelöléssel nyilvántartott ingatlan, illetve
 - követően kötött, a hitelintézetekről és a pénzügyi vállalkozásokról szóló 2013. évi CCXXXVII. törvény (a továbbiakban: Hpt.) 6. § (1) bekezdés 76. pontja szerinti forintalapú lakáscélú hitel- vagy kölcsönszerződés;
 - pénzügyi intézmény*: a magyarországi székhellyel vagy fiókteleppel rendelkező hitelintézet és pénzügyi vállalkozás;
 - támogatott személy*: az igénylő, akinek a járási hivatal véglegessé vált közigazgatási hatósági határozatával (a továbbiakban: támogatást megállapító határozat) a támogatásra való jogosultságát és a támogatás összegét megállapította, valamint az állami igény érvényesítése tekintetében a károsult állammal szemben a büntetőbíróóság által jogerősen megállapított felelősséget viselő terhelt.
- (2) Az e rendeletben meg nem határozott fogalmakat a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvényben (a továbbiakban: Ptk.), a fogyasztónak nyújtott hitelről szóló 2009. évi CLXII. törvényben, valamint a Hpt.-ben meghatározottak szerint kell értelmezni.

3. A támogatásra jogosult személyek

- 3. §** (1) Házastársak és élettársak – ideértve azt az esetet is, ha a lakáscélú jelzáloghitel-szerződésnek kizárólag az egyik fél az alanya – a támogatást kizárólag együttesen igényelhetik (a továbbiakban: együttes igénylés).

- (2) Együttes igénylés esetén az igénylési feltételeket mindkét igénylőnek teljesítenie kell, és a nyilatkozatokat mindkét igénylőnek meg kell tennie.
- (3) A támogatást igényelheti:
 - a) magyar állampolgár és az a személy, akit a magyar állampolgárságról szóló törvény alapján magyar állampolgárnak kell tekinteni,
 - b) a szabad mozgás és tartózkodás jogával rendelkező személyek beutazásáról és tartózkodásáról szóló törvény hatálya alá tartozó személy, aki a szabad mozgás és a három hónapot meghaladó tartózkodás jogát Magyarország területén gyakorolja,
 - c) harmadik országbeli állampolgár, ha a harmadik országbeli állampolgárok beutazásáról és tartózkodásáról szóló törvényben foglaltak szerint bevándorolt vagy letelepedett jogállással rendelkezik,
 - d) hontalan, ha a harmadik országbeli állampolgárok beutazásáról és tartózkodásáról szóló törvényben foglaltak alapján ilyen jogállásának ismerték el, valamint
 - e) a menedéjogról szóló törvényben foglaltak szerint menekült vagy oltalmazott jogállással rendelkező személy.
- (4) Nem magyar állampolgár részére a támogatás a három hónapot meghaladó tartózkodási jogosultság fennállásának időtartama alatt nyújtható.

- 4. §**
- (1) A támogatás
 - a) a kérelem benyújtásának időpontjában és
 - b) – a 6. § (1) bekezdése szerinti, már megszületett gyermekre tekintettel történő igénylés esetén – a gyermek születésének időpontjábanfennálló, fel nem mondott lakáscélú jelzáloghitel-szerződés esetén igényelhető.
 - (2) A lakáscélú jelzáloghitel fedezetét képező lakásban az igénylőnek – együttes igénylés esetén az igénylőknek összesen – legalább 50%-os mértékű, az ingatlan-nyilvántartásban bejegyzett tulajdoni hányaddal kell rendelkeznie.

- 5. §**
- A támogatás elsősorban az igénylő jelzáloghitel-szerződéséből eredő tőketartozása csökkentésére használható fel, amennyiben pedig a tőketartozás összege nem éri el a támogatás összegét, úgy a támogatás a tőketartozás járuléka – ide nem értve a késedelmi kamatot – csökkentésére használható fel.

- 6. §**
- (1) A támogatásra való jogosultság feltétele az igénylőnek vagy együttes igénylés esetén az igénylők egyikének az e rendelet hatálybalépését követően született vér szerinti vagy örökbefogadott gyermeke, valamint a kérelem benyújtásának időpontjában a várandósság legalább 12. hetét betöltött magzata.
 - (2) Az e rendelet hatálybalépését követően született ugyanazon gyermek támogatására kizárólag egy alkalommal és egy lakáscélú jelzáloghitel vonatkozásában igényelhető a támogatás.
 - (3) Ha együttes igénylés esetén az igénylők egyike nem adósa a jelzáloghitel-szerződésnek, az igénylőn kívül más adós a jelzáloghitel-szerződésben nem szerepelhet.
 - (4) Ugyanazon igénylő a támogatást – több (1) bekezdés szerinti gyermek esetén – egy kérelemben is igényelheti.
 - (5) A (4) bekezdés esetén, ha a támogatás korábbi igénybevétele során az igénylők egyike volt csak a jelzáloghitel-szerződés adósa, az igénylőnek a következő igénylés során a korábban igénybe vett támogatásnál számításba vett gyermekek vonatkozásában is igazolnia kell, hogy a gyermekek az igénylővel közös háztartásban élnek.
 - (6) A gyermekszám számításánál a következő szempontokat kell figyelembe venni:
 - a) gyermeknek – a (7) bekezdésben foglalt kivétellel – az igénylővel közös háztartásban élő gyermek minősül,
 - b) a gyermek csak ugyanazon igénylő által több (1) bekezdés szerinti gyermekre tekintettel benyújtott külön kérelem vonatkozásában vehető ismételt figyelembe,
 - c) a más személy által igényelt támogatásnál már számításba vett gyermek az igénylő támogatásánál nem vehető figyelembe, és
 - d) házastársak, illetve élettársak együttes igénylése esetén a velük közös háztartásban élő közös, valamint nem közös gyermekeket együttesen kell figyelembe venni.
 - (7) Annak tényét, hogy a gyermek az igénylővel közös háztartásban él, a gyermek nagykorúvá válását követően nem kell figyelembe venni.
 - (8) Ha az (1) bekezdés szerinti örökbefogadott gyermek vonatkozásában az örökbefogadást a támogatást megállapító határozat véglegessé válását követő két éven belül felbontják, a felbontás tényét a támogatott személy a határozat jogerőre emelkedését követő 30 napon belül köteles a járási hivatalnak bejelenteni. A járási hivatal intézkedik a támogatás Ptk. szerinti késedelmi kamattal növelten történő visszafizetése érdekében.

4. A támogatás mértéke

- 7. §**
- (1) A támogatás összege a harmadik és minden egyes további – 6. § (1) bekezdése szerinti – gyermek esetén 1 millió forint.
 - (2) Ha a kérelem benyújtásának időpontjában a lakáscélú jelzáloghitel tőketartozása és annak járulékai összege alacsonyabb az igénybe vehető támogatás összegénél, az igénylő legfeljebb a tőketartozás és annak járulékai összegének megfelelő támogatásra jogosult.
 - (3) A (2) bekezdésben foglaltak esetén az igénybe vett támogatás és az (1) bekezdés szerinti összeg különbözetének igénylésére a támogatott személy későbbi időpontban nem jogosult.

5. A támogatás igénylésének feltételei

- 8. §** Az igénylő a következő feltételek teljesítése esetén jogosult a támogatásra:
- a) az igénylő büntetőjogi felelősségét a bíróság az új lakások építéséhez, vásárlásához kapcsolódó lakáscélú támogatásról szóló 16/2016. (II. 10.) Korm. rendelet [a továbbiakban: 16/2016. (II. 10.) Korm. rendelet] 1. melléklete szerinti bűncselekmény elkövetése miatt jogerősen
 - aa) nem állapította meg, vagy
 - ab) megállapította, de a támogatás igénylésének időpontjában az igénylő e bűncselekmények vonatkozásában a büntetett előlélethez fűződő hátrányos jogkövetkezmények alól már mentesült,
 - b) az igénylőnek az állami adó- és vámhatóságnál nincs nyilvántartott köztartozása, és
 - c) az igénylő teljes bizonyító erejű magánokiratban tudomásul veszi, hogy a más személy által igényelt támogatásnál már számításba vett gyermek a támogatás igénylésénél nem vehető figyelembe.
- 9. §**
- (1) Az igénylő a kérelemben hozzájárul ahhoz, hogy a támogatásra vonatkozó információkat, valamint
 - a) az alábbi saját adatait:
 - aa) természetes személyazonosító adatok,
 - ab) állampolgárság vagy hontalan jogállás,
 - ac) lakcím,
 - ad) értesítési cím,
 - ae) személyi azonosító jel és
 - af) adóazonosító jel, továbbá
 - b) a támogatás alapjául szolgáló és a gyermekszám számításánál figyelembe vett gyermekek alábbi adatait:
 - ba) születési név,
 - bb) anyja neve,
 - bc) lakcím,
 - bd) személyi azonosító jel és
 - be) adóazonosító jel

a támogatás szabályszerű igénybevételének ellenőrzése céljából a járási hivatal kezelje és továbbítsa a pénzügyi intézmény, Budapest Főváros Kormányhivatala, a Magyar Államkincstár (a továbbiakban: Kincstár), a Belügyminisztérium, valamint az állami adó- és vámhatóság részére.
 - (2) Az igénylő a kérelemben – az a) pont ac) alpontja szerinti adatkérés tekintetében a kérelemhez mellékelte közokiratba vagy teljes bizonyító erejű magánokiratba foglalt nyilatkozattal – hozzájárul ahhoz, hogy a járási hivatal a támogatásra jogosultság alábbi feltételeinek meglétét a következők szerint:
 - a) hivatalból, megkeresés útján ellenőrizze
 - aa) a köztartozás-mentességet – ha az igénylő nem szerepel az adózás rendjéről szóló törvény szerinti köztartozásmentes adózói adatbázisban – az állami adó- és vámhatóságtól megkért adóigazolással,
 - ab) a büntetlen előéletet a Belügyminisztérium által vezetett, a bűnügyi nyilvántartási rendszerről, az Európai Unió tagállamainak bíróságai által magyar állampolgárokkal szemben hozott ítéletek nyilvántartásáról, valamint a bűnügyi és rendészeti biometrikus adatok nyilvántartásáról szóló törvény szerinti bűnügyi nyilvántartásokból történő adatkéréssel, és
 - ac) a lakáscélú jelzáloghitel tekintetében a (3) bekezdés szerinti adatokat a kérelemben megjelölt pénzügyi intézménytől történő adatkéréssel,
 - b) hivatalból ellenőrizze a tulajdonjog fennállását a tulajdoni lapról elektronikus dokumentumként szolgáltatott nem hiteles másolatnak a számítógépes ingatlan-nyilvántartási rendszerből történő közvetlen lekérdezésével.

- (3) A pénzügyi intézmény a járási hivatal megkeresésének kézhezvételét követő 5 napon belül köteles igazolni a járási hivatal részére
- a) annak tényét, hogy
 - aa) az igénylő által benyújtott kérelemben szereplő kölcsöntartozás e rendelet szerint lakáscélú jelzáloghitelnek minősül, és
 - ab) az igénylő, illetve együttes igénylés esetén legalább az igénylők egyike a kölcsönszerződés adója, és a kölcsönszerződésben más adós nem szerepel,
 - b) a kölcsönszerződés megkötésének időpontját, valamint
 - c) a kérelem benyújtásának napján fennálló tőketartozás és – az esetleges késedelmi kamatot külön feltüntetve – annak járulékal összegét.
- (4) A pénzügyi intézmény a járási hivatal megkeresését az igénylő előtörlesztési szándéka bejelentésének tekinti.

- 10. §**
- (1) A magzat után igényelt támogatás esetén az igénylő vállalja, hogy a gyermek születését követő legfeljebb 30 napon belül a járási hivatal részére a gyermek születését, lakcímét, adóazonosító jelét, illetve a gyermek halva születését vagy a magzat elhalását igazolja.
 - (2) A támogatás magzatra tekintettel történő igénybevétele esetén a támogatást megállapító határozatban meg kell jelölni a szülés várható időpontját.
 - (3) Ha a járási hivatal a magzatra tekintettel történő igénybevétele esetén a gyermek megszületéséről a szülésnek a támogatást megállapító határozatban rögzített várható időpontját követő 30 napon belül az (1) bekezdés szerint nem értesül, a járási hivatal a támogatott személyt felszólítja az (1) bekezdés szerinti adatok igazolására.
 - (4) Ha a támogatott személy a (3) bekezdés szerinti igazolási kötelezettségét elmulasztja, a járási hivatal a 15. § (1) bekezdésében foglaltak szerint jár el.

- 11. §**
- A támogatásra való jogosultság feltételeinek meglétét a következők szerint kell igazolni:
- a) elvált szülők kiskorú gyermekeinek elhelyezését jogerős bírósági ítélettel és a lakcímet igazoló hatósági igazolvánnyal,
 - b) a gyermek halva születését a halottvizsgálatról és a halottakkal kapcsolatos eljárásról szóló 351/2013. (X. 4.) Korm. rendelet 3. melléklete szerinti okirattal,
 - c) a magzatok számát, a várandósság betöltött 12. hetét és a szülés várható időpontját a várandósgondozási könyvvel,
 - d) a közös háztartásban élést, valamint élettársak esetében ennek időtartamát teljes bizonyító erejű magánokiratba foglalt nyilatkozattal és a lakcímet igazoló hatósági igazolvánnyal.

6. A támogatás igénylése

- 12. §**
- (1) A kérelmet a járási hivatalnál kell benyújtani. A támogatásra való jogosultság feltételeit igazoló dokumentumok hiánytalan meglétét a járási hivatal, illetve – ha a kérelmet a kormányablaknál nyújtották be – a kormányablak ellenőrzi. A kormányablak a kérelmet mellékleteivel együtt a benyújtást követő napon továbbítja a járási hivatalnak. A járási hivatal vagy – ha a kérelmet a kormányablaknál nyújtották be – a kormányablak a kérelem benyújtásáról és a becsatolt dokumentumokról igazolást ad az igénylőnek.
 - (2) A támogatás igénybevételehez szükséges feltételeket a kérelem benyújtásának időpontjában kell teljesíteni.
 - (3) A kérelemben az igénylő megjelöli a támogatás alapjául szolgáló lakáscélú jelzáloghitelt nyilvántartó pénzügyi intézményt.
 - (4) A támogatásra való jogosultság szempontjából a kérelem benyújtásának napja az a nap, amikor az igénylő a kérelmet és az igénylési feltételek igazolásához szükséges dokumentumokat hiánytalanul benyújtja a járási hivatal részére vagy a kormányablaknál.
 - (5) A járási hivatal a kérelem elbírálása során a támogatás valamennyi feltételének fennállását teljeskörűen köteles ellenőrizni.
 - (6) A járási hivatal a kérelem elbírálásáért díjat és egyéb költséget az igénylő részére nem számíthat fel.
- 13. §**
- (1) Ha a lakástámogatási szakmai informatikai rendszer nyilvántartása alapján korábbi,
 - a) még el nem bírált támogatás iránti kérelem benyújtása vagy
 - b) támogatás igénybevétele

a jelenlegi igénylés alapjául szolgáló gyermekre tekintettel nem történt, és a támogatás igénybevételének e rendelet szerinti további feltételei is fennállnak, a járási hivatal határozattal dönt a támogatásról.

- (2) A járási hivatal a támogatásra jogosító feltételek fennállásáról és a támogatás összegéről a támogatást megállapító határozat megküldésével értesíti az igénylőt, valamint a támogatást megállapító határozatot annak véglegessé válását követő napon megküldi a pénzügyi intézmény részére.
- (3) Ha a lakástámogatási szakmai informatikai rendszer nyilvántartása szerint ugyanazon igénylő vagy másik igénylő által ugyanazon gyermek tekintetében korábbi időpontban – a 6. § (6) bekezdés b) pontjában foglaltak kivételével – a támogatás igénybevétele már megtörtént, a járási hivatal az igénylő kérelmét határozattal elutasítja.

7. A támogatás folyósítása

- 14. §**
- (1) A pénzügyi intézmény a támogatást megállapító határozat beérkezését követő 4 napon belül egy összegben, előtörlesztésként a támogatott személy pénzügyi intézménynél vezetett hitelszámlájára teljesít.
 - (2) A pénzügyi intézmény az előtörlesztésért a támogatott személy terhére díjat és egyéb költséget nem számíthat fel.
 - (3) Az előtörlesztés – a pénzügyi intézmény legfeljebb a kérelem benyújtásakor hatályos üzletszabályzata szerinti mértékének megfelelő – díját az állam téríti meg a pénzügyi intézmény részére.
 - (4) Amennyiben a támogatás folyósításának időpontjában a tőketartozás és annak járulékai összege alacsonyabb a támogatást megállapító határozat szerint igénybe vehető támogatás összegénél, a különbözetet a pénzügyi intézmény a támogatott személy részére megfizeti a támogatott személy által megjelölt bankszámlára, ennek hiányában postai úton.
 - (5) A támogatás igénybevételével történő előtörlesztés esetén a folyósítást követő 10 napon belül a pénzügyi intézmény köteles változatlan futamidő mellett a támogatott személy havi törlesztőrészeitelét újraszámolni és arról a támogatott személyt és a járási hivaltat értesíteni.
 - (6) Az (5) bekezdés szerinti értesítésben és azt követően évente legalább egy alkalommal a pénzügyi intézmény tájékoztatja a támogatott személyt arról, hogy az e rendelet szerinti előtörlesztéssel összefüggésben – megjelölve a támogatás összegét és az előtörlesztés díját is – a támogatott személy mekkora összegű támogatásban részesült, és a támogatást Magyarország Kormánya biztosította.

- 15. §**
- (1) Ha a járási hivatal a támogatás jogosulatlan igénybevételre utaló adat birtokába jut, a támogatott személyt írásban felszólítja a támogatás összegének az igénybevétel napjától számított, a Ptk. szerinti késedelmi kamattal növelten történő visszatérítésére.
 - (2) Az (1) bekezdés szerinti esetben a járási hivatal intézkedik a jogosulatlanul igénybe vett támogatás visszafizetése érdekében.
 - (3) A járási hivatal a jogosulatlanul igénybe vett támogatással összefüggésben, az általa végzett hatósági ellenőrzés befejezését követően csak abban az esetben alkalmaz jogkövetkezményt, ha a támogatásban részesült személy részéről a jogszabályban foglalt előírások megsértése a jogszerű állapot helyreállításával nem orvosolható, vagy a támogatott személy a járási hivatal erre irányuló felhívásának – a jogszerű állapot helyreállításának orvosolhatósága esetén – határidőben nem tett eleget.

8. Jogorvoslat

- 16. §** A járási hivatal döntésével szemben másodfokon Budapest Főváros Kormányhivatala jár el.

9. A támogatás központi költségvetéssel való elszámolásának szabályai

- 17. §**
- (1) A támogatásra való jogosultság megállapítását a járási hivatal, a támogatás központi költségvetéssel való elszámolását a pénzügyi intézmény végzi.
 - (2) A pénzügyi intézményt az általa jogszerűen folyósított támogatás összege után 1% költségtérítés illeti meg, amelyet a támogatással és a 14. § (3) bekezdése szerinti előtörlesztési díjjal együtt számol el a központi költségvetéssel.
 - (3) A pénzügyi intézmény legfeljebb az előző naptári hónapban előtörlesztésként ténylegesen folyósított támogatásra, valamint az ahhoz kapcsolódó előtörlesztési díjra és költségtérítésre vonatkozó elszámolását a lakásgazdálkodásért és lakáspolitikáért felelős miniszter (a továbbiakban: miniszter) által vezetett minisztérium honlapján található elszámolási nyomtatvány szerinti formában, havonta egy alkalommal készíti el és cégszerű aláírással ellátva papíron és azzal egyidejűleg elektronikus levélben is megküldi a következő hónap 20. napjáig a miniszter részére.

- (4) A miniszter az elszámolásokat – azok feldolgozását követően – eredeti példányban és elektronikus úton megküldi a Kincstárnak.

18. § A támogatást az állam nevében a pénzügyi intézmény elszámolása alapján a Kincstár nyújtja.

- 19. §**
- (1) A pénzügyi intézmény e rendelet szerinti elszámolását a Kincstár ellenőrzi.
 - (2) A pénzügyi intézménynek regisztrálnia kell a Kincstár honlapján található adatszolgáltatási felületen (a továbbiakban: eAdat).
 - (3) A Kincstár az elszámolás ellenőrzése során megvizsgálja, hogy a pénzügyi intézmény által az egyes támogatást megállapító határozatokhoz kapcsolódóan az elszámolással érintett hónapban folyósított – a 21. §-ban rögzített pénzügyi adatszolgáltatásban szereplő – támogatások összege megegyezik-e a pénzügyi intézmény által az elszámolással érintett naptári hónapra vonatkozóan igényelt támogatás összegével. Ha a Kincstár eltérést tapasztal, az utalványozást nem hajtja végre, erről és az eltérés tényéről 5 napon belül elektronikus úton tájékoztatja a minisztert. A miniszter a Kincstár tájékoztatásában foglaltakról elektronikus úton tájékoztatja a pénzügyi intézményt, és az elszámolás, illetve a 21. § (1) bekezdése szerinti adatszolgáltatás keretében rögzített adatok javítását kezdeményezi.
 - (4) A Kincstár a pénzügyi intézmény által jogszerűen igényelt és utalványozásra befogadott támogatás kifizetését – az (5) bekezdésben foglalt esetet kivéve – az elszámolás beérkezése hónapjának 20. napját követő 20 napon belül, a miniszter szakmai teljesítésigazolását követően indítja az 10032000-01457106 számú, a „Magánlakás-építéshez nyújtott támogatások” elnevezésű kiadási számla terhére a pénzügyi intézmény eAdaton történő regisztráció során megjelölt számlája javára.
 - (5) Az elszámolás késedelmes vagy hibásan történő megküldése esetén az utalási határidő az elkésett vagy a miniszter észrevétele alapján javított elszámolás miniszterhez történő beérkezésének napjától számított 10 nap. Ha a miniszter az elszámolás javítását tartja szükségesnek, arról a pénzügyi intézményt soron kívül, elektronikus úton értesíti.

- 20. §**
- (1) Ha a Kincstár a pénzügyi intézmény ellenőrzése során a pénzügyi intézmény terhére jogosulatlan támogatáslehívást állapít meg, a pénzügyi intézmény azt a Kincstár megállapításait tartalmazó dokumentum kézhezvételét követően a Ptk. szerinti, vállalkozások közötti fizetési késedelem esetére meghatározott késedelmi kamattal növelt összegben köteles a Kincstár által vezetett, 10032000-01034004 számú „Különleges bevételek” számlára megfizetni. A miniszter által kiadott teljesítésigazolás nem érinti a Kincstár ellenőrzési jogosultságát.
 - (2) A Kincstár a 19. § (1) bekezdése szerinti a pénzügyi intézménynél végzett ellenőrzése során a szükséges információk, dokumentumok bekérésére vagy a helyszínen azokba történő betekintésre jogosult.
 - (3) Ha a Kincstár a 19. § (1) bekezdése szerinti ellenőrzés során a pénzügyi intézmény elszámolásában szabálytalanságot tár fel, az elszámolással kapcsolatos követelést a pénzügyi intézménnyel szemben a polgári jog szabályai szerint érvényesíti.
 - (4) A 17. § (3) bekezdése szerinti elszámolási kötelezettséget a pénzügyi intézmény helyett másik pénzügyi intézmény is teljesítheti. A megbízási szerződésnek ki kell terjednie a megbízott pénzügyi intézmény felelősségére. A pénzügyi intézmény a megbízási szerződés megkötéséről annak egy példányának a megküldésével tájékoztatja a minisztert.

10. A támogatás folyósításával kapcsolatos adatszolgáltatás

- 21. §**
- (1) A pénzügyi intézmény elektronikus úton megküldi a Kincstárnak – ellenőrzési céllal, támogatást megállapító határozatok szerint, a Kincstár által készített, eAdaton található útmutatóban rögzített formában – a naptári hónapban folyósított támogatások alábbi adatait:
 - a) a támogatást megállapító határozat száma,
 - b) a folyósított támogatás összege,
 - c) a folyósított támogatáshoz kapcsolódó előtörlesztési díj összege és
 - d) a támogatás folyósításának időpontja.
 - (2) A pénzügyi intézmény az e § szerinti adatszolgáltatási kötelezettségét az (1) bekezdés szerinti útmutató szerinti formában havonta egy alkalommal, a naptári hónapot követő 5. napon teljesíti.

- 22. §** (1) A pénzügyi intézmény a 21. § szerinti adatszolgáltatását a Kincstár által küldött hibaüzenetek alapján felülvizsgálja, és a javított adatszolgáltatását soron kívül, ismételten megküldi.
- (2) A miniszter a 21. § szerinti adatszolgáltatás
- nem teljesítése esetén a támogatásnak vagy
 - hiányos vagy hibás teljesítése esetén a hiányos adatszolgáltatással érintett támogatásnak a pénzügyi intézmény részére történő folyósítását – a Kincstár megkeresésére – felfüggeszti, a kifizethető tételek összegéről a Kincstárt írásban értesíti.
- (3) A (2) bekezdés b) pontja szerinti felfüggesztés esetén a támogatás folyósítása a hiányos vagy hibás adatszolgáltatás pótlását követő havi elszámolás szerinti folyósítással egyidejűleg történik.
- (4) A (2) bekezdés b) pontja szerinti felfüggesztés nem érinti a pénzügyi intézmény adatszolgáltatási hiánnyal nem érintett támogatásra vonatkozó elszámolási jogosultságát.
- (5) Az adatszolgáltatási kötelezettséget a pénzügyi intézmény helyett másik pénzügyi intézmény is teljesítheti. A megbízási szerződésnek ki kell terjednie a megbízott pénzügyi intézmény felelősségére.

11. Felelősség

- 23. §** (1) A pénzügyi intézmény felelős az állammal szemben minden olyan jogszerűtlenül folyósított támogatásért, amely az e rendelet alapján őt terhelő kötelezettség megszegésével keletkezett. Mentésül a pénzügyi intézmény a felelősség alól, ha bizonyítja, hogy úgy járt el, ahogy az az adott helyzetben általában elvárható.
- (2) A pénzügyi intézmény nem felel azért a jogszerűtlenül folyósított támogatásból eredő kárért, amely a támogatott személy felróható magatartása miatt keletkezett.
- (3) Az (1) bekezdés szerinti jogszerűtlenül folyósított támogatás esetén a pénzügyi intézmény a Ptk. szerinti, vállalkozások közötti fizetési késedelem esetére meghatározott késedelmi kamattal növelten köteles megtéríteni a kárt az állam részére.
- (4) A pénzügyi intézmény a neki felróható okból eredő kár esetén a támogatott személlyel szemben köteles helytállni, e kötelezettségét az államra nem háríthatja át.
- (5) A támogatásra való jogosultság vizsgálatakor az igénylő által benyújtott nyilatkozatok, okiratok valódiságát – ha a járási hivataltól, illetve pénzügyi intézménytől elvárható gondosság tanúsítása mellett annak hamis vagy hamisított volta nem ismerhető fel – vélelmezni kell.

12. Vegyes rendelkezések

- 24. §** A járási hivatal, valamint Budapest Főváros Kormányhivatala e rendeletben szabályozott hatósági eljárása során
- az igénylőt hiánypótlásra legfeljebb két alkalommal felhívhatja,
 - az igénylő az eljárás szünetelését nem kérheti, és
 - az igénylő az iratot másolatban az eredeti irat egyidejű bemutatása mellett nyújthatja be.
- 25. §** Az e rendelet szerinti támogatást is magában foglaló, lakáscélú állami támogatásokhoz kapcsolódó szakmai informatikai rendszerek üzemeltetéséről és fejlesztéséről – a szakmai irányítást ellátó miniszter utasítása és felügyelete mellett – a Kincstár gondoskodik.
- 26. §** (1) A járási hivatalnak a lakáscélú állami támogatásokkal kapcsolatban e rendelet alapján
- ellátott feladatkörei gyakorlásával összefüggésben az államháztartásról szóló 2011. évi CXCV. törvény (a továbbiakban: Áht.) 9. § g)–i) pontjában meghatározott, valamint a törvényességi és szakszerűségi ellenőrzési hatásköröket szakmai irányító miniszterként a miniszter gyakorolja,
 - a hatáskörébe tartozó közigazgatási hatósági ügyekkel összefüggésben az Áht. 9. § f) pontjában és kizárólag ezekhez kapcsolódva az Áht. 9. § h) pontjában meghatározott hatásköröket Budapest Főváros Kormányhivatala gyakorolja.
- (2) A járási hivatalnak a lakáscélú állami támogatásokkal kapcsolatban e rendelet alapján a hatáskörébe tartozó közigazgatási hatósági ügyekkel összefüggésben az általános közigazgatási rendtartásról szóló törvény szerinti felügyeleti eljárást folytató felügyeleti szerv Budapest Főváros Kormányhivatala.
- (3) A szakmai irányító miniszter szakmai képzéseket, vizsgákat, valamint szakmai (koordinációs) értekezleteket szervez a járási hivatal, valamint Budapest Főváros Kormányhivatala lakástámogatásokkal foglalkozó munkatársai részére.

- 27. §** Az e rendelet szerinti támogatás lakáscélú állami támogatásnak minősül, amelyet a 16/2016. (II. 10.) Korm. rendelet 12. § (2) bekezdése, valamint a használt lakás vásárlásához, bővítéséhez igényelhető családi otthonteremtési kedvezményről szóló 17/2016. (II. 10.) Korm. rendelet 3. § (2) bekezdése alkalmazása során nem kell figyelembe venni.

13. Záró rendelkezések

- 28. §** Ez a rendelet 2018. január 1-jén lép hatályba.

Orbán Viktor s. k.,
miniszterelnök

A Kormány 338/2017. (XI. 14.) Korm. rendelete egyeb közszolgálati tárgyú kormányrendeletek módosításáról

A Kormány

a közszolgálati tisztviselőkről szóló 2011. évi CXCV. törvény 259. § (1) bekezdés 11. pontjában kapott felhatalmazás alapján,
a 2. alcím tekintetében a közszolgálati tisztviselőkről szóló 2011. évi CXCV. törvény 259. § (1) bekezdés 9. pontjában kapott felhatalmazás alapján,
a 3. alcím tekintetében a közszolgálati tisztviselőkről szóló 2011. évi CXCV. törvény 259. § (1) bekezdés 6. pont a) és d) alpontjában kapott felhatalmazás alapján,
a 4. alcím tekintetében a közszolgálati tisztviselőkről szóló 2011. évi CXCV. törvény 259. § (1) bekezdés 17. pont c) alpontjában kapott felhatalmazás alapján,
az 5. alcím tekintetében a közszolgálati tisztviselőkről szóló 2011. évi CXCV. törvény 259. § (1) bekezdés 5. pont c) alpontjában, valamint a rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos állományának szolgálati jogviszonyáról szóló 2015. évi XLII. törvény 340. § 12. pontjában kapott felhatalmazás alapján,
a 6. alcím tekintetében az állami tisztviselőkről szóló 2016. évi LII. törvény 28. § (1) bekezdés d) pontjában kapott felhatalmazás alapján,
az Alaptörvény 15. cikk (1) bekezdésében meghatározott feladatkörében eljárva a következőket rendeli el:

1. A közszolgálati tisztviselőkkel szembeni fegyelmi eljárásról szóló 31/2012. (III. 7.) Korm. rendelet módosítása

- 1. §** A közszolgálati tisztviselőkkel szembeni fegyelmi eljárásról szóló 31/2012. (III. 7.) Korm. rendelet (a továbbiakban: R1.) 1. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:
„1. § (1) A rendelet hatálya – a (2) bekezdésben foglalt kivétellel – a közszolgálati tisztviselőkről szóló 2011. évi CXCV. törvény (a továbbiakban: Kttv.) 1. és 2. §-ában meghatározott közigazgatási szervekre és az ott foglalkoztatott kormányzati szolgálati jogviszonyban állókra, valamint a közszolgálati jogviszonyban állókra terjed ki.
(2) E rendelet hatálya nem terjed ki
a) a Nemzeti Adó- és Vámhivatalnál foglalkoztatott kormányzati szolgálati jogviszonyban állókra,
b) a polgármesterre és az alpolgármesterre.”
- 2. §** Az R1. 5. § (6) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:
„(6) A kormánytisztviselő a vizsgálat folyamán jogi képviselőt vehet igénybe. A kormánytisztviselő kérelmére a fegyelmi eljárás során az államigazgatási szervnél működő munkavállalói érdekképviseleti szerv képviselőjének részvételét, képviseleti jogának gyakorlását lehetővé kell tenni. A kormánytisztviselő meghallgatását úgy kell kitűzni, hogy azon jogi képviselője, valamint – a kormánytisztviselő ilyen irányú kérését követően – az érdekképviseleti szerv képviselője is jelen lehessen.”

- 3. §** Az R1. 11. és 12. §-a helyébe a következő rendelkezések lépnek:
- „11. § Közigazgatási államtitkár fegyelmi ügyében a kijelölt vizsgálóbiztos legalább közigazgatási államtitkári tisztséget betöltő állami vezető, a fegyelmi tanács elnöke a miniszter, tagjai pedig – a miniszter javaslata alapján, a miniszterelnök által felkért – az eljárás alá vonttal azonos tisztséget betöltő szakmai vezetők.
12. § Helyettes államtitkár fegyelmi ügyében a kijelölt vizsgálóbiztos legalább helyettes államtitkári tisztséget betöltő állami vezető, a fegyelmi tanács elnöke a közigazgatási államtitkár, tagjai pedig – a miniszter által felkért – az eljárás alá vonttal legalább azonos tisztséget betöltő szakmai vezetők.”

- 4. §** Hatályát veszti az R1. 7. § (3) bekezdésében az „, illetve az MKK” szövegrész.

2. A Kormánytisztviselői Döntőbizottságról szóló 168/2012. (VII. 20.) Korm. rendelet módosítása

- 5. §** Hatályát veszti a Kormánytisztviselői Döntőbizottságról szóló 168/2012. (VII. 20.) Korm. rendelet 10. § (1) bekezdésében a „, Magyar Kormánytisztviselői Kar” szövegrész.

3. A közszolgálati tisztviselők részére adható juttatásokról és egyes illetménypótlékokról szóló 249/2012. (VIII. 31.) Korm. rendelet módosítása

- 6. §** A közszolgálati tisztviselők részére adható juttatásokról és egyes illetménypótlékokról szóló 249/2012. (VIII. 31.) Korm. rendelet (a továbbiakban: R2.) 2. § (4) bekezdés d) pontja helyébe a következő rendelkezés lép, és a (4) bekezdés a) követéző e) ponttal egészül ki:
- (A képzettségi pótlék mértéke:)*
- „d) akkreditált iskolai rendszerű emeltszintű szakképzésben vagy iskolarendszeren kívüli emeltszintű szakképzésben szerzett szakképesítés, szakképzettség esetén az illetményalap 35%-a,
- e) iskolarendszeren kívüli középfokú szakképzésben szerzett további szakképesítés, szakképzettség esetén az illetményalap 30%-a.”

- 7. §** (1) Az R2. 9. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:
- „(1) A közszolgálati tisztviselő, szakmai vezető, politikai vezető írásban vagy elektronikus úton a tárgyév március 1-ig, illetve a jogviszony létesítésekor vagy az áthelyezésekor nyilatkozik arról, hogy a cafetéria-juttatás összegén belül milyen juttatásokra tart igényt. A nyilatkozat ezt követően csak akkor módosítható, ha azt a hivatali szervezet vezetője a közszolgálati szabályzatban lehetővé teszi.”
- (2) Az R2. 9. § (8) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:
- „(8) Ha a juttatások év közbeni módosításának lehetőségét biztosítja a közigazgatási szerv a közszolgálati tisztviselő, szakmai vezető, politikai vezető számára, akkor annak módját, feltételeit a közszolgálati szabályzatban meg kell állapítani.”

- 8. §** Az R2.
- a) 2. § (5) bekezdésében a „(4) bekezdés a)–d) pontjában” szövegrész helyébe a „(4) bekezdésben” szöveg,
- b) 2. § (6) bekezdésében a „(4) bekezdés d) pontjában” szövegrész helyébe a „(4) bekezdés e) pontjában” szöveg lép.

- 9. §** Hatályát veszti az R2.
- a) 9. § (7) bekezdése,
- b) 9. § (12) bekezdése.

4. A közszolgálati tisztviselők továbbképzéséről szóló 273/2012. (IX. 28.) Korm. rendelet módosítása

- 10. §** A közszolgálati tisztviselők továbbképzéséről szóló 273/2012. (IX. 28.) Korm. rendelet 4. § (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:
- „(2) A KTK elnöke az NKE rektora. A KTK tagjai a miniszter által az NKE rektorának javaslatára felkért tagok, valamint a Magyar Kormánytisztviselői és Állami Tisztviselői Kar által delegált tag. A KTK miniszter által felkért tagjainak megbízatását a miniszter – az NKE rektorának javaslatára – indokolás nélkül visszavonhatja.”

5. A közszolgálati egyéni teljesítményértékelésről szóló 10/2013. (I. 21.) Korm. rendelet módosítása

- 11. §** A közszolgálati egyéni teljesítményértékelésről szóló 10/2013. (I. 21.) Korm. rendelet (a továbbiakban: R3.) 11. § (7) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:
„(7) A közszolgálati tisztviselő és a hivatásos állomány tagjának kérésére a munkavállalói érdekképviselői szerv a teljesítményértékelésre írásban észrevételt tehet, amelyet a teljesítményértékelésen fel kell tüntetni.”
- 12. §** Az R3. 17. § (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:
„(2) A közszolgálati tisztviselő, illetve a hivatásos állomány tagjának kérésére az értékelő vezető az értékelő megbeszélésbe a szervnél működő munkavállalói érdekképviselői szervet köteles bevonni.”

6. Az állami tisztviselők képzéséről és továbbképzéséről szóló 321/2016. (X. 27.) Korm. rendelet módosítása

- 13. §** Az állami tisztviselők képzéséről és továbbképzéséről szóló 321/2016. (X. 27.) Korm. rendelet 5. § (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:
„(2) Az ÁTTK elnöke az NKE rektora. Az ÁTTK tagjai a miniszter által az NKE rektorának javaslatára felkért tagok, valamint a Magyar Kormánytisztviselői és Állami Tisztviselői Kar által delegált tag. Az ÁTTK miniszter által felkért tagjainak megbízatását a miniszter – az NKE rektorának javaslatára – indokolás nélkül visszavonhatja.”

7. Záró rendelkezések

- 14. §** (1) Ez a rendelet – a (2) bekezdésben foglalt kivétellel – a kihirdetését követő napon lép hatályba.
(2) A 3. § 2018. január 1-jén lép hatályba.

Orbán Viktor s. k.,
miniszterelnök

A Kormány 339/2017. (XI. 14.) Korm. rendelete a közbeszerzési eljárásokban elektronikusan gyakorolható eljárási cselekmények szabályairól, valamint az elektronikus árlejtés alkalmazásáról szóló 257/2007. (X. 4.) Korm. rendelet módosításáról

A Kormány a közbeszerzésekről szóló 2015. évi CXLI. törvény 198. § (1) bekezdés 8. pontjában, és a 198. § (2) bekezdés d) pontjában kapott felhatalmazás alapján, az Alaptörvény 15. cikk (1) bekezdésében meghatározott feladatkörében eljárva a következőket rendeli el:

- 1. §** A közbeszerzési eljárásokban elektronikusan gyakorolható eljárási cselekmények szabályairól, valamint az elektronikus árlejtés alkalmazásáról szóló 257/2007. (X. 4.) Korm. rendelet a következő III/A. Fejezettel egészül ki:
*„III/A. FEJEZET
A KÖZBESZERZÉSI ELJÁRÁS SORÁN A MINISZTERELNÖKSÉG ÁLTAL ÜZEMELTETETT EGYSÉGES, ELEKTRONIKUS KÖZBESZERZÉSI RENDSZER HASZNÁLATÁNAK ÁTMENETI KÜLÖNÖS SZABÁLYAI*
26/A. § (1) Amennyiben az ajánlatkérő a közbeszerzési és koncessziós beszerzési eljárását, valamint tervpályázati eljárását a Miniszterelnökség által üzemeltetett egységes, elektronikus közbeszerzési rendszer (a továbbiakban: EKR rendszer) igénybevételével bonyolítja le, az e rendelet szabályai az e fejezet szerinti eltérésekkel alkalmazandóak.
(2) Az ajánlatkérő előírhatja az EKR rendszer és a papíralapú eljárás párhuzamos alkalmazását is, azzal, hogy az ajánlatkérő köteles elfogadni a csak az EKR rendszer útján történő nyilatkozattételt is. Ha az elektronikus úton megküldött és a papíralapon benyújtott, illetve megküldött dokumentum között ellentmondás áll fenn, a papíralapú dokumentumok tartalma irányadó.
(3) Az EKR rendszer használatához az EKR rendszerben az arra jogosult személy részéről történő regisztráció szükséges. A regisztráció egységes, ugyanazon természetes személy vagy jogi személy egy regisztrációval rendelkezhet. Az információs önrendelkezési jogról és az információszabadságról szóló 2011. évi CXII. törvény

(a továbbiakban: Infotv.) 5. § (1) bekezdés a) pontja alapján az EKR rendszerben szereplő személyes adatok kezelésére vonatkozóan a regisztráció során az EKR rendszer üzemeltetője megszerzi az Infotv. 3. § 7. pontja szerinti hozzájárulást.

(4) Ha az EKR rendszer üzemeltetője által közzétett tájékoztatás alapján az EKR rendszer részben (különösen egyes eljárástípusok vagy eljárási cselekmények vonatkozásában) vagy egészben tartósan nem tudja biztosítani a közbeszerzési törvénynek és végrehajtási rendeleteinek megfelelő eljárást, az ajánlatkérő – az ajánlattevők (részvételre jelentkezők), vagy az eljárás iránt érdeklődésüket jelző gazdasági szereplők egyidejű tájékoztatása mellett – dönthet arról, hogy az eljárást csak papíralapon folytatja, vagy a 26/l. § (1) bekezdés b) pontja alapján eredménytelenül nyilvánítja.

(5) Ha az ajánlatkérő a (4) bekezdés szerint az eljárás papíralapú folytatása mellett dönt, az ajánlatok érvényességének megítélése szempontjából az elektronikusan és a papíralapon rendelkezésre álló adatok összességét kell figyelembe venni. Ha a papíralapra történő áttérés olyan időpontban válik szükségessé, amikor az ajánlatok felbontására a közbeszerzési törvény 68. § (1) bekezdése szerinti időpontban már jogszerűen nincs lehetőség, az ajánlatkérő a bontást e rendelet 26/F. § (2) bekezdése szerinti időpontban végzi el.

(6) A hirdetmények feladására irányuló kérelmet és mellékleteit az EKR rendszerben kell létrehozni és az EKR rendszeren keresztül a Közbeszerzési Hatóság részére megküldeni.

(7) Hirdetmény nélküli tárgyalásos eljárás EKR rendszeren keresztüli lebonyolítása esetén a közbeszerzési törvény 103. § (1) bekezdése szerinti kötelezettségét az ajánlatkérő az EKR rendszeren keresztül teljesíti. A Közbeszerzési Hatóság a közbeszerzési törvény 103. § (4) bekezdése szerinti döntését az EKR rendszerben teszi közzé. Az ajánlatkérő a közbeszerzési törvény 103. § (6) bekezdésében foglalt adatokat az EKR rendszerben teszi nyilvánosan közzé, a Hatóságnak küldött tájékoztatás tartalmából az ajánlattételre felhívni kívánt gazdasági szereplők nevééről, címéről (székhelyéről, lakhelyéről) szóló tájékoztatást és a beszerzés becsült értékéről szóló tájékoztatást nem kell előzetesen közzétenni.

(8) Az ajánlatkérő

a) a közbeszerzési törvény 43. § (1) bekezdés c), d) és f) pontja szerinti adatokat az EKR rendszerben és a Közbeszerzési Hatóság által az elektronikus eljárási és kommunikációs lehetőségek támogatása keretében működtetett – nyilvános elektronikus szerződéstárban,

b) a közbeszerzési törvény 43. § (1) bekezdés a), b) és e) pontja, valamint a közbeszerzési törvény 115. § (7) bekezdés szerinti dokumentumokat, és a közbeszerzési törvény 113. § (1) bekezdése szerinti összefoglaló tájékoztatást az EKR rendszerben teszi közzé.

(9) Az ajánlatkérő a közbeszerzési törvény 42. § (1) bekezdése szerinti közbeszerzési terv minimális adattartalmaként az EKR rendszerben megadja

a) a közbeszerzés tárgyát,

b) a közbeszerzés tervezett mennyiségét,

c) a közbeszerzésre irányadó eljárási rendet,

d) a tervezett eljárás fajtáját,

e) az eljárás megindításának tervezett időpontját és

f) a szerződés teljesítésének várható időpontját.

(10) Az ajánlattételhez kötelező az EKR rendszer által biztosított elektronikus űrlapokon meghatározott mezők kitöltése.

A gazdasági szereplőkre vonatkozó közös szabályok

26/B. § (1) A gazdasági szereplő a regisztráció során rögzíti, hogy a kis- és középvállalkozásokról, fejlődésük támogatásáról szóló törvény szerint mikro-, kis- vagy középvállalkozásnak minősül-e, erről az ajánlatban, több szakaszból álló eljárásban a részvételi jelentkezésben az ajánlattevőnek vagy részvételre jelentkezőnek ismételtlen nyilatkoznia nem kell.

(2) Közös ajánlattétel esetén az ajánlatban vagy több szakaszból álló eljárásban a részvételi jelentkezésben csatolni kell a közbeszerzési törvény 35. § (2) bekezdés szerinti meghatalmazást tartalmazó okiratot. A meghatalmazásnak ki kell terjednie arra, hogy a közös ajánlattevők vagy részvételre jelentkezők képviselőjére jogosult gazdasági szereplő adott eljárás tekintetében az EKR rendszerben elektronikus úton teendő nyilatkozatok megtételekor az egyes közös ajánlattevők vagy részvételre jelentkezők képviselőjében eljárhat.

Kommunikáció a közbeszerzési eljárás során

26/C. § (1) Ahol a közbeszerzési törvény vagy a közbeszerzési törvény felhatalmazása alapján megalkotott külön jogszabály alapján az ajánlatkérő a közbeszerzési eljárás során valamely dokumentum benyújtását

írja elő, a dokumentum benyújtható az EKR rendszerben kitöltött elektronikus űrlap alkalmazásával, vagy – amennyiben az adott dokumentumra a nyilatkozattétel nyelvén elektronikus űrlap nem áll rendelkezésre – a papíralapú dokumentum egyszerű elektronikus másolata formájában. Amennyiben az EKR rendszerben az adott dokumentumra vonatkozó elektronikus űrlap a nyilatkozattétel nyelvén nem áll rendelkezésre, a nyilatkozat csatolható az EKR rendszerben legalább fokozott biztonságú elektronikus aláírással ellátott dokumentumként is, az ajánlatkérő azonban – a (4) bekezdésben foglalt eset kivételével – nem követelheti meg elektronikus aláírás alkalmazását.

(2) Ha az adott nyilatkozatra az EKR rendszerben elektronikus űrlap áll rendelkezésre, azt akkor is ki kell tölteni, ha az ajánlatkérő az adott nyilatkozat más nyelven történő benyújtását is lehetővé teszi az ajánlatban vagy részvételi jelentkezésben, és az ajánlattevő vagy részvételre jelentkező eltérő nyelvű nyilatkozatot csatol az EKR rendszerben. Ebben az esetben, ha az elektronikus űrlap magyar nyelven kerül kitöltésre, azt a csatolt nyilatkozat felelős fordításaként kell tekinteni.

(3) Ahol a közbeszerzési törvény végrehajtási rendelete közjegyző vagy szakmai, illetve gazdasági kamara által hitelesített nyilatkozat benyújtását írja elő, a dokumentum benyújtható a papíralapon hitelesített dokumentum egyszerű elektronikus másolataként, vagy olyan formában is, ahol a papíralapon vagy legalább fokozott biztonságú elektronikus aláírással elektronikus úton megtett nyilatkozatot közjegyző vagy szakmai, illetve gazdasági kamara – legalább fokozott biztonságú elektronikus aláírással vagy bélyegzővel – elektronikusan látta el hitelesítéssel.

(4) Az EKR rendszer használata esetén, amennyiben az olyan nyilatkozatot, amely közvetlenül valamely követelés érvényesítésének alapjául szolgál (különösen garanciavállaló nyilatkozat vagy kezességvállalásról szóló nyilatkozat), az ajánlatkérő akkor köteles elektronikus okiratként elfogadni, ha az megfelel a polgári perrendtartásról szóló törvény szerinti teljes bizonyító erejű magánokirat követelményeinek.

(5) Az EKR rendszerben elektronikus úton tett nyilatkozat tekintetében az ajánlatkérő szervezet vagy – az ajánlatot vagy részvételi jelentkezést az EKR rendszerben benyújtó gazdasági szereplő esetében – a gazdasági szereplő képviselőjének kell tekinteni azt a személyt, aki az EKR rendszerben az ajánlatkérő szervezet vagy gazdasági szereplő részéről a nyilatkozattételhez szükséges hozzáféréssel és jogosultsággal rendelkezik. Az EKR rendszerben kitöltött elektronikus űrlapot e vélelem alapján az ajánlatkérő szervezet, illetve a gazdasági szereplő eredeti nyilatkozatának kell tekinteni.

(6) Az EKR rendszerben elektronikus űrlapon benyújtandó nyilatkozatokat a közös ajánlattevők vagy részvételre jelentkezők, valamint az alkalmasság igazolásában részt vevő más szervezetek képviseletében az ajánlatot vagy részvételi jelentkezést benyújtó gazdasági szereplő teszi meg. A nyilatkozatok megtételére meghatalmazott gazdasági szereplő kizárólag azért felel, hogy a meghatalmazásnak és a számára rendelkezésre bocsátott nyilatkozatoknak, adatoknak az általa elektronikusan megtett nyilatkozatok megfelelnek.

(7) Ahol a közbeszerzési törvény vagy a közbeszerzési törvény felhatalmazása alapján megalkotott külön jogszabály valamely dokumentum közvetlen megküldését írja elő, azon a dokumentum elektronikus hozzáférhetővé tételét is érteni kell.

(8) Az ajánlatkérő annak érdekében, hogy a gazdasági szereplők által benyújtott dokumentumok tartalmát meg tudja jeleníteni, a közbeszerzési dokumentumokban előírja az EKR rendszerben csatolt formában benyújtandó elektronikus dokumentumok jellemzőire, így különösen a fájlformátumra vonatkozó követelményeket. Az ajánlatkérő ilyen előírásának biztosítania kell a gazdasági szereplők esélyegyenlőségét, és nem korlátozhatja a gazdasági szereplők részvételét a közbeszerzési eljárásban.

Egyes eljárási cselekmények részletes szabályai

26/D. § (1) Az elektronikusan megküldött dokumentum beérkezésének tényéről és a beérkezés időpontjáról az EKR rendszer haladéktalanul automatikus elektronikus visszaigazolást küld. Az elektronikus dokumentum beérkezésének ideje az automatikus visszaigazolásban szereplő időpont.

(2) Amennyiben az EKR rendszerben az ajánlat részeként csatolt dokumentum nem tesz eleget a közbeszerzési dokumentumokban meghatározott, az ajánlat részét képező dokumentumok informatikai jellemzőire vonatkozó követelményeknek, de az olvasható, illetve megjeleníthető, az ajánlatkérő, amennyiben azt nem tartja szükségesnek, nem köteles hiánypótlásra felhívni az ajánlattevőt – ebben az esetben úgy kell tekinteni, hogy az ajánlat megfelelt az előírt követelményeknek. Amennyiben az ajánlat részeként csatolt dokumentum nem tesz eleget az előírt informatikai követelményeknek és az ajánlatkérő számára nem olvasható, illetve jeleníthető meg, ez nem tekinthető formai hiányosságnak, hanem úgy kell kezelni (a közbeszerzési törvény hiánypótlásra vonatkozó szabályaira figyelemmel), mintha az ajánlattevő az érintett dokumentumot nem nyújtotta volna be.

(3) A gazdasági szereplő a közbeszerzési törvény 44. §-ának alkalmazása során az üzleti titkot tartalmazó dokumentum elkülönített elhelyezésére az EKR rendszerben erre szolgáló funkciót alkalmazza.

(4) Ahol a közbeszerzési törvény az érdeklődésüket jelzett gazdasági szereplők tájékoztatását vagy felhívását írja elő, érdeklődését jelző gazdasági szereplőnek azt kell tekinteni, aki az EKR rendszerben az eljárás iránti érdeklődését az eljárásra vonatkozó „érdeklődés jelzése” gomb megnyomásával jelezte.

(5) Az előzetes tájékoztatóval meghirdetett közbeszerzési eljárásban a gazdasági szereplő az eljárásban való részvételre vonatkozó szándéknyilatkozatát az EKR rendszerben erre szolgáló gomb megnyomásával elektronikusan teszi meg.

(6) Ahol az EKR rendszer az ajánlatkérő által létrehozandó dokumentumra elektronikus űrlapot biztosít, az ajánlatkérő ezen dokumentumokat az elektronikus űrlap alkalmazásával köteles létrehozni.

Az ajánlattételi és részvételi határidő meghatározása

26/E. Amennyiben az ajánlattételi vagy részvételi határidő módosítása szükséges, de az EKR rendszer működési hibája miatt módosító hirdetmény feladása, vagy értesítés megküldése nem lehetséges a közbeszerzési törvény 55. § (2)–(3) bekezdésében foglalt határidőknek megfelelően, az ajánlatkérő – amennyiben nem tér át az eljárás papíralapon történő folytatására – az ajánlattételi, illetve részvételi határidő módosításáról szóló hirdetményt az ajánlattételi vagy a részvételi határidő lejártá után is feladhatja, illetve a hirdetménnyel közzé nem tett felhívást a közbeszerzési törvény szerinti határidőn túl is kiküldheti, a működési hiba elhárulását követően haladéktalanul.

Az ajánlatok és a részvételi jelentkezések benyújtása és felbontása

26/F. § (1) Az ajánlattételi és részvételi határidő munkanapokon reggel nyolc és délután tizenhat óra közötti időszakra eső időpontban határozható meg.

(2) Az ajánlatokat vagy részvételi jelentkezéseket tartalmazó iratok felbontását az ajánlattételi, illetve részvételi határidő lejártát követően, kettő órával később kell megkezdeni.

(3) Az ajánlatoknak vagy részvételi jelentkezéseknek az ajánlattételi, illetve a részvételi határidő lejártának időpontjáig kell elektronikusan beérkeznie. A beérkezés időpontjáról az EKR rendszer visszaigazolást küld.

(4) Az elektronikusan benyújtott ajánlatok vagy részvételi jelentkezések felbontását az EKR rendszer végzi úgy, hogy a bontás időpontjában az ajánlatok (részvételi jelentkezések) az ajánlatkérő számára hozzáférhetővé válnak.

(5) Részben elektronikusan benyújtott részvételi jelentkezés és ajánlat bontását a (4) bekezdésben foglaltak szerint az EKR rendszer végzi, az ajánlatkérő azonban ebben az esetben a részvételi jelentkezés és az ajánlat EKR rendszeren kívül beérkező részeit – külön bontás tartása nélkül – a megfelelő ajánlathoz társítja és azt dokumentálja. Fizikai modellek benyújtása esetén az ajánlatkérő azt fénykép vagy jegyzőkönyv készítésével és annak az EKR rendszerbe az eljárás iratai közötti feltöltésével dokumentálja.

Az ajánlat és a részvételi jelentkezés módosítása

26/G. § Az ajánlattevő és a részvételre jelentkező az ajánlattételi, illetve részvételi határidő lejártáig új ajánlat, illetve részvételi jelentkezés benyújtásával módosíthatja az ajánlatát, illetve részvételi jelentkezését. Ebben az esetben az elsőként benyújtott ajánlatot vagy részvételi jelentkezést az új ajánlat vagy részvételi jelentkezés megtétele előtt vissza kell vonnia.

Számítási hiba javítása

26/H. § Ha az ajánlatkérő az ajánlatban az értékelésre kiható számítási hibát észlel – a hiba és a javítandó érték, valamint a javítás eredményeként meghatározott érték megjelölésével –, felhívja az ajánlattevőt annak javítására. A számítási hiba javításának az eredményét az ajánlatkérő akként állapítja meg, hogy a közbeszerzés tárgya elemeinek tételesen meghatározott értékeit (az alapadatokat) alapul véve kiszámítja az összesített ellenértéket vagy más – az ajánlatban megtalálható számításon alapuló – adatot. Ha a számítási hiba javítását nem, vagy nem az előírt határidőben teljesítették, az ajánlat érvénytelen.

Az eljárás eredménytelensége

26/I. § A közbeszerzési törvény 75. §-ában foglaltak mellett az ajánlatkérő eredménytelenné nyilváníthatja az eljárást, ha

a) az EKR rendszer működési hibája olyan jogsértést eredményez, amely a közbeszerzési törvényben meghatározott alapelvek érvényesülését biztosító módon nem orvosolható vagy

b) az EKR rendszer üzemeltetője által közzétett tájékoztatás alapján az EKR rendszer részben vagy egészben tartósan nem tudja biztosítani a közbeszerzési törvénynek és végrehajtási rendeleteinek megfelelő eljárást.

Az EKR rendszer üzemeltetése

26/J. § Az EKR rendszer fejlesztésében és működtetésében közreműködőket nem terheli kártérítési felelősség a felhasználókkal szemben az EKR rendszer működéséből, működési zavaraiából, az üzemeltetés során felmerülő hibákból eredő károkért.”

2. § Ez a rendelet a kihirdetését követő napon lép hatályba.

Orbán Viktor s. k.,
miniszterelnök

**A Kormány 340/2017. (XI. 14.) Korm. rendelete
a Miskolc Steel Mills Ipari és Kereskedelmi Korlátolt Felelősségű Társaság „felszámolás alatt” stratégiaileg
kiemelt jelentőségű gazdálkodó szervezetté minősítéséről**

A Kormány a csődeljárásról és a felszámolási eljárásról szóló 1991. évi XLIX. törvény 84/A. § (2) bekezdés a) pontjában kapott felhatalmazás alapján, az Alaptörvény 15. cikk (1) bekezdésében meghatározott feladatkörében eljárva a következőket rendeli el:

- 1. §** A Kormány a Miskolc Steel Mills Ipari és Kereskedelmi Korlátolt Felelősségű Társaság „felszámolás alatt” (székhelye: 3533 Miskolc, Kerpely Antal utca 35., cégjegyzékszám: 05-09-020292) gazdasági társaságot (a továbbiakban: MSM Kft.) a csődeljárásról és a felszámolási eljárásról szóló 1991. évi XLIX. törvény (a továbbiakban: Cstv.) 65. §-a alapján stratégiaileg kiemelt jelentőségű gazdálkodó szervezetté minősíti.
- 2. §** A Kormány megállapítja, hogy az MSM Kft. mint stratégiaileg kiemelt jelentőségű gazdálkodó szervezet vonatkozásában a Cstv. 65–67. §-át kell alkalmazni.
- 3. §** Ez a rendelet a kihirdetését követő napon lép hatályba.

Orbán Viktor s. k.,
miniszterelnök

VI. Az Alkotmánybíróság határozatai, teljes ülési állásfoglalásai és végzései

Az Alkotmánybíróság 30/2017. (XI. 14.) AB határozata a közfoglalkoztatásról és a közfoglalkoztatáshoz kapcsolódó, valamint egyéb törvények módosításáról szóló 2011. évi CVI. törvény 1. § (4a) bekezdésének b) pontja, illetve az 1. § (4b), (4f) és (4g) bekezdése alaptörvény-ellenességének megállapításáról és megsemmisítéséről

Az Alkotmánybíróság teljes ülése jogszabály alaptörvény-ellenességének utólagos vizsgálatára irányuló indítvány tárgyában – *dr. Czine Ágnes* alkotmánybíró párhuzamos indokolásával, valamint *dr. Balsai István*, *dr. Dienes-Oehm Egon*, *dr. Pokol Béla*, *dr. Salamon László*, *dr. Szívós Mária* és *dr. Varga Zs. András* alkotmánybírók különvéleményével – meghozta a következő

határozatot:

1. Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy a közfoglalkoztatásról és a közfoglalkoztatáshoz kapcsolódó, valamint egyéb törvények módosításáról szóló 2011. évi CVI. törvény 1. § (4a) bekezdésének b) pontja, valamint 1. § (4b), (4f) és (4g) bekezdése alaptörvény-ellenes, ezért azt megsemmisíti.
2. Az Alkotmánybíróság a közfoglalkoztatásról és a közfoglalkoztatáshoz kapcsolódó, valamint egyéb törvények módosításáról szóló 2011. évi CVI. törvény 1. § (4c)–(4e) bekezdéseinek, valamint 2. § (5) bekezdés g) pontja alaptörvény-ellenességének megállapítására irányuló indítványt elutasítja.
3. Az Alkotmánybíróság az indítványt egyebekben visszautasítja.

Az Alkotmánybíróság e határozatát a Magyar Közlönyben közzé kell tenni.

Indokolás

I.

- [1] Az alapvető jogok biztosa az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 24. § (2) bekezdése alapján indítványt terjesztett elő a szociális igazgatásról és a szociális ellátásokról szóló 1993. évi III. törvény (a továbbiakban: Szocvtv.) 33. § (7) bekezdése, 38. § (9) bekezdése, valamint 132. § (4) bekezdés a) és e) pontjai, továbbá a közfoglalkoztatásról és a közfoglalkoztatáshoz kapcsolódó, valamint egyéb törvények módosításáról szóló 2011. évi CVI. törvény (a továbbiakban: Kftv.) 1. § (4a) bekezdés a) pont aa) alpontja, 1. § (4a)–(4g) bekezdései, 2. § (5) bekezdés g) pontja alaptörvény-ellenességének megállapítása és megsemmisítése iránt.
- [2] Az alapvető jogok biztosa előzményként hivatkozott a Szocvtv. 33. § (7) bekezdésével összefüggésben készített (AJB-4162/2012. és AJB-3025/2012. számú) jelentéseiben a vizsgálatok alapján megfogalmazott alkotmányos aggályaira, amelyek orvoslására – a törvényi szabályozás módosítása hiányában – nem került sor. Az indítványozó nézete szerint – egy civil szervezet kezdeményezése alapján – szintén alaptörvény-ellenes a Szocvtv. 38. § (9) bekezdése a jogállami követelmények, valamint a magánszférához való jog szempontjából. Ezért az indítványozó az alapvető jogok biztosáról szóló 2011. évi CXI. törvény 34. §-a alapján az Alkotmánybíróság eljárását kezdeményezte.
- [3] 1. Az indítványozó kifejtette, hogy az indítvány benyújtásakor hatályos Szocvtv. 33. § (7) bekezdése alapján a települési önkormányzat rendeletében az aktív korúak ellátására való jogosultság egyéb feltételeként előírhatja, hogy a kérelem benyújtója, illetve az ellátás jogosultja a lakókörnyezete rendezettségének biztosítására vonatkozó, a rendeletében megállapított feltételeket teljesítse. A lakókörnyezet rendezettségének biztosítása körében a kérelmező vagy jogosult által életvitelszerűen lakott lakás vagy ház és annak udvara, kertje, a kerítéssel

kívül határos terület, járda tisztán tartása, az ingatlan állagának és rendeltetésszerű használhatóságának, valamint higiénikus állapotának biztosítására irányuló kötelezettség írható elő. A törvényi felhatalmazás alapján a rendeletben megállapított feltételek teljesítésére a kérelmezőt, illetve a jogosultat megfelelő, de legalább ötnapos határidő tűzésével a jegyzőnek – az elvégzendő tevékenységek konkrét megjelölésével – fel kell szólítania.

- [4] A Szocvtv. 38. § (9) bekezdése a normatív lakásfenntartási támogatás kapcsán rögzít azonos tartalmú felhatalmazást, mely szerint a települési önkormányzat rendeletében a normatív lakásfenntartási támogatásra való jogosultság egyéb feltételeként előírhatja, hogy a kérelem benyújtója, illetve az ellátás jogosultja a lakókörnyezete rendezettségének biztosítására vonatkozó, a rendeletében megállapított feltételeket teljesítse. A lakókörnyezet rendezettségének biztosítása körében a kérelmező vagy jogosult által életvitelszerűen lakott lakás vagy ház és annak udvara, kertje, a kerítéssel kívül határos terület, járda tisztán tartása, az ingatlan állagának és rendeltetésszerű használhatóságának, valamint higiénikus állapotának biztosítására irányuló kötelezettség írható elő. A rendeletben megállapított feltételek teljesítésére a kérelmezőt, illetve a jogosultat megfelelő, de legalább ötnapos határidő tűzésével a jegyzőnek – az elvégzendő tevékenységek pontos megjelölésével – fel kell szólítania. Ha a kérelmező vagy a jogosult ennek nem tesz eleget, a kérelmet el kell utasítani, vagy a megállapított támogatást meg kell szüntetni. A Szocvtv. 132. § (4) bekezdés a) és e) pontjai mindezekkel összhangban felhatalmazást adnak a települési önkormányzatoknak a lakókörnyezet rendezettségének biztosítására vonatkozó részletes szabályok önkormányzati rendeletben történő megalkotására.
- [5] Az indítványozó az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdésének értelmezésével összefüggésben utalt az Alkotmánybíróság több határozatára [6/1999. (IV. 21.) AB határozat, 38/2012. (XI. 14.) AB határozat], amelyek rámutattak, hogy a jogbiztonság követelménye alapján, amennyiben a törvény valamely alkotmányos, illetve törvényben szabályozott jog korlátozására ad jogalkotási felhatalmazást valamely közigazgatási szervnek, ez esetben a törvénynek meg kell határoznia a jogalkotási hatáskör terjedelmét, illetve annak korlátait.
- [6] Az alapjogi biztos álláspontja szerint a Szocvtv. 33. § (7) bekezdése, továbbá a Szocvtv. 38. § (9) bekezdése egyrészt a jogállamiság elvét és az abból levezethető jogbiztonság követelményét sérti. Nézete szerint a kifogásolt, rendeletalkotási felhatalmazást adó rendelkezések általános, túlságosan széles körű és bizonytalan megfogalmazása, továbbá ezen felhatalmazás egyes elemei (mint pl. a „higiénikus állapot”) egy bizonytalan követelményrendszerrel állítottak fel. Ezen felhatalmazások lehetőséget adnak arra, hogy a rájuk alapított önkormányzati rendeletek parttalanul tág körben részletezhetőek a rászorulóknak számára a lakókörnyezet rendezettségére vonatkozó feladatokat. Álláspontja szerint összességükben, együttes előírásukkal már olyan mértékben szubjektivizálják az önkormányzati rendeletalkotást, amelyek sértik a jogbiztonság követelményét.
- [7] Az alapvető jogok biztosa érvelésében kitért arra, hogy az aktív korúak ellátásának nyújtását az állam szociális biztonsághoz kapcsolódó feladata körében látja el. Ugyanakkor az ellátás nyújtása feltételeként külön előírt lakókörnyezet rendben tartásának követelményében az egészségvédelemmel és a környezetvédelemmel kapcsolatos jogalkotói kötelezettségek jelennek meg. Ez utóbbi célok érvényesítését más ágazati jogszabályok is szabályozzák, és a bennük foglalt kötelezettségek elmulasztását számos esetben szankcionálják.
- [8] 2. Az indítványozó nézete szerint a Szocvtv. 33. § (7) bekezdésébe, valamint 132. § (4) bekezdés a) pontjába foglalt felhatalmazás – a fentiekén túl – kellő indok nélkül, szükségtelen és aránytalan módon korlátozza a szociális biztonsághoz való jogot. Az alapvető jogok biztosa a szociális biztonsághoz való jog tartalmának részletes elemzését [utalva a 32/1998. (VI. 25.) AB határozatban, a 37/2011. (V. 10.) AB határozatban, a 1169/B/2009. AB határozatban, továbbá a 40/2012. (XII. 6.) AB határozatban foglaltakra] követően kifejtette, hogy az említett gyakorlat értelmében a szociális transzferek – így az aktív korúak ellátása, illetve a lakásfenntartási támogatás – megállapításának és folyósításának teljesíthető, a szociális szempontrendszerhez illeszkedő feltételekhez kötelese önmagában nem vet fel alkotmányossági aggályokat. Az alapjogi biztos nézete szerint az Alaptörvény XIX. cikk (3) bekezdésében foglaltak – az Alaptörvény II. cikkében foglalt emberi méltósághoz való jog és a XV. cikk (2) bekezdésében rögzített egyenlő bánásmód tartalmával összhangban – úgy értelmezhető, hogy a szociális intézkedésekben részesülő rászorulóknak a társadalmi szolidaritás ellentételezésül „viszontszolidaritási kötelezettséget” fogalmaz meg, mely keretében a közösség számára hasznos tevékenységet kell végezniük. Ugyanakkor – álláspontja szerint – ezt a speciális viszontkötelezettséget nem lehet kiterjesztően értelmezni, így annak keretében tetszőleges feltételt meghatározni. Továbbá nem írható elő olyan feltétel, amely az érintett személy más alapvető jogait korlátozza, vagy az egyenlő méltóságot sérti. Ezért alkotmányosan nem fogadható el olyan megközelítés, amely a rászorulóknak számára a fentiekén túlmutató egyéni „érdemességre” alapítja a szociális támogatás folyósítását. Mindezekre tekintettel az alapjogi biztos álláspontja szerint az aktív korúak ellátása

tekintetében a Szocvtv. 33. § (7) bekezdésének a lakókörnyezet rendben tartására vonatkozó előírása nem minősül az Alaptörvény XIX. cikk (3) bekezdése szerinti előírható feltételnek.

- [9] Az indítványozó hivatkozott az 5/2013. (II. 22.) OVB határozatban foglaltakra (amely megállapította, hogy az Alaptörvényben meghatározott szociális biztonsághoz való jog sérülne, amennyiben a jogosult személy a szociális szempontrendszerrel független körülmény miatt esne el a támogatástól); egyben kifejtette, hogy a szociális szempontrendszerhez tartozó körülmények közé tartozhat például az önkormányzattal, a munkaügyi hatósággal való együttműködési kötelezettség teljesítése, alkotmányos feltétel lehet a felajánlott munkalehetőség elfogadása a szociális jog funkciójából adódóan. Azonban a tág értelemben vett lakókörnyezet „rendezettségének” előírása és ellenőrzése nem minősül a szociális szempontrendszerhez, azaz a rászorultsághoz kapcsolódó körülménynek.
- [10] Az alapjogi biztos ismertette az aktív korúak ellátásának főbb jellemzőit, és megállapította, hogy az aktív korúak ellátása olyan alapvető eleme a rászorultak támogatásának, amelynek indokolatlan további feltételekhez kötése esetén a 37/2011. (V. 10.) AB határozatban megjelölt funkció nem helyettesíthető más ellátással. Álláspontja szerint a Szocvtv. 33. § (7) bekezdésében rögzített feltétel megállapítására vonatkozó felhatalmazás kellő indok nélkül, szükségtelenül és aránytalanul korlátozza a szociális biztonsághoz való jogot, továbbá az emberi méltósághoz való jogból következő megélhetési minimumhoz való jogot. Nézete szerint a jogkorlátozás arányosságát nem biztosítja, hogy az ellátás megvonását jegyzői felszólításnak kell megelőznie, ugyanis aránytalanul tartja, hogy az rövid határidő tűzésével történik, másrészt a rászorulónak a szociális támogatás folyósításával össze nem függő kötelezettséget kell teljesítenie. Hangsúlyozta továbbá, hogy a rászorulóktól nem várható el a lakókörnyezet nem kellően meghatározható tartalmú „rendben tartása”, mivel arra anyagi körülményeik folytán nem, vagy csak aránytalan nehézségek árán képesek.
- [11] 3. Az indítványozó a Szocvtv. 33. § (7) bekezdése, a 38. § (9) bekezdése, valamint a 132. § (4) bekezdés e) pontjának az Alaptörvény VI. cikk (1) bekezdésében megfogalmazott magánélethez (magán- és családi élet, otthoni tisztaságban tartásához) való joga sérelmét is állította. A kifogásolt rendelkezések – az indítványozói érvelés szerint – kellő alkotmányos indok nélkül, szükségtelenül és aránytalanul korlátozzák a szociális támogatásra jogosult rászoruló személyek magánszférájához és magánélethez való jogát. Azok ugyanis lehetőséget teremtenek az önkormányzatoknak arra, hogy az ellátást kérelmezők életmódját, életvezetését (belső) magánszférájukban ellenőrizzék, és a szociális támogatásra való jogosultság szempontjából irreleváns szenzitív adatokat gyűjtsenek, ami az alapjogi biztos nézete szerint az ellátást kérelmező, illetve az arra jogosult emberi méltósághoz való jogának súlyos sérelmét eredményezi.
- [12] 4. Az alapjogi biztos a Kftv. 1. § (4a)–(4g) bekezdéseit, továbbá a 2. § (5) bekezdés g) pontját szintén az Alaptörvény több rendelkezésébe ütközőnek vélte. A Kftv. 1. § (4a)–(4g) bekezdésének rendelkezései a közfoglalkoztatásból való kizárás anyagi és eljárási jogi szabályait rögzítik. Az 1. § (4a) bekezdésének az indítvány benyújtásakor hatályos tartalma értelmében a közfoglalkoztatottat három hónap időtartamra ki kell zárni a közfoglalkoztatásból, ha a tanköteles gyermekének mulasztása miatt vele szemben szabálysértési eljárás van folyamatban, vagy e szabálysértés miatt három hónapon belül jogerősen elmarasztalták, továbbá amennyiben az önkormányzati rendeletben előírt, a lakókörnyezet (kert, udvar stb.) rendezettségének biztosítására vonatkozó kötelezettségét nem teljesíti. Az 1. § (4b)–(4g) bekezdésének rendelkezései az erre vonatkozó hatósági eljárás további részletszabályait rögzítik. Ezen szabályok alapján az említett közigazgatási eljárás hivatalból indul; az 1. § (4d) bekezdése alapján a közfoglalkoztatásból való kizárás (az említett feltételek fennállása esetén) szabályait nemcsak az álláskeresőre, hanem a közfoglalkoztatási jogviszonyban állóra is alkalmazni kell.
- [13] A Kftv. 2. § (5) bekezdés g) pontja értelmében a közfoglalkoztatási jogviszonyra vonatkozóan a munka törvénykönyvéről szóló 2012. évi I. törvény (a továbbiakban: Mt.) munkaviszony megszüntetését szabályozó 64. § (1) bekezdését azzal az eltéréssel kell alkalmazni, hogy a közfoglalkoztató a közfoglalkoztatási jogviszony megszüntetését köteles bejelenteni az illetékes munkaügyi központnak; valamint a közfoglalkoztató köteles a közfoglalkoztatási jogviszonyt azonnali hatályú felmondással megszüntetni, ha a jogerős hatósági határozat a közfoglalkoztatottat a közfoglalkoztatásból kizárta. (A módosítás miniszteri indokolása a közfoglalkoztatottakkal szemben támasztott általánosan elvárható erkölcsi, magatartási szabályokat mint feltételt az önkormányzatokhoz, illetve más állami szervek közfeladataihoz kapcsolódó értékteremtő munkával indokolja.)
- [14] Az alapjogi biztos a közfoglalkoztatási jogviszony jellegének részletes elemzését követően kifejtette, hogy – az Alaptörvény XII. cikk (2) bekezdésében foglaltaknak megfelelően – a közfoglalkoztatásban való részvétel állami biztosítása az állam foglalkoztatáspolitikai feladataival mint államcélal függ össze; bár kapcsolódik

a szociális ellátórendszerhez, nem minősül az Alaptörvény XIX. cikkén alapuló, a szociális biztonság körébe tartozó intézkedésnek. A foglalkoztatáspolitikai eszközöként alkalmas lehet a hátrányos helyzetben lévő munkavállalók esetében az elsődleges munkaerőpiacra való visszatérés elősegítésére; ugyanakkor – az alapjogi biztos álláspontja szerint – önmagában az, hogy a törvényalkotó speciális, szociális elemekkel bíró jogviszonyként kezeli a közfoglalkoztatást, nem alapozza meg általánosságban a munkaviszonytól hátrányosan eltérő szabályok alkalmazását.

- [15] Nézete szerint a jogállamiság (ezen belül a jogbiztonság) követelményét sérti, hogy a Kftv. 2. § (5) bekezdés g) pontja alapvető, az Mt. rendszerétől idegen, azzal össze nem egyeztethető, koncepcionális változást eredményez a közfoglalkoztatott hátrányára. Kifejti továbbá, hogy nem egyértelmű az Mt. és a Kftv. viszonya, mivel nem rendezi, hogy mely szabályokat lehet alkalmazni. Érvelése szerint kollízió áll fenn továbbá a lakókörnyezet rendezettségének ellenőrzése kapcsán a Kftv. 1. § (4a) bekezdés b) pontjában rögzített közfoglalkoztatásból való kizárási feltétel, valamint a Szocvtv. 33. § (7) bekezdésében meghatározott felhatalmazó rendelkezés között: a közfoglalkoztatásból való kizárási feltétele esetén a „külső” környezet rendezettségét, míg az aktív korúak ellátása folyósítási feltételeként a teljes, azaz a „belső” lakókörnyezet rendezettségét is ellenőrzi az önkormányzat. Álláspontja szerint a kifogásolt automatikus döntéshozatali eljárás [1. § (4b)–(4e) bekezdések], amelyben sem a bíróság, sem a közfoglalkoztató nem mérlegelhet, hanem köteles meghozni a határozatot, a közfoglalkoztatónak pedig e határozat alapján azonnali hatállyal meg kell szüntetnie a közfoglalkoztatási jogviszonyt, aránytalan mértékben korlátozzák a közfoglalkoztatottak tisztességes eljáráshoz való jogát, továbbá formálissá teszik és kiüresítik a jogorvoslatihoz való jogot. Nézete szerint a Kftv. 1. § (4a)–(4g) bekezdésének rendelkezései, illetve a 2. § (5) bekezdés g) pontja ellentétesek az Alaptörvény XV. cikk (2) bekezdésében rögzített egyenlő bánásmód követelményével, miután azok észszerű, alkotmányosan indokolható cél nélkül, hátrányosan különböztetik meg a közfoglalkoztatottakat más munkaviszonyban álló személyekhez, illetve közszolgálati jogviszonyban álló személyekhez képest.
- [16] Az indítványozó a Kftv. 1. § (4a) bekezdés a) pont aa) alpontját egyben az Alaptörvény XXVIII. cikk (2) bekezdésbe foglalt ártatlanság vélelmének az elvével is ellentétesnek vélte, hivatkozva arra, hogy a kifogásolt rendelkezés a közfoglalkoztatásból való kizárást egy folyamatban lévő szabálysértési eljárásra alapítja. Az alaptörvény-ellenességet abban látta, hogy a jogalkotó már az eljárás megindulásához szankciót kapcsol, ugyanakkor az adott eljárási szakban még ki sem derülhet, hogy terheli-e felelősség a szülő az igazolatlan mulasztásért. Érvelése szerint e rendelkezés sérti továbbá az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdésébe foglalt tisztességes eljáráshoz való jogot, ugyanis egy jogerősen le nem zárult eljáráshoz kapcsol szankciót a jogalkotó.
- [17] 5. Az Alkotmánybíróság az indítvány kapcsán az Alaptörvény 24. cikk (7) bekezdése és az Abtv. 57. § (1) bekezdése alapján megkereste a belügyminisztert, valamint az emberi erőforrásokért felelős minisztert álláspontjuk kifejtése végett.

II.

- [18] 1. Az Alaptörvény indítvánnyal érintett rendelkezései:
- „B) cikk (1) Magyarország független, demokratikus jogállam.”
- „I. cikk (3) Az alapvető jogokra és kötelezettségekre vonatkozó szabályokat törvény állapítja meg. Alapvető jog más alapvető jog érvényesülése vagy valamely alkotmányos érték védelme érdekében, a feltétlenül szükséges mértékben, az elérni kívánt céllal arányosan, az alapvető jog lényeges tartalmának tiszteletben tartásával korlátozható.”
- „II. cikk Az emberi méltóság sérthetetlen. Minden embernek joga van az élethez és az emberi méltósághoz, a magzat életét a fogantatástól kezdve védelem illeti meg.”
- „VI. cikk (1) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy magán- és családi életét, otthonát, kapcsolattartását és jó hírnevét tiszteletben tartsák.”
- „XV. cikk (1) A törvény előtt mindenki egyenlő. Minden ember jogképes.
(2) Magyarország az alapvető jogokat mindenkinek bármely megkülönböztetés, nevezetesen faj, szín, nem, fogyatékoság, nyelv, vallás, politikai vagy más vélemény, nemzeti vagy társadalmi származás, vagyoni, születési vagy egyéb helyzet szerinti különbségtétel nélkül biztosítja.”
- „XIX. cikk (1) Magyarország arra törekszik, hogy minden állampolgárának szociális biztonságot nyújtson. Anyaság, betegség, rokkantság, fogyatékoság, özvegyiség, árvaság és önhibáján kívül bekövetkezett munkanélküliség esetén minden magyar állampolgár törvényben meghatározott támogatásra jogosult.

(2) Magyarország a szociális biztonságot az (1) bekezdés szerinti és más rászorulóknak esetében a szociális intézmények és intézkedések rendszerével valósítja meg.

(3) Törvény a szociális intézkedések jellegét és mértékét a szociális intézkedést igénybe vevő személynek a közösség számára hasznos tevékenységéhez igazodóan is megállapíthatja."

„XXIV. cikk (1) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy ügyeit a hatóságok részrehajlás nélkül, tisztességes módon és ésszerű határidőn belül intézzék. A hatóságok törvényben meghatározottak szerint kötelesek döntéseiket indokolni."

„XXVIII. cikk (2) Senki nem tekinthető bűnösnek mindaddig, amíg büntetőjogi felelősségét a bíróság jogerős határozata nem állapította meg.

[...]

(7) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy jogorvoslattal éljen az olyan bírósági, hatósági és más közigazgatási döntés ellen, amely a jogát vagy jogos érdekét sérti."

[19] 2. A Szocvtv. érintett, az indítvány elbírálásakor hatályos rendelkezései:

„33. § (7) Az aktív korúak ellátására való jogosultság megállapítása során nincs helye a sommás eljárás alkalmazásának."

„38. § (9)"

„132. § (4) Felhatalmazást kap a települési önkormányzat, hogy rendeletben szabályozza

a)

[...]

e)

[...]

g) a települési támogatás keretében nyújtott ellátások jogosultsági feltételeit, valamint az ellátások megállapításának, kifizetésének, folyósításának, valamint felhasználása ellenőrzésének szabályait."

[20] 3. A Kftv. érintett, az indítvány elbírálásakor hatályos rendelkezései:

„1. § (4a) Az álláskeresőt három hónap időtartamra ki kell zárni a közfoglalkoztatásból, ha

a) a tanköteles gyermekének mulasztása miatt

aa)

ab) e szabálysértés elkövetéséért három hónapon belül jogerősen elmarasztalták, vagy

b) önkormányzati rendeletben előírt, a lakókörnyezet (kert, udvar, jogszabályban meghatározott, az ingatlanhoz kapcsolódó közterület) rendezettségének biztosítására vonatkozó kötelezettségét nem teljesíti, vagy

c) a számára az Ft. alapján felajánlott az álláskeresőkre vonatkozó rendelkezések szerint megfelelő munkahelyet nem fogadja el,

d) a számára egyszerűsített foglalkoztatás keretében felajánlott munkát nem fogadja el, vagy

e) a közfoglalkoztatási jogviszony létesítését megelőző három hónapon belül a közfoglalkoztatáson kívüli egyéb foglalkoztatási jogviszonya munkavállalói felmondással vagy a munkáltató azonnali hatályú felmondásával – ide nem értve a próbaidő alatti azonnali hatályú felmondást – szűnt meg,

f) a közfoglalkoztatási jogviszonya a közfoglalkoztató azonnali hatályú felmondásával szűnik meg,

g) a számára az Ft. alapján felajánlott az álláskeresőkre vonatkozó rendelkezések szerinti képzési lehetőséget nem fogadja el.

(4b) A hivatalból folytatott közigazgatási eljáráshoz megkeresésre a (4a) bekezdés b) pontja szerinti esetben az álláskereső lakóhelye szerint illetékes jegyző 3 napon belül adatot szolgáltat az állami foglalkoztatási szervként eljáró járási (fővárosi kerületi) hivatal (a továbbiakban: járási hivatal) részére.

(4c) A (4a) bekezdés a) pont ab) alpontjában meghatározott kizárási ok fennállásának ellenőrzése érdekében a közfoglalkoztatási jogviszonyba történő kiközvetítés előtt a járási hivatal adatot közvetlenül vehet át a szabálysértési nyilvántartásból.

(4d) A kizárás kérdésében első fokon a járási hivatal, másodfokon az állami foglalkoztatási szervként eljáró fővárosi és megyei kormányhivatal (a továbbiakban: megyei kormányhivatal) hatósági határozattal dönt.

(4e) Ha a közfoglalkoztatási jogviszony létrehozását követően értesül a járási hivatal a közfoglalkoztatást kizáró okról, a kizárásról szóló döntését közli a közfoglalkoztatóval. A közfoglalkoztató a közfoglalkoztatási jogviszonyt a jogerős döntés alapján azonnali felmondással megszünteti.

(4f) A (4a) bekezdés b) pontja szerinti esetben a megkeresésre nincsen szükség, amennyiben a közfoglalkoztatást a közfoglalkoztatott lakóhelye szerinti helyi önkormányzat, annak intézménye, vagy a helyi önkormányzat által

alapított gazdálkodó szervezet valósítja meg, vagy az önkormányzatnak nincs a (4a) bekezdés b) pont szerinti hatályos rendelete.

(4g) A (4f) bekezdés hatálya alá tartozó közfoglalkoztató megtagadhatja a közfoglalkoztatási jogviszony létesítését, amennyiben a közfoglalkoztatással szemben a (4a) bekezdés b) pontja szerinti kizárási ok fennállásáról van tudomása.

(4h) A (4a) bekezdés d) pontja szerinti kizárási ok esetén a járási hivatal a döntése meghozatala előtt ellenőrzi a rendelkezésére álló – különösen az állami adóhatóság által az egyszerűsített foglalkoztatásról szóló törvény szabályai szerint megküldött – adatokat.

(4i) A járási hivatal a (4a) bekezdés e) pontjában meghatározott feltétel fennállását az Ft. 36/A. §-a szerinti, a munkáltató által kiállított igazolólapból állapítja meg.”

„2. § (1) A közfoglalkoztatási jogviszonyra az Mt. szabályai alkalmazandók, a (2)–(5) bekezdésben meghatározott eltérésekkel.

[...]

(5) A közfoglalkoztatási jogviszony esetén:

[...]

g) az Mt. 64. § (1) bekezdését azokkal az eltérésekkel kell alkalmazni, hogy a közfoglalkoztató köteles a közfoglalkoztatási jogviszonyt azonnali hatályú felmondással megszüntetni, ha jogerős hatósági határozat a közfoglalkoztatottat a közfoglalkoztatásból kizárta, vagy az 1. § (4) bekezdés c) pontja szerinti személy elismerés iránti kérelmét jogerősen elutasították, kivéve, ha az idegenrendészeti hatóság határozata alapján az 1. § (4) bekezdés d) pontjának hatálya alá kerül.”

III.

- [21] Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az alapvető jogok biztosa által benyújtott indítvány megfelel az Abtv.-ben foglalt formai feltételeknek: az indítvány az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés a) pontja, valamint az Abtv. 24. § (2) bekezdésében foglalt hatáskörre alapítottan került benyújtásra, továbbá az absztrakt utólagos normakontrollra irányuló indítvány jogosulttól származik, és határozott indítványi kérelmet tartalmaz. Az indítvány tartalmát tekintve megfelel továbbá az Abtv. 24. § (2) bekezdésében, valamint 52. § (1) bekezdésében foglaltaknak, ezért azt az Alkotmánybíróság érdemben bírálta el.

IV.

- [22] Az indítvány részben megalapozott.
- [23] Az Alkotmánybíróság röviden áttekintette a Szocvtv. indítvánnyal kifogásolt rendelkezéseinek szabályozási hátterét.
- [24] 1. Az indítványozó egyrészt a Szocvtv. aktív korúak ellátására, valamint a lakásfenntartási támogatásra vonatkozó rendelkezéseit vélte alaptörvény-ellenesnek, amelyeket a Szocvtv. a szociális rászorultságtól függő pénzbeli ellátások között [III. cím] szabályozott [33. §, 38. §]. Ezzel összefüggésben az Alkotmánybíróság észlelte, hogy a Magyarország 2015. évi központi költségvetésének megalapozásáról szóló 2014. évi XCIX. törvény 2015. március 1-től jelentős mértékben átalakította a szociális ellátások rendszerét, az indítványozó által vizsgálni kért rendelkezések pedig hatályukat veszítették, később pedig a 2015. évi CLXXXVI. törvény 14. § (4) bekezdése a Szocvtv. 33. § (7) bekezdését más tartalommal töltötte ki.
- [25] Az átalakítással elválasztásra kerültek egymástól az állami szabályozás keretében nyújtott ellátások és az önkormányzatok segélyezéssel kapcsolatos feladatai. A Szocvtv. csak a kötelező ellátásokra vonatkozó szabályokat tartalmazza, az ezeken túlmenő, a rászorulóknak szociális támogatással való ellátásáról a helyi önkormányzatoknak kell gondoskodniuk, amit a Magyarország helyi önkormányzatairól szóló 2001. évi CLXXXIX. törvény is rögzít [13. § (1) bekezdés 8a. pont].
- [26] A Szocvtv. által szabályozott kötelező ellátások körébe az időskorúak járadéka, a foglalkoztatást helyettesítő támogatás, egészségkárosodási és gyermekfelügyeleti támogatás, az ápolási díj [25. § (3) bekezdés, pénzbeli ellátások], továbbá az alanyi és normatív közgyógyellátás, valamint az egészségügyi szolgáltatásra való jogosultság tartozik [47. § (1) bekezdés, természetben nyújtott szociális ellátások]. Az ezekre vonatkozó jogosultságot 2015. március 1-től a járási hivatalok állapítják meg. Ezzel szemben a települési önkormányzatok által biztosított egyéb támogatások típusait és a jogosultsági feltételeket az önkormányzatok határozhatják meg, ezek elnevezése pedig egységesen települési támogatás.

- [27] Az Alkotmánybíróság megkereste a hatáskörrel bíró minisztert, aki válaszában kifejtette, hogy az Emberi Erőforrások Minisztériuma által 2012 tavaszán lefolytatott vizsgálat eredményei alapján – 94,6%-os válaszadási arány mellett – 1684 önkormányzat hozott a lakókörnyezet rendezettségére vonatkozó követelményt előíró szabályozást az érintett szociális ellátási formákkal összefüggésben.
- [28] A szabályozás elterjedtségére tekintettel az Alkotmánybíróság előremutató szándékkal megjegyzi: a szociális juttatásokkal összefüggésben felmerült kérdések az Alaptörvény XIX. cikk (1) bekezdése alapján értelmezhetők, amely szerint „Magyarország arra törekszik, hogy minden állampolgárának szociális biztonságot nyújtson.” A XIX. cikk (2) bekezdése megállapítja, hogy „Magyarország a szociális biztonságot az (1) bekezdés szerinti és más rászorulóknak esetében a szociális intézmények és intézkedések rendszerével valósítja meg.” Az Alaptörvény XIX. cikk (3) bekezdése pedig lehetővé teszi azt, hogy „[t]örvény a szociális intézkedések jellegét és mértékét a szociális intézkedést igénybe vevő személynek a közösség számára hasznos tevékenységéhez igazodóan is megállapíthatja.” Ez alapján az Alkotmánybíróságnak a korlátozás vizsgálata körében azt kell eldöntenie, hogy a szociális juttatások feltételeként meghatározott követelmények olyan korlátozásnak minősülnek-e, amelyek mögött ott áll az Alaptörvény XIX. cikk (3) bekezdése és az abban lehetővé tett „közösség számára hasznos tevékenység”. Ezzel összefüggésben az Alkotmánybíróság utal arra, hogy az Alaptörvény – a korábbi Alkotmánnyal ellentétben – tartalmaz az egyén és a társadalom viszonyára vonatkozó megállapításokat is. A XIX. cikk (1) és (2) bekezdése ugyanis szoros kapcsolatban áll a Nemzeti Hitvallás azon elemével, amely szerint „valljuk az elesettek és a szegények megsegítésének kötelezettségét”. Az Alaptörvény tehát kifejezetten kifejezésre juttatja a közösségi szolidaritást. Emellett az Alaptörvény feltételek előírását lehetővé tevő XIX. cikk (3) bekezdése az Alaptörvény O) cikkével értelmezhető szoros összefüggésben, amely egyrészt az individuumok öngondoskodását írja elő: „[m]indenki felelős önmagáért”; másrészt elvárásként fogalmazza meg azt, hogy „[mindenki] képességei és lehetőségei szerint köteles az állami és közösségi feladatok ellátásához hozzájárulni”. Az Alaptörvény O) cikke tehát általános érvénnyel rögzíti az egyén önmagáért viselt és a közösség iránti felelősségét is. Az Alkotmánybíróság ebből a rendelkezésből az Alaptörvény emberképének egyik elemeként az egyén társadalomhoz kötöttségét olvasta ki: „az Alaptörvény emberképe nem az elszigetelt egyéné, hanem a társadalomban élő felelős személyiségé.” {3132/2013. (VII. 2.) AB határozat, Indokolás [95]} Az Alkotmánybíróság ugyanakkor utalt már a társas együttélésből fakadó kötelezettségek – Alaptörvény által kijelölt – végső határára, az emberi méltóság sérthetlenségére is: „[a]z Alaptörvény az egyén-közösség közötti viszonyt az egyén közösséghez kötöttsége jegyében határozta meg, anélkül azonban, hogy annak egyedi értékét érintené. Ez következik különösen az Alaptörvény O) cikkéből és II. cikkéből.” {32/2013. (XI. 22.) AB határozat, Indokolás [88]}
- [29] A fent kifejtettek alapján az Alkotmánybíróság hangsúlyozza, hogy az Alaptörvény XIX. cikkének (3) bekezdése alapján sem írható elő akármilyen feltétel, hiszen a szociális intézkedések területén biztosított széles jogalkotói mozgástérnek is az Alaptörvény keretei között kell maradnia. E tekintetben minimum korlát az, hogy az Alaptörvény XIX. cikk (3) bekezdése alapján sem lehet előírni olyan feltételeket, amelyek vélt vagy valós közérdekre hivatkozással az egyén szabadságát vagy lehetetlen feltételek megkövetelésével az állam szociális biztonság nyújtására irányuló kötelezettségét kiüresítenék. Így különösen nem lehet alapjogokat alaptörvény-ellenesen korlátozó feltételeket előírni. Ezzel összefüggésben az Alkotmánybíróság rámutat arra, hogy a lakókörnyezet rendezettsége biztosításaként a magán- és családi élet belső színterének, azaz az intim szféra vizsgálata az Alaptörvény XIX. cikk (3) bekezdésében lehetővé tett „közösség számára hasznos tevékenység” előírásaként nem értelmezhető. Ez ugyanis a magánszférához való jog olyan korlátozását jelenti, ami semmilyen alkotmányjogilag értékelhető összefüggésben nem áll a szociális ellátással, és nem járul hozzá az Alaptörvény O) cikkében deklarált „[m]indenki felelős önmagáért” elvárás megvalósulásához. Fentiek alapján az Alkotmánybíróság felhívja az önkormányzatok figyelmét, hogy rendeleteik megalkotásánál fordítsanak kiemelt figyelmet a 32/2013. (XI. 22.) AB határozatban {Indokolás [82]–[84]}, megerősítette a 17/2014. (V. 30.) AB határozat, Indokolás [29]}, illetve a 11/2014. (IV. 4.) AB határozatban (Indokolás [55]) foglaltakra.
- [30] 2. Az Alkotmánybíróság észlelte, hogy a 2015. március 1-jével bevezetésre került települési támogatás keretében nyújtott ellátások tekintetében a Szocvtv. hasonló tartalmú rendeletalkotásra vonatkozó felhatalmazó rendelkezést tartalmaz [132. § (4) bekezdés g) pont], mint korábban az indítvány által vizsgálni kért ellátások tekintetében. Az Alkotmánybíróság ezért megkereste az alapvető jogok biztosát, hogy nyilatkozzon, ki kívánja-e terjeszteni indítványát a települési támogatások szabályozását érintő felhatalmazó rendelkezésre is, amit az indítványozó nem látott indokoltnak.
- [31] Fentiekre tekintettel, mivel a Szocvtv. 2014. évi XCIX. törvénnyel történő módosítása óta az összes, az indítványozó által vizsgálni kért, valamint az azokkal közvetlenül kapcsolatba hozható törvényhely [így a Szocvtv. 36. §

(2) bekezdés d) pontja, valamint 37/B. § (1a) pontja] hatályát veszítette, vagy tartalmában érdemben megváltozott [33. § (7) bekezdés], ezért az Alkotmánybíróság a Szocvtv. 33. § (7) bekezdése, 38. § (9) bekezdése, valamint 132. § (4) bekezdés a) és e) pontjai alaptörvény-ellenességére irányuló indítványi kérelmet az Abtv. 64. § e) pontja alapján visszautasította.

V.

- [32] Ezt követően az Alkotmánybíróság a Kftv. indítvánnyal kifogásolt rendelkezéseinek alkotmányossági vizsgálatához áttekintette a közfoglalkoztatás szabályozási hátterét.
- [33] 1. A közfoglalkoztatás az államilag támogatott közmunkaprogramok keretében a regisztrált munkanélküliek – az álláskereső foglalkoztatásának elősegítését, a munkavállalási hátrányok leküzdését szolgáló – határozott idejű, átmeneti foglalkoztatását jelenti. A közfoglalkoztatási jogviszony célját a Kftv. 1. § (2) bekezdés a)–e) pontja tartalmazza, amely szerint az az ott meghatározott – jellemzően törvényben előírt vagy közösségi szükségletek kielégítését szolgáló – feladat ellátására, illetőleg a feladatellátás feltételeinek megteremtésére irányuló munkára létesíthető, kivéve az olyan munkát, amely kizárólag közalkalmazotti, közszolgálati, kormányzati szolgálati vagy állami szolgálati jogviszonyban látható el.
- [34] A közfoglalkoztatási jogviszony alanyai egyrészt a közfoglalkoztató, döntően állami, önkormányzati vagy közhasznú foglalkoztatók, másrészt a foglalkoztatottak.
- [35] A közfoglalkoztatottak esetében két együttes feltételnek [Kftv. 1. § (4) bekezdés] kell teljesülnie. Közfoglalkoztatott az a természetes személy lehet, aki az Mt. szerint munkaviszonyt létesíthet, kivéve a 16 év alatti személyt. Ezenkívül meg kell felelnie az alábbi három követelmény egyikének: a foglalkoztatás elősegítéséről és a munkanélküliek ellátásáról szóló 1991. évi IV. törvény (a továbbiakban: Ft.) szerinti álláskereső vagy rehabilitációs ellátásban részesül a megváltozott munkaképességű személyek ellátásáról és egyes törvények módosításáról szóló 2011. évi CXCI. törvény 4. §-a szerint; kérelmének jogerős elbírálásáig az, aki menekültként, oltalmazottként vagy menedékesként történő elismerés iránti kérelmet nyújtott be a menekültügyi őrizetben lévő személy kivételével; illetve olyan harmadik országbeli állampolgár, akinek az idegenrendészeti hatóság a harmadik országbeli állampolgárok beutazásáról és tartózkodásáról szóló 2007. évi II. törvény 62. § (1) bekezdés a), c), d), f) pontjai alapján kijelölt helyen való tartózkodását rendelte el.
- [36] A közfoglalkoztatási jogviszony tartalmát a Kftv. 2. §-a szabályozza. Eszerint az Mt. munkaviszonyra vonatkozó rendelkezései alkalmazandók, kivéve a Kftv. 2. § (2)–(5) bekezdéseiben meghatározott rendelkezéseket [Kftv. 2. § (1) bekezdés]. Az Mt.-hez képest eltérő szabály, hogy a közfoglalkoztatási jogviszony csak határozott időre létesíthető. A törvény a foglalkoztatás időtartamát a közfoglalkoztatáshoz nyújtható támogatásokról szóló 375/2010. (XII. 31.) Korm. rendelet (a továbbiakban: Kfnyt. r.) alapján nyújtott támogatásról szóló hatósági szerződésben előírt időtartamhoz köti. Próbaidőt kikötni nem lehet. A közfoglalkoztatási jogviszonyban a rendes munkaidő időtartama a közfoglalkoztatás támogatásáról szóló jogszabály alapján nyújtott támogatásról szóló hatósági szerződésben előírt munkaidő lehet. A rendes munkaidő időtartama 4, illetve 6–8 óra [Kfnyt. r. 3. § (1) bekezdés b) pont és 4. § (1) bekezdés]. A közfoglalkoztatottat megillető szabadság mértéke naptári évenként 20 munkanap [Kftv. 2. § (4) bekezdés (4a) alpont]. A közfoglalkoztatottat továbbá munkabér illeti meg, amelynek mértékét ki kell kötni a hatósági szerződésben [Kftv. 2. § (2) bekezdés (2c) alpont, Kftv. 2. § (4) bekezdés]. Ezzel szemben a közfoglalkoztatási jogviszonyra a munkaviszonyra irányadó társadalombiztosítási, adózási és munkavédelmi szabályokat is alkalmazni kell [Kftv. 4. §].
- [37] 2. Az indítványozó a Kftv.-nek az álláskereső kizárására vonatkozó rendelkezései alaptörvény-ellenességét állította, amelyre vonatkozó szabályozás a Kftv. 1. § (4a)–(4g) bekezdésének rendelkezéseiben kerültek rögzítésre. A Kftv. indítvány elbírálásakor hatályos szövege szerint az álláskeresőt három hónapra ki kell zárni a közfoglalkoztatásból, amennyiben tanköteles gyermeke mulasztott, és e szabálysértés elkövetéséért (az álláskeresőt) három hónapon belül jogerősen elmarasztalták [1. § (4a) bekezdés a) pont ab) alpont], továbbá amennyiben az önkormányzati rendeletben előírt, a lakókörnyezet (így a kert, udvar, jogszabályban meghatározott, az ingatlanhoz kapcsolódó közterület) rendezettségének biztosítására vonatkozó kötelezettségét nem teljesíti [1. § (4a) bekezdés b) pont]. Az indítvány benyújtása óta több további kizáró ok is bekerült a jogszabályba, amelyek vizsgálatát az indítványozó nem kérte, így azok alkotmányosságát az Alkotmánybíróság nem vizsgálta. A kizárás eljárási szabályait az 1. § (4b)–(4i) bekezdésének rendelkezései tartalmazzák. Eszerint a lakókörnyezet rendezettségére alapított kizárási eljárás hivatalból folytatott közigazgatási eljárás, amely során az álláskereső lakóhelye szerinti jegyzőnek 3 napon

- belüli adatszolgáltatási kötelezettsége van az állami foglalkoztatási szerv járási (fővárosi kerületi) hivatala részére [1. § (4b) bekezdés]. Az 1. § (4f) bekezdése alapján megkeresésre nincs szükség, amennyiben az önkormányzatnak nincs az 1. § (4a) bekezdés b) pontja szerinti hatályos rendelete, illetve ha a közfoglalkoztatást a közfoglalkoztatott lakóhelye szerinti helyi önkormányzat, annak intézménye vagy a helyi önkormányzat által alapított gazdálkodó szervezet valósítja meg. Mindazonáltal ez utóbbi esetben a közfoglalkoztatási jogviszony létrehozását az önkormányzati közfoglalkoztató megtagadhatja, amennyiben a közfoglalkoztatottal szemben a (4a) bekezdés b) pontja szerinti kizárási ok fennállásáról van tudomása [1. § (4g) bekezdés].
- [38] A kizárás kérdésében első fokon a járási hivatal, másodfokon az állami foglalkoztatási szervként eljáró megyei és fővárosi kormányhivatal hatósági határozatot hoz [1. § (4d) bekezdés].
- [39] Amennyiben a kizárási okról a járási hivatal a közfoglalkoztatási jogviszony létrehozását követően értesül, úgy hatósági döntését közli a közfoglalkoztatóval, aki a közfoglalkoztatási jogviszonyt – a jogerős döntés alapján – azonnali hatállyal köteles megszüntetni [1. § (4e) bekezdés].
- [40] A közfoglalkoztatási jogviszony megszüntetésére vonatkozóan az Mt. munkaviszony megszüntetésére vonatkozó [64. § (1) bekezdés] rendelkezéseit azzal az eltéréssel kell alkalmazni, hogy a közfoglalkoztatottnak a közfoglalkoztatásból való jogerős hatósági határozattal történő kizárása esetén a közfoglalkoztató köteles a közfoglalkoztatási jogviszonyt azonnali hatályú felmondással megszüntetni [Kftv. 2. § (5) bekezdés g) pont].
- [41] 3. Az indítványozó a Kftv.-nek az álláskereső kizárására vonatkozó rendelkezései alaptörvény-ellenességét állította. A Kftv. az indítvány benyújtásakor hatályos 1. § (4a) bekezdés a) pont aa) alpontjának rendelkezése alapján az álláskeresőt három hónapra ki kellett zárni a közfoglalkoztatásból, ha a tanköteles gyermekének mulasztása miatt az álláskeresővel szemben szabálysértési eljárás volt folyamatban. Az említett rendelkezést az egyes törvényeknek a katasztrófák elleni védekezés hatékonyságának növelésével összefüggő módosításáról szóló 2013. évi CXCV. törvény 18. § (3) bekezdése 2013. november 29-ével hatályon kívül helyezte.
- [42] Az 1. § (4a) bekezdés a) pont ab) alpontja alapján az álláskeresőt három hónapra abban az esetben is ki kell zárni a közfoglalkoztatásból, amennyiben tanköteles gyermeke mulasztott, és e szabálysértés elkövetéséért (az álláskeresőt) három hónapon belül jogerősen elmarasztalták. Az 1. § (4a) bekezdés a) pont ab) alpontja vonatkozásában az indítvány azonban indokolást nem tartalmaz.
- [43] Mindezek alapján az Alkotmánybíróság a Kftv. 1. § (4a) bekezdés a) pont aa) és ab) alpontjának alaptörvény-ellenességére irányuló indítványi kérelmet az Abtv. 64. § d) és e) pontja alapján visszautasította.
- [44] 4. Az indítványozó normakollíziót vélt felfedezni a Kftv. 1. § (4a) bekezdés b) pontja, valamint a Szocvtv. 33. § (7) bekezdése között. Nézete szerint a jogbiztonság elvét sérti, hogy eltérő szabályozást tartalmaznak a lakókörnyezet rendezettségének követelményét illetően a Szocvtv. 33. § (7) bekezdésében foglalt aktív korúak ellátásból való kizárásának, továbbá a Kftv. 1. § (4a) bekezdés b) pontjában szereplő, a közfoglalkoztatásból való kizárásának szabályai. Amíg ugyanis az első esetben a „belső” környezet rendezettségét is megköveteli a törvény, addig közfoglalkoztatásból való kizárás esetében csak a „külső” környezet rendezettségét vizsgálhatja az önkormányzat.
- [45] Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az indítványozó által hivatkozott normakollízió vizsgálhatósága már nem áll fenn, tekintettel arra, hogy a Szocvtv. 33. § (7) bekezdése tartalmában megváltozott. Mindezek alapján az Alkotmánybíróság a Kftv. 1. § (4a) bekezdés b) pontja vizsgálatára irányuló indítványi kérelmet az Abtv. 64. § e) pontja alapján visszautasította.
- [46] 5. Az indítványozó a Kftv. azon rendelkezéseit tartja továbbá alaptörvény-ellenesnek, amely a lakókörnyezet (kert, udvar stb.) rendezettségére vonatkozó, az önkormányzati rendeletben előírt kötelezettség teljesítésének elmulasztása okán állapít meg kizárási szabályokat az álláskeresőkre, valamint a közfoglalkoztatottakra nézve. Álláspontja szerint a Kftv. 1. § (4a)–(4g) bekezdésének rendelkezései, valamint a 2. § (5) bekezdés g) pontja sértik az Alaptörvény XV. cikk (2) bekezdésében foglaltakat, azzal, hogy ezen rendelkezések egyrészt elzárják az álláskeresőket (mintegy három hónapra) attól, hogy bekerülhessenek a közfoglalkoztatásba, míg a közfoglalkoztatottak esetében azonnali hatályú felmondást és háromhavi, a közfoglalkoztatásba való visszakérülési tilalmat állapítanak meg. Ezzel – az indítványozó érvelése szerint – alkotmányosan indokolható cél nélkül, hátrányosan különböztetik meg a közfoglalkoztatottakat más munkaviszonyban álló személyekhez, továbbá a közszolgálati jellegű jogviszonyban álló személyekhez képest. A megkülönböztetés az indítványozó szerint abban áll, hogy a közfoglalkoztatottakra nézve egy speciális, tartalmában a munkaviszonyhoz egyáltalán nem kapcsolódó, külső feltételt határoz meg rendkívüli felmondási okként a jogalkotó. Az indítványozó álláspontja

szerint ez közvetett megkülönböztetés, amely társadalmi származáson és vagyoni helyzeten alapul, mivel a közfoglalkoztatottak között több a hátrányos helyzetű, szegénységben élő személy, mint az egyéb foglalkoztatási jogviszonyban állók között. Így a számukra „erkölcsi magatartásszabály”-ként előírt többletfeltételek nem teljesítése esetén őket lényegesen nagyobb arányban éri hátrány a jogviszonyuk megszüntetése formájában.

- [47] Az indítványozó indítványában a Kftv. kifogásolt rendelkezései vonatkozásában az Alaptörvény XV. cikk (2) bekezdésének a sérelmét állította, ami az alapjogok egyenlőségét és a diszkrimináció tilalmát tartalmazza. E rendelkezés az Alkotmány 70/A. § (1) bekezdésében foglalt szabálynak feleltethető meg [lásd 42/2012. (XII. 20.) AB határozat, ABH 2012, 279, 286.]. Az Alkotmánybíróság az Alaptörvény hatálybalépte előtt hozott határozataiban foglaltak felhasználásával összefüggésben a 13/2013. (VI. 17.) AB határozatában az alábbiakat állapította meg: „A hazai és európai alkotmányjogi fejlődés eddig megtett útja, az alkotmányjog szabályszerűségei szükségképpen hatással vannak az Alaptörvény értelmezésére is. Az Alkotmánybíróság az újabb ügyekben vizsgálendő alkotmányjogi kérdések kapcsán felhasználhatja a korábbi határozataiban kidolgozott érveket, jogelveket és alkotmányossági összefüggéseket, ha az Alaptörvény adott szakaszának az Alkotmánnyal fennálló tartalmi egyezése, az Alaptörvény egészét illető kontextuális egyezősége, az Alaptörvény értelmezési szabályainak figyelembevételére és a konkrét ügy alapján a megállapítások alkalmazhatóságának nincs akadálya, és szükségesnek mutatkozik azoknak meghozandó döntése indokolásába történő beillesztése.” (Indokolás [32])
- [48] Ezzel összefüggésben az Alkotmánybíróság a 42/2012. (XII. 20.) AB határozatában rámutatott: „[a]z Alaptörvény XV. cikk (2) bekezdése az Alkotmány 70/A. § (1) bekezdésével tartalmilag azonos rendelkezés; az Alaptörvény továbbá tartalmazza az Alkotmány 54. § (1) bekezdésével az emberi méltóságot tekintve egyező II. cikket. E kettő összekapcsolása továbbra is elfogadható, amennyiben az általános egyenlőség követelménye a minden embert megillető méltóságból következik; erre azonban nincs minden esetben szükség, mert az Alaptörvény külön szabályban rögzíti a törvény előtti egyenlőséget. Ezzel együtt a törvény előtti egyenlőség lényegi tartalma változatlanul – az Alkotmánybíróság eddigi gyakorlatával egyezően – az emberek egyenlő méltósága. Az Alaptörvény emberi méltóság klauzulája ugyanis kizárja a törvény előtti egyenlőség eltérő értelmezését, egyben továbbra is meghatározza tartalmát. Az Alaptörvény alapján tehát az összefüggés az emberi méltóság (Alaptörvény II. cikk) és az egyenlőség (Alaptörvény XV. cikk) között továbbra is fennmaradt, annak ellenére, hogy az Alkotmányból hiányzó és az Alkotmánybíróság idézett gyakorlatában kialakított általános jogegyenlőségi szabály most kifejezetten szerepel az Alaptörvény XV. cikk (1) bekezdésében. Az általános jogegyenlőségi szabály így az Alaptörvény XV. cikk (1) bekezdésére alapozható. Ez dogmatikai egyszerűsítés, miközben – a fentiek szerint – a szükségszerű kapcsolat az egyenlő méltóság (Alaptörvény I. cikk és II. cikk) és a törvény előtti tartalmi egyenlőség között változatlanul fennáll, mert az egyenlőség végső alapja az egyenlő méltóság. Ezért az általános egyenlőségi szabály alkalmazásának dogmatikájában – pl. a csoportképzés vizsgálatában – a mondottak szerint változtatás nem indokolt, az Alkotmánybíróság gyakorlata továbbra is irányadó” {Indokolás [23]–[26], megerősítve a 3086/2013. (III. 27.) AB határozatban, Indokolás [31]}.
- [49] A fentiekben ismertetett megállapításokból az is következik, hogy az általános jogegyenlőség szabálya levezethető az Alaptörvény XV. cikk (2) bekezdéséből is, ennek következtében az Alkotmánybíróság megállapítja, hogy az indítványozók az általános jogegyenlőségi szabályra hivatkozhatnak mind a XV. cikk (1), mind pedig a XV. cikk (2) bekezdése tekintetében. Az indítványt az Alkotmánybíróság alapjogi érintettség és az egyén védett tulajdonságainak állított sérelme esetében a XV. cikk (2) bekezdése alapján, míg egyéb jogok esetében a XV. cikk (1) bekezdése alapján bírálja el. Ehhez hasonlóan foglalt állást az Alkotmánybíróság a 32/2015. (XI. 19.) AB határozatban is, amelyben megállapította, hogy „[a] magánszemély indítványozók kérelmüket az Alaptörvény XV. cikk (2) bekezdésére alapították [...] A Tv. hatályának meghatározása által teremtett differenciálás azonban nem köthető egyetlen, az Alaptörvény XV. cikk (2) bekezdése szerinti tulajdonsághoz sem. Ebből következően a támadott jogszabályi rendelkezés alkotmányosságát nem az Alaptörvény XV. cikk (2), hanem az (1) bekezdése alapján kell megítélni” {32/2015. (XI. 19.) AB határozat, Indokolás [79]}.
- [50] 6. Az Alaptörvény XV. cikk (1) és (2) bekezdésével kapcsolatos gyakorlatát az Alkotmánybíróság a 3206/2014. (VII. 21.) AB határozatban foglalta össze. Az Alkotmánybíróság az Alaptörvény XV. cikk (1) bekezdésében foglalt általános jogegyenlőségi szabály értelmezése során kimunkált gyakorlata szerint a jogrend valamennyi szabálya tekintetében azért biztosítja az egyenlően kezelés követelményét, mert az egyenlőség végső forrása az egyenlő emberi méltóság. A jogegyenlőség klauzulája a közhatalmat gyakorlók számára azt az alkotmányos parancsot fogalmazza meg, hogy valamennyi személyt egyenlő méltóságuként kezeljenek, és szempontjaikat egyenlő mércével és méltányossággal mérjék. Ez a követelmény az egész jogrendre kiterjed, ugyanis a közhatalmat gyakorlók kötelesek egyenlő elbánást biztosítani a joghatóságuk alá tartozó minden személy számára. Ebből

következik, hogy egy adott szabályozás abban az esetben nem felel meg az Alaptörvény XV. cikk (1) bekezdésében foglalt alkotmányos mércének, ha végső soron az emberi méltósághoz fűződő jogot sérti. Vagyis a jogegyenlőség elve nem bármifajta különbségtételt, hanem csupán az emberi méltóságot sértő megkülönböztetéseket tilalmazza. Alaptörvény-ellenes, vagyis emberi méltóságot sértő megkülönböztetés abban az esetben állapítható meg, ha a különbségtétel önkényes. A hátránnyal járó különbségtétel az általános mérce szerint akkor minősül önkényesnek, ha nincs észszerű, kellő súlyú alkotmányos indoka. Ennek ellenőrzéséhez elsődlegesen az intézkedés legitim célját szükséges vizsgálni. Ezenkívül szükséges értékelní egyfelől azt, hogy az intézkedés alkalmas-e a legitim cél eléréséhez, másfelől pedig azt is, hogy az elérni kívánt, legitim cél által kijelölt személyek köre egybeesik-e az intézkedéssel érintett személyek körével. Mindezen szempontok nyújtanak lehetőséget annak eldöntéséhez, hogy egy különbségtétel önkényesnek, észszerű indokot nélkülözőnek tekinthető-e (lásd: 42/2012. (XII. 20.) AB határozat, Indokolás [22], [24]–[27], [28], [34]; megerősítette: 23/2013. (IX. 25.) AB határozat, Indokolás [87]; továbbá a 3206/2014. (VII. 21.) AB határozat, Indokolás [23]; 3073/2015. (IV. 23.) AB határozat, Indokolás [43]).

- [51] Nem tekinthető ellenben hátrányos megkülönböztetésnek, ha a jogi szabályozás különböző tulajdonságokkal bíró alanyi körre eltérő rendelkezéseket állapít meg, mert alkotmányellenes megkülönböztetés csak összehasonlítható – azonos csoportba tartozó – személyi körben lehetséges. „Hátrányos megkülönböztetés akkor áll fenn, ha a szabályozás lényeges eleme tekintetében nem azonos az alanyok elbírálása, jogaik és kötelezettségeik meghatározása. Nem lehet viszont hátrányos megkülönböztetésről beszélni akkor, ha a jogi szabályozás eltérő alanyi körre állapít meg eltérő rendelkezéseket.” [8/2000. (III. 31.) AB határozat, ABH 2000, 56, 59.] (Indokolás [28])
- [52] Az Alaptörvény XV. cikk (2) bekezdése az alapjogok egyenlőségét és a diszkrimináció tilalmát tartalmazza. A tételesen felsorolt tulajdonságok mellett az „egyéb helyzet szerinti különbségtétel” fordulat nyújt garanciát ahhoz, hogy az előre nem látható, de a felsorolásban szereplő tulajdonságokhoz döntő hasonlóságot mutató helyzetben élő személyeket se érhesse hátrányosan sújtó különbségtétel. Ez a nyílt felsorolás korlátlanul nem bővíthető, nem nyújt ugyanis védelmet olyan személyeknek, akiket valamely szabály éppen hátrányosan érint, de mégsem diszkriminál. Az Alaptörvény XV. cikk (2) bekezdésében garantált diszkriminációtilalom ugyanis csupán olyan élethelyzeteket ölelhet át, amelyekben az emberek önzonosságát, identitását meghatározó lényegi tulajdonságuk miatt előítéllettel vagy társadalmi kirekesztéssel néznek szembe. Vagyis a diszkriminációtilalom alkotmányos klauzulája elsődlegesen a társadalom személyben rejlő és tetszés szerint nem változtatható tulajdonság mentén elkülönülő csoportjainak védelmét szolgálja. Az Alkotmánybíróság következetes álláspontja szerint az Alaptörvény XV. cikk (2) bekezdésében foglalt diszkrimináció tilalma nem kizárólag az alapvető jogok védelmi körébe tartozó jogszabályokra, hanem a teljes jogrendszerre is kiterjeszhető. Ez abból adódik, hogy a diszkrimináció tilalma valójában az alaptörvényi szabályban megjelölt, az emberek önzonosságát, identitását megtestesítő tulajdonságok szerinti megkülönböztetést, vagyis a diszkriminációt tilalmazza. Ebből az is következik, hogy az ilyen különbségtétel érvényességét és igazolhatóságát az Alkotmánybíróságnak az alapjogok és nem alapjogok tekintetében egyaránt különleges szigorúsággal szükséges vizsgálnia [3206/2014. (VII. 21.) AB határozat, Indokolás [27]–[28]].
- [53] 7. Az Alkotmánybíróságnak először a közfoglalkoztatási jogviszony jellegét kellett megvizsgálnia és annak alkotmányjogi értékelését kellett elvégeznie.
- [54] Az Alkotmánybíróság álláspontja szerint a közfoglalkoztatás intézménye eltérően ítéhető meg az egyéb munkaerőpiaci foglalkoztatási jogviszonyoktól, és az a szociális ellátások és a nyílt munkaerőpiac között elhelyezkedő köztes területként jellemezhető. A jogalkotó ugyanis a közfoglalkoztatással egy olyan, a munkaerőpiac irányába terelő mechanizmust kívánt létrehozni, amely magasabb juttatásokat kínál, mint a szociális ellátások, viszont kevesebbet, mint a nyílt munkaerőpiac. Erre a beépített ösztönző rendszerre utal a Kftv. általános indokolása, amely szerint azért kerül jogszabályban meghatározásra a szociális ellátórendszerben kapható pénzbeli ellátások maximuma, hogy a „kapható támogatások nagysága ne legyen a munkavégzés ellen ösztönző hatású”. A Szocvtv.-t módosító, Magyarország 2015. évi központi költségvetésének megalapozásáról szóló 2014. évi XCIX. törvény 62–92. §-ához fűzött indokolás emellett jogalkotói célként azt fogalmazza meg, hogy „minél többen éljenek segély helyett munkából.” Az indokolás szerint a jogalkotó a közfoglalkoztatás rendszerében „évről évre több embernek biztosítja a közfoglalkoztatás lehetőségét, amelynek köszönhetően a dolgozni akarók magasabb jövedelemhez jutnak a korábbi, segélyből szerzett jövedelmekhez képest.”
- [55] A köztes, hibrid helyzetet erősíti a Kftv. 2015. január 1. óta hatályos módosítása is, amely a vizsgált 1. § (4a) bekezdését egy c) alponttal egészítette ki. Ennek fényében az álláskeresőt három hónapra abban az esetben is ki kell zárni a közfoglalkoztatásból, ha a számára az Ft. alapján felajánlott, az álláskeresőkre vonatkozó rendelkezések szerint megfelelő munkahelyet nem fogadja el.

- [56] Mindazonáltal az is megállapítható, hogy maga a jogalkotó is egy speciális munkaviszonyként tekint a közfoglalkoztatási jogviszonyra, amelyre ennek megfelelően főszabályként az Mt.-t kell alkalmazni, és ezt a jelleget domborítja ki az is, hogy a Központi Statisztikai Hivatal is beleszámolja a közfoglalkoztatott személyeket a foglalkoztatási mutatóba.
- [57] A munkaviszonyhoz közeli jellegre utal továbbá az a tény is, hogy a közfoglalkoztatásban eltöltött idő nyugdíjszerző időnek minősül [vö. a társadalombiztosítás ellátásaira és a magánnyugdíjra jogosultakról, valamint e szolgáltatások fedezetéről szóló 1997. évi LXXX. törvény 5. § a) pont], valamint a foglalkoztatást helyettesítő támogatás folyósítása a közfoglalkoztatás ideje alatt szünetel [Szoctv. 36. § (1) bekezdés b) pont].
- [58] Mindazonáltal az is megállapítható, hogy bár az Mt. háttérszabályként történő alkalmazása a közfoglalkoztatási jogviszony magánjogi jellegét emeli ki, ugyanakkor a segély helyébe lépő munkavégzés a közfoglalkoztatási jogviszony közjogi jellegét hangsúlyozza. A közfoglalkoztatás – a törvény indokolása szerint – az aktív korú, munkaképes, ám a munkaerőpiacról kiszorult munkavállalók átmeneti foglalkoztatását teremti meg, célul tűzve ki ezen munkavállalók munkaerőpiacra való visszavezetésének elősegítését. A közfoglalkoztatás azonban eltér a tipikus munkaviszonytól a jogviszony alanyai, tárgya és a munkabér tekintetében is, amely a minimálbérnél kisebb összegű. A közfoglalkoztatás kizárólag közfeladatra szervezhető foglalkoztatási forma, amely a foglalkoztató és foglalkoztatott között, munkavégzésre, próbaidő kikötése nélkül, határozott időre létesíthető [Kftv. 1. § (2) bekezdés], az Mt. szerinti munkaszerződés megkötésével. Bár a közfoglalkoztatási jogviszonyra az Mt. meghatározott rendelkezései alkalmazandók (így például annak a munkáltatói és munkavállalói kötelezettségeket előíró rendelkezései), azonban a Kftv. 2. § (2)–(5) bekezdései az Mt. szabályaitól való eltérést rögzítve, annak a munkaviszonytól eltérő specialitását rögzítik. Ennek megfelelően meghatározott többletkövetelményeket állapít meg a jogszabály mind a foglalkoztatottakra [személyi hatály, Kftv. 1. § (4) bekezdés], mind pedig a foglalkoztatókra [például térítésmentes szállítás, Kftv. 3. § (1) bekezdés] nézve. A közfoglalkoztatottak kiválasztására kiközvetítéssel kerül sor, így a közfoglalkoztatottnak nincs választási lehetősége abban a tekintetben, hogy mely közfoglalkoztatóhoz kerül, a magánjogi szerződéskötéssel szemben tehát a közfoglalkoztatott szerződési pozíciója hátrányosabb.
- [59] Emellett azonban a közfoglalkoztatás megkülönböztetendő a közszférában található egyéb típusú állásoktól is, mivel a közfoglalkoztatás tekintetében az állam egy korlátlan munkaerőpiaci kínálati oldalt hoz létre annak érdekében, „hogy aki dolgozni akar, dolgozhasson” [Alaptörvény XII. cikk (2) bekezdés]. Ezt a megállapítást támasztja alá az Alkotmánybíróság megkeresésére adott miniszteri válasz is, amely szerint „[a] közfoglalkoztatásban való részvétel mindenki számára nyitott.” A közfoglalkoztatási jogviszony tehát úgy értelmezhető, mint egy időben meghosszabbított és feltételhez, munkateljesítményhez kötött szociális ellátás. Ebben az értelemben a hagyományos szociális ellátások és a közfoglalkoztatás egymást kiváltják, amit az is jelez, hogy a különféle szociális juttatások szünetelnek a közfoglalkoztatás ideje alatt [lásd Szoctv. 36. § (1) bekezdés b) pont].
- [60] Mindezek alapján az Alkotmánybíróság megállapította, hogy a közfoglalkoztatási jogviszony tartalmi értelemben egy olyan sajátos, atipikus munkaviszony, ami a funkcióját illetően szociális rendszerhez kapcsolódik, azaz a vizsgált foglalkoztatási forma a szociálpolitika és a foglalkoztatáspolitikai metszéspontjában helyezkedik el. Alkotmányjogi értelemben ez két államcél vonatkozásában értelmezhető, amelyeket az Alaptörvény XII. cikk (2) bekezdése („Magyarország törekszik arra, hogy aki dolgozni akar, az dolgozhasson”), valamint a XIX. cikk (1) bekezdése („Magyarország arra törekszik, hogy minden állampolgárának szociális biztonságot nyújtson”) fogalmaz meg.
- [61] Az Alaptörvény XII. cikk (2) bekezdésében megfogalmazott államcél kiegészíti a XII. cikk (1) bekezdése, amelynek második mondata szerint „[k]épességeinek és lehetőségeinek megfelelő munkavégzéssel mindenki köteles hozzájárulni a közösség gyarapodásához.” A XIX. cikk (1) bekezdését pedig a XIX. cikk (3) bekezdése egészíti ki, amely lehetővé teszi, hogy „[t]örvény a szociális intézkedések jellegét és mértékét a szociális intézkedést igénybe vevő személynek a közösség számára hasznos tevékenységéhez igazodóan is megállapíthatja.” Ezek alapján a két államcél között lebegő, azok megvalósulását elősegíteni kívánó intézmény vizsgálat alá kerülő szabályainál esetről esetre kell vizsgálni, hogy a jogviszonynak mikor melyik aspektusa a releváns.
- [62] 8. Az indítványozó álláspontja szerint a Kftv. rendelkezései részben azért sértik az Alaptörvény XV. cikk (2) bekezdésében foglaltakat, mert elzárják az álláskeresőket (mintegy három hónapra) attól, hogy bekerülhessenek a közfoglalkoztatásba. Ezzel összhangban az Alkotmánybíróságnak adott miniszteri válasz is rámutat arra, hogy a Kftv. nem pusztán a közfoglalkoztatási jogviszony fenntartásához, hanem a jogviszony létesítéséhez is „általánosan elvárható erkölcsi, magatartási szabályok betartását” írja elő. Ennek következtében az Alkotmánybíróságnak azt kellett megvizsgálnia, hogy az álláskeresők homogén csoportján belül diszkriminációt idéz-e elő az, hogy

a közfoglalkoztatotti jogviszonyt létesíteni kívánó személyek esetében a törvényi szabályozás a munkavégzésen kívüli egyéb feltételeket is rögzít.

- [63] Az álláskeresők ugyanis még nem állnak foglalkoztatási jogviszonyban, csupán be szeretnének kerülni a foglalkoztatásba, illetve annak valamilyen formájába. Ezzel összefüggésben megállapítható, hogy az álláskereső, amikor még nem tudható, hogy „piaci alapú munkát” talál, vagy közfoglalkoztatott lesz, akkor az álláskeresők homogén csoportjába tartozik. Ebben az álláskeresési időpontban a foglalkoztatási jogviszonyba lépés feltételei mások és mások lesznek, a jogalkotó ugyanis a közfoglalkoztatottak esetében magánéleti vonatkozású, munkavégzéstől független feltételeket ír elő. Ilyen feltételek a közfoglalkoztatási jogviszony specialitásaira és az Alaptörvény XIX. cikk (3) bekezdésére tekintettel megfelelő alkotmányos értékek védelme érdekében megfogalmazhatóak ugyan, de az előírt feltételek nem vezethetnek az Alaptörvényben biztosított jogok aránytalan sérelmére. Ennek megengedhetősége ugyanis oda vezetne, hogy egyes alaptörvényi rendelkezések egymást kiüresíthetnék. Az Alaptörvény koherens értelmezése {vö. 12/2013. (V. 24.) AB határozat, Indokolás [48]} ugyanakkor azt követeli meg, hogy a XIX. cikk (3) bekezdése alapján előírható feltétel egyrészt nem üresítheti ki az Alaptörvény XV. cikk (2) bekezdését (8.1.), amely az alapjogok egyenlőségét biztosító szabály, másrészt pedig alapjog korlátozására a XIX. cikk (3) bekezdése szerinti feltétel előírása során is csak az I. cikk (3) bekezdésébe foglaltaknak megfelelően kerülhet sor (8.2.).
- [64] 8.1. Az Alkotmánybíróság gyakorlata szerint az Alaptörvény XV. cikk (2) bekezdésében foglalt klauzula védelmet nyújt a rejtett vagy közvetett diszkriminációval szemben is. Az Alkotmánybíróság gyakorlatában a közvetett diszkrimináció tilalmát sérti, ha egy látszólag általános jellegű és semleges jogszabályi rendelkezés vagy szabály végső soron a társadalomban gyakorta hátrányos különbségtétellel sújtott, az Alaptörvényben tételesen felsorolt, illetve azzal döntő hasonlóságot mutató „egyéb helyzetben” lévő személyek kizárását, kirekesztését vagy valamely lehetőségtől való megfosztását eredményezi. Az Alkotmánybíróság felfogása szerint így az Alaptörvény XV. cikk (2) bekezdésében garantált diszkrimináció tilalma kiterjed azokra a közhatalmi intézkedésekre is, amelyek ugyan látszólag általános, semleges és mindenkire egyformán érvényes rendelkezést tartalmaznak, de eredményüket vagy hatásukat tekintve valójában mégis az alaptörvényi szabályban felsorolt tulajdonságú társadalmi csoportot sújtanak további hátrányokkal. Vagyis végső soron egy ilyen tulajdonság valamelyikének jegyét hordozó csoport tagjainak kirekesztését eredményezik {3206/2014. (VII. 21.) AB határozat, Indokolás [29]}. Ehhez hasonlóan az Emberi Jogok Európai Bírósága (a továbbiakban: EJEB) szerint is az Emberi Jogok Európai Egyezménye 14. cikkében foglalt hátrányos megkülönböztetést tiltó szabály az Alaptörvény XV. cikk (2) bekezdésében foglaltakhoz hasonlóan nyílt felsorolással határozza meg az egyes társadalmi helyzetekben élőket. A felsorolás azonban az EJEB esetjoga szerint tetszés szerint nem bővíthető, hanem kizárólag a társadalom úgynevezett sérülékeny, személyben rejlő tulajdonság mentén elkülönülő csoportjait ölelheti át {vö. 3206/2014. (VII. 21.) AB határozat, Indokolás [31]}.
- [65] Fentiek alapján az álláskeresők homogén csoportján belüli diszkrimináció akkor állapítható meg, ha a jogalkotó egy jól körülhatárolható társadalmi csoportot kedvezőtlen helyzetbe hoz. Az Alkotmánybíróság emlékeztet arra, hogy rejtett diszkriminációt állapított meg már a guberálással kapcsolatos 176/2011. (XII. 29.) AB határozatban, amely a hajléktalanokkal szemben ítélt közvetett módon diszkriminatívnak a szabályozást (szabálysértést követett el, aki közterületre kített gyűjtőedényből guberált), mivel az egyértelműen egy bizonyos élethelyzetben lévő társadalmi csoport ellen irányult. A határozat indokolása szerint „[a]z Alkotmány 70/A. § (1) bekezdését sértő közvetett hátrányos megkülönböztetésnek minősül, ha látszólag semleges rendelkezések sora vezet a jog és a társadalmi szokás által gyakorta hátrányos megkülönböztetéssel sújtott, az Alkotmány 70/A. § (1) bekezdésében tételesen felsorolt, illetve az azzal döntő hasonlóságot mutató »egyéb helyzetben« lévő személyek kizárásához vagy valamely lehetőségtől való megfosztásához. A 63/2008. (IV. 30.) AB határozat ehhez hasonlóan fogalmazza meg, hogy »[a]z elfogadott jogszabálynak nemcsak látszólag kell semleges előírásokat tartalmaznia. Azt is biztosítania kell, hogy a minden[kire] egyformán érvényes jogi norma végül a [személyek] egy jól körülhatárolható csoportja esetében de facto ne eredményezzen alkotmányos indok nélküli hátrányos megkülönböztetést.« (ABH 2008, 559, 570–571.) Ezt az elvet juttatja kifejezésre az egyenlő bánásmódról és az esélyegyenlőség előmozdításáról szóló 2003. évi CXXV. törvény 9. §-a, amely alapján közvetett hátrányos megkülönböztetésnek minősül az a közvetlen hátrányos megkülönböztetésnek nem minősülő, látszólag az egyenlő bánásmód követelményének megfelelő rendelkezés, amely a 8. §-ban meghatározott tulajdonságokkal rendelkező egyes személyeket vagy csoportokat lényegesen nagyobb arányban hátrányosabb helyzetbe hoz, mint amelyben más, összehasonlítható helyzetben lévő személy vagy csoport volt, van vagy lenne” (ABH 2011, 622, 632.).
- [66] Az egyenlő bánásmódról és az esélyegyenlőség előmozdításáról szóló 2003. évi CXXV. törvény megalkotására az Európai Unióhoz történt csatlakozás, illetve az ahhoz kapcsolódó jogharmonizációs kötelezettség teljesítéséért került sor. A törvény 65. §-a felsorolja mindazokat a tanácsi irányelveket, amelyek átültetését a törvény szolgálja.

A 65. § g) alpontja rögzíti a Tanács 2000/78/EK irányelvét a foglalkoztatás és a munkavégzés során alkalmazott egyenlő bánásmód általános kereteinek létrehozásáról, amely a preambulum 15. pontjában rögzíti, hogy „[a]zoknak a tényeknek a megítélése, amelyek alapján közvetlen vagy közvetett hátrányos megkülönböztetésre lehet következtetni, a nemzeti joggal vagy gyakorlattal összhangban a nemzeti igazságszolgáltatásra vagy egyéb, illetékes hatóságokra tartozik. Az ilyen tagállami előírások rendelkezhetnek arról, hogy a közvetett megkülönböztetés minden eszközzel, akár statisztikai bizonyítékok alapján is megállapítható.”

- [67] A jelen ügygel összefüggésben megállapítható, hogy a közfoglalkoztatottak esetében az elsődleges munkaerőpiacra történő átvezetés a cél, és már a jogalkotói elképzelés is végső soron egy rászorult csoportot feltételez. A közfoglalkoztatásban részt vevő személyek így tipikusan nehéz anyagi helyzetben lévő, a társadalom legkiszolgáltatottabb rétegéhez tartozó személyek, mindezt jól mutatja, hogy a minimálbérnél is alacsonyabb a közfoglalkoztatási jogviszonyban általuk megkereshető összeg. A hátrányos helyzetű személyek foglalkoztatását emeli ki a Kftv. indokolása is: „[a] társadalmi felzárkózás szempontjából kiemelt jelentőségű, hogy a közfoglalkoztatás során a munkavállalás szempontjából hátrányos és leghátrányosabb helyzetűek közfoglalkoztatásba történő bevonása prioritást élvezzen.” Ezt támasztja alá továbbá az Állami Számvevőszéknek a közfoglalkoztatás és a hozzá kapcsolódó képzési programok támogatási rendszere hatékonyságának, eredményességének ellenőrzéséről szóló 2013-as jelentése is. A dokumentum szerint „[a] közfoglalkoztatás támogatási rendszere eredményesen járult hozzá a szakképzetlen munkavállalók munkaerőpiacról történő kiszorításának megakadályozására, illetve az alacsony iskolai végzettségűek foglalkoztatásának javítására irányuló célkitűzések megvalósulásához. Az időszak alatt a közfoglalkoztatásba bevontak 43–62%-a volt alacsony iskolai végzettségű, amely minden évben meghaladta a nyilvántartott álláskeresőkön belül az alacsony iskolai végzettségűek arányát.”
- [68] Az Alkotmánybíróságnak vizsgálnia kellett azt, hogy igazolja-e bármiféle észszerű indok a fenti, álláskeresők csoportján belüli megkülönböztetést. A jogalkotó indokolása szerint „abból kiindulva, hogy a közfoglalkoztatottak olyan értékteremtő munkákban vesznek részt, amelyek szervesen kapcsolódnak az önkormányzatok, más állami szervek közfeladataihoz, a közfoglalkoztatásban részt vevőkkel szemben feltételül szabja az általánosan elvárható erkölcsi, magatartási szabályok betartását”. A jelen esetben megállapítható azonban, hogy nem pusztán a közfoglalkoztatottak látnak el állami szervek közfeladataihoz kapcsolódó munkát. Ebből következőleg nincs semmiféle észszerű oka annak, hogy az álláskeresőknek pusztán erre a körére különleges életvezetési előírásokat írjon elő a jogalkotó. A vizsgált esetben az Alkotmánybíróság arra a következtetésre jutott, hogy „vagyonhiányos helyzet” szerinti rejtett diszkrimináció esete áll fenn amiatt, hogy ténylegesen csak a hátrányos, kiszolgáltatott anyagi helyzetben élők esetére vonatkozik az a törvényi előírás, amely a munkavégzéstől független (lakókörnyezeti) feltételek teljesítését írja elő. Emiatt az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az Alaptörvény XV. cikk (2) bekezdését sértő alaptörvény-ellenes helyzet áll fenn annak következtében, hogy a törvényalkotó a kizárás szabályait a közfoglalkoztatási jogviszonyba kerülés előfeltételeként is alkalmazni rendelte.
- [69] 8.2. A XIX. cikk (3) bekezdése szerinti feltétel előírása során megvalósuló alapjog-korlátozással összefüggésben az indítványozó utalt a támadott jogszabályi rendelkezés magánszférához való jogot sértő jellegére is. E tekintetben az Alkotmánybíróság megállapítja, hogy a közfoglalkoztatásba való bekerülés feltételeként és az abból való kizárási esetként sem írható elő az Alaptörvény VI. cikk (1) bekezdését szükségtelenül, illetve aránytalanul korlátozó feltétel.
- [70] Mindezt jelzi a háttérszabályként alkalmazandó Mt. is, amely szerint „[a] munkavállaló személyiségi joga akkor korlátozható, ha a korlátozás a munkaviszony rendeltetésével közvetlenül összefüggő okból feltétlenül szükséges és a cél elérésével arányos” [Mt. 9. § (2) bekezdés], továbbá amely előírja, hogy „[a] munkáltató a munkavállalót csak a munkaviszonnyal összefüggő magatartása körében ellenőrizheti. A munkáltató ellenőrzése és az annak során alkalmazott eszközök, módszerek nem járhatnak az emberi méltóság megsértésével. A munkavállaló magánélete nem ellenőrizhető” [Mt. 11. § (1) bekezdés].
- [71] Az Mt. magánszférát védő előírásai az Alaptörvény I. cikk (1) bekezdése alapján értelmezhetők, amely szerint „AZ EMBER sérthetetlen és elidegeníthetetlen alapvető jogait tiszteletben kell tartani. Védelmük az állam elsőrendű kötelezettsége.” Az Alaptörvény I. cikk (1) bekezdése alapján az államot nem pusztán az a kötelezettség terheli, hogy az alapjog gyakorlóját megfelelő eszközökkel megvédje az állami beavatkozástól, hanem az államnak a harmadik személyek behatásai elleni védelmi kötelezettségének is eleget kell tennie {vö. 13/2016. (VII. 18.) AB határozat, Indokolás [50]}. Mindez még a magánjogi jellegű munkaviszonyban is irányadó, így ebből kifolyólag különösen jelentős az atipikus közfoglalkoztatási jogviszonyban, amely közjogi elemekkel rendelkezik. „Az Alkotmánybíróság a 32/2013. (XI. 22.) AB határozatában értelmezte a magánszférához való jogot és annak viszonyát az emberi méltósághoz való joghoz. Megállapította, hogy az Alaptörvény VI. cikk (1) bekezdése – a régi Alkotmány 59. § (1) bekezdésével ellentétben – átfogóan védi a magánszférát: az egyén magán- és családi életét, otthonát, kapcsolattartását és jó hírnevét. A magánszféra lényege tekintetében továbbra is fenntarthatónak

- tartotta az Alkotmánybíróság korábbi gyakorlatában megfogalmazott – a magánélet fogalmának esszenciáját jelentő, általános érvényű – megállapítást, miszerint a magánszféra lényegi fogalmi eleme, hogy az érintett akarata ellenére mások oda ne hatolhassanak be, illetőleg be se tekinthessenek [36/2005. (X. 5.) AB határozat, ABH 2005, 390, 400.]. Rávilágított arra, hogy az Alaptörvény VI. cikk (1) bekezdésében biztosított magánszférához való jog és az Alaptörvény II. cikke által garantált emberi méltósághoz való jog között különösen szoros a kapcsolat. Az Alaptörvény II. cikke megalapozza a magánszféra alakítása érinthetetlen területének védelmét, ami teljesen ki van zárva minden állami beavatkozás alól, mivel ez az emberi méltóság alapja. Az Alaptörvény értelmében a magánszféra védelme azonban nem szűkül le az Alaptörvény II. cikke által is védett belső vagy intimszférára, hanem kiterjed a tágabb értelemben vett magánszférára (kapcsolattartás), illetve arra a térbeli szférára is, amelyben a magán- és családi élet kibontakozik (otthon). [...] (Indokolás [82]–[84]).” {17/2014. (V. 30.) AB határozat, Indokolás [29], megerősítette: 13/2016. (VII. 18.) AB határozat, Indokolás [42]}
- [72] Az Alkotmánybíróság a nemzetbiztonsági szolgálatok működésével összefüggésben meghozott 19/2013. (VII. 19.) AB határozatban is értelmezte az Alaptörvény VI. cikk (1) bekezdését: „[az] Alaptörvény VI. cikk (1) bekezdése szerint mindenkinek joga van ahhoz, hogy magán- és családi életét, otthonát, kapcsolattartását és jó hírnevét tiszteletben tartsák. Az Alaptörvény a magánélet sérthetetlenségének jogát jelentősen kibővíti az előző Alkotmány szabályaihoz képest. A magántitok kifejezést az Alaptörvény nem használja, helyette a magán- és családi életet, az otthon és a kapcsolattartást védi” (Indokolás [23]).
- [73] Az Alkotmánybíróság a 11/2014. (IV. 4.) AB határozatában azt is kifejtette, hogy „a magánélet szabadsága szoros kapcsolatban áll a személyi szabadsággal, mivel a magánélet szabadsága személyi szabadság nélkül lehetetlen. A magán- és családi élet tiszteletben tartása, amely az Alaptörvény VI. cikke szerint alapjog, azt kívánja meg, hogy az állam ne avatkozzon az egyén intim szférájába. Az Alkotmány 59. §-a a jó hírnévhez, a magánlakás sérthetetlenségéhez, valamint a magántitok védelméhez való jogként ismerte ezt a jogot (vagy ahhoz hasonlót). A magán- és családi élet tiszteletben tartása az állami beavatkozás tilalmán kívül azt is jelenti, hogy a magánletről szóló információk csak az érintett hozzájárulásával (vagy törvény alapján) kerülhessenek nyilvánosságra, vagy jussanak az állam tudomására. Magában foglalja, ami ebben az ügyben nem játszik szerepet, az Alkotmányban külön e névvel említett, a magánlakás sérthetetlenségéhez való hagyományos alapjogot, lévén a magánlakás a magánélet színtere.” (Indokolás [55])
- [74] A 13/2016. (VII. 18.) AB határozatban az Alkotmánybíróság azt is megállapította: „[a]z amerikai Legfelsőbb Bíróság szerint az otthon nyugalma (»a fáradt emberek utolsó menetszára«) az a tér, ahova az emberek visszahúzódhatnak a mindennapi nyüzsgés elől, és ez kiemelten fontos érték. Attól, hogy a köztereken szinte bárhol foglyul ejtett közönséggé lehet válni, nem jelenti azt, hogy ezt mindenhol el kell fogadni: miközben a közterületeken ugyanis általában ki lehet térni a meghallgatni nem kívánt gyülekezés elől, az otthon e tekintetben speciális helyszínnek minősül, amit az államnak jogi védelemben kell részesítenie.” (Indokolás [43])
- [75] A magánszférához való jog védelmi köre tehát nem szűkül le a belső vagy intim szférára, hanem kiterjed a tágabb értelemben vett magánszférára (kapcsolattartás), illetve a térbeli szférára is, amelyben a magán- és családi élet kibontakozik.
- [76] Az indítványt az Alkotmánybíróság alapjogi érintettség és az egyén védett tulajdonságainak állított sérelme esetében a XV. cikk (2) bekezdése alapján vizsgálja. A magánszférához való jog védelme a közfoglalkoztatásba bekerülni szándékozókat és a közfoglalkoztatásban lévőköt is megilleti, ezért az Alaptörvény XV. cikk (2) bekezdését sérti, amennyiben az alapjog biztosítása nem diszkriminációmentes feltételek mellett valósul meg.
- [77] A magánszférához való alapjog korlátozási tesztje az Alaptörvény I. cikk (3) bekezdésében található. Eszerint „[a]z alapvető jogokra és kötelezettségekre vonatkozó szabályokat törvény állapítja meg. Alapvető jog más alapvető jog érvényesülése vagy valamely alkotmányos érték védelme érdekében, a feltétlenül szükséges mértékben, az elérni kívánt céllal arányosan, az alapvető jog lényeges tartalmának tiszteletben tartásával korlátozható.” A magánszférához való jog tehát más alapvető jog érvényesülése vagy valamely alkotmányos érték védelme érdekében korlátozható a Kftv. mint törvény keretében is. A korlátozás szükségességének vizsgálata körében figyelemmel kell lenni arra, hogy a jogalkotó alkotmányos célt követett-e, illetve hogy az alkalmazott korlátozás alkalmas-e az alkotmányos cél elérésére.
- [78] „Az Alkotmánybíróság eddigi gyakorlatában nem tekintette azonos szabályozási körbe tartozónak a különböző foglalkoztatási viszonyokat szabályozó törvények hatálya alá tartozó jogalanyokat. [...] Az eltérő csoportba sorolást támasztja alá az 1/2016 (I. 29.) AB határozat is, amely rámutat arra, hogy a versenyszféra és a közszféra foglalkoztatási jogviszonyaiban jelentős különbségek találhatók annak ellenére, hogy mindegyik közös jellemzője a munkavégzésre való irányultság {1/2016 (I. 29.) AB határozat, Indokolás [43]–[45]}.” {3172/2017. (VII. 14.) AB határozat, Indokolás [27]–[28]} Az Alkotmánybíróság ugyanakkor tekintettel volt arra, hogy korai gyakorlatában

a közalkalmazottak vonatkozásában vizsgálta már a magánszférához való jog korlátozásait. A 20/1990. (X. 4.) AB határozatban az Alkotmánybíróság megállapította, hogy a közélet tisztaságának védelme, illetve a közfunkció viselése együtt járhat a magánszférához való jog korlátozásával. Az 56/1994. (XI. 10.) AB határozatban azonban azt is megállapította, hogy a közalkalmazottaknak csupán kisebb köre visel közfunkciót, és a közalkalmazottak magánéletben tanúsított magatartása miatti fegyelmi felelősségre vonással való fenyegetés csak kivételesen szükséges, illetve arányos. A korlátozás csak akkor fogadható el alkotmányosnak, amennyiben a méltatlan magatartás a munkakörre, illetve a beosztásra lényeges, valóságos és közvetlen kihatással van, ennek hiányában azonban az alapjog-korlátozás szükségtelen és aránytalan beavatkozást jelent a közalkalmazott magánszférájába (ABH 1994, 312, 314.).

- [79] A Kftv. támadott rendelkezéseinek fent idézett törvényjavaslati indokolása szerint „abból kiindulva, hogy a közfoglalkoztatottak olyan értékteremtő munkákban vesznek részt, amelyek szervesen kapcsolódnak az önkormányzatok, más állami szervek közfeladataihoz, a közfoglalkoztatásban részt vevőkkel szemben feltételül szabja az általánosan elvárható erkölcsi, magatartási szabályok betartását”. Ezen indoklás önmagában alkotmányos célként alapjog korlátozására nem elegendő. Nem fogadható el legitim célként az, hogy a jogalkotó differenciálatlanul, általános jelleggel a közfeladatra történő utalással olyan, a magánszférához való jogot korlátozó különleges életvezetési előírásokat írhat elő, amelyek nem hozhatók összefüggésbe a ténylegesen elvégzendő munka tartalmával. Az általános cselekvési szabadság védelméből következően az állam köteles az egyén szabadságát tiszteletben tartani, az esetleges szabadságkorlátozást pedig racionális érvekkel kell megindokolnia, abba önkényes módon nem avatkozhat be. Ezzel szemben az Alkotmánybíróság álláspontja szerint a szociális vonásokkal rendelkező speciális munkaviszonynak, a közfoglalkoztatási jogviszonynak a szabályozás logikáján kívül álló, rendszeridegen feltételekkel való megterhelése észszerűtlen, és mint ilyen, önkényes jogalkotói döntésnek minősül.
- [80] Az Alaptörvény XV. cikk (2) bekezdése keretében mindezt súlyosbítja, hogy az önkormányzatoknak biztosított magánszférát korlátozó rendeletalkotási felhatalmazás az álláskeresőknél, illetve foglalkoztatottaknál pusztán egyetlen, vagyoni helyzet szerint, illetve munkaerőpiaci pozíció szerint jól körülhatárolható csoportjára teszi lehetővé a különleges életvezetési előírások megfogalmazását, miközben a szabályozási céllal elérni kívánt lakókörnyezeti minőséget a jogrendszer más eszközei diszkriminációmentesen biztosítják [lásd például a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény 5:23. §-a, a jegyző hatáskörébe tartozó birtokvédelmi eljárásról szóló 17/2015. (II. 16.) Korm. rendelet vagy a közterület-felügyeletről szóló 1999. évi LXIII. törvény 17. §-a]. Ebből következőleg a Kftv. támadott rendelkezése diszkriminatív jelleggel, szükségtelenül korlátozza a magánszférához való jogot. Fentiekre tekintettel a jelen ügyben az Alkotmánybíróság megállapítja, hogy a Kftv. 1. § (4a) bekezdés b) pontja alaptörvény-ellenes, ezért azt megsemmisíti.
- [81] Az Alaptörvény 24. cikk (4) bekezdése lehetővé teszi az Alkotmánybíróság számára, hogy a jogszabály felülvizsgálni nem kért rendelkezését megvizsgálja, és szükség esetén megsemmisítse, ha az a felülvizsgálni kért jogszabályi rendelkezéssel szoros tartalmi összefüggésben áll. Jelen esetben a Kftv. megsemmisített szakaszához kapcsolódóan a Kftv. 1. § (4b) bekezdése akként rendelkezik, hogy „[a] hivatalból folytatott közigazgatási eljáráshoz megkeresésre a (4a) bekezdés b) pontja szerinti esetben az álláskereső lakóhelye szerint illetékes jegyző 3 napon belül adatot szolgáltat az állami foglalkoztatási szervként eljáró járási (fővárosi kerületi) hivatal (a továbbiakban: járási hivatal) részére”; a Kftv. 1. § (4f) bekezdése szerint „[a] (4a) bekezdés b) pontja szerinti esetben a megkeresésre nincsen szükség, amennyiben a közfoglalkoztatást a közfoglalkoztatott lakóhelye szerinti helyi önkormányzat, annak intézménye, vagy a helyi önkormányzat által alapított gazdálkodó szervezet valósítja meg, vagy az önkormányzatnak nincs a (4a) bekezdés b) pont szerinti hatályos rendelete”; továbbá a Kftv. 1. § (4g) bekezdése szerint „[a] (4f) bekezdés hatálya alá tartozó közfoglalkoztató megtagadhatja a közfoglalkoztatási jogviszony létesítését, amennyiben a közfoglalkoztatottal szemben a (4a) bekezdés b) pontja szerinti kizárási ok fennállásáról van tudomása.”
- [82] Mivel mindhárom rendelkezés a Kftv. 1. § (4a) bekezdés b) pontja megsemmisítése folytán kiüresedik, az Alkotmánybíróság az Alaptörvény 24. cikk (4) bekezdésére tekintettel, szoros összefüggés miatt a Kftv. 1. § bekezdés (4b), (4f) és (4g) bekezdését is megsemmisítette.
- [83] 9. Az indítványozó szerint a Kftv. 1. § (4c)–(4e) bekezdéseiben foglalt kizárási szabályok valójában egy automatikus döntéshozatali eljárásnak minősülnek, amelyek sértik a közfoglalkoztatottak Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdése szerinti tisztességes eljáráshoz való jogát, valamint a XXVIII. cikk (7) bekezdés szerinti jogorvoslathoz való jogát. Az indítvány szerint a kifogásolt szabályok kiüresítik a jogorvoslathoz való jogot.

- [84] Az indítványozó önálló érvelést az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdésével összefüggésben nem fejtett ki; a tisztességes hatósági eljáráshoz való jog sérelmét az indítványozó a jogorvoslathoz való alapjog sérelmén keresztül állította, ezért az Alkotmánybíróság a Kftv. 1. § (4c)–(4e) bekezdéseinek az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdésének való megfelelés érdemi vizsgálatára irányuló indítványi kérelmet az Abtv. 64. § d) pontja alapján visszautasította.
- [85] 10. Az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdése vonatkozásában az Alkotmánybíróság már többször nyomatékosította, hogy a közigazgatás törvény alá rendeltségét jogállami követelménynek tekinti, amelyet a közigazgatási határozatok törvényességi ellenőrzése folytán a bíróságoknak kell biztosítaniuk {lásd 24/2015. (VII. 7.) AB határozat, Indokolás [19], [20]}. „Az Alkotmánybíróság állandó gyakorlata szerint az Alkotmány 2. § (1) bekezdésében szabályozott jogállamiság egyik elemének tekinti a közigazgatás törvény alá rendeltségét [...] Az Alkotmánybíróság álláspontja szerint a jogállamiság nemcsak a közigazgatás hatósági aktsaival szemben támasztja a joghoz kötöttség követelményét, hanem a közigazgatás törvény alá rendeltségének követelménye kiterjed a közigazgatási szervek minden olyan aktusára, amelyben a közigazgatás a címzettek alapjogait érintő döntést hoz.” [8/2001. (II. 18.) AB határozat, ABH 2011, 49, 79.] Ez következik közvetlenül az Alaptörvény 25. cikk (2) bekezdésének b) pontja alapján is, amely a közigazgatási határozatok törvényességének ellenőrzését a bíróság feladataként határozza meg.
- [86] Az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdésében biztosított jogorvoslathoz való jog mindenkinek jogot biztosít ahhoz, hogy jogorvoslattal éljen az olyan bírósági, hatósági és más közigazgatási döntés ellen, amely jogát vagy jogos érdekét sérti. Az Alkotmánybíróság állandó gyakorlata értelmében a jogorvoslathoz fűződő jog általános értelemben azt kívánja meg, hogy valamennyi, az érintett jogát vagy jogos érdekét (helyzetét) érdemben befolyásoló határozat felülvizsgálata érdekében legyen lehetőség más szervhez vagy azonos szerv magasabb fórumához fordulni. A jogorvoslati jog nyújtotta jogvédelem hatékonyságához pedig az szükséges, hogy ténylegesen érvényesüljön, és képes legyen a döntés által okozott sérelem orvoslására. A jogorvoslat jogának hatékony érvényesülését számos tényező befolyásolhatja, így többek között a felülbírálati lehetőség terjedelme, a jogorvoslat elintézésére meghatározott határidő, vagy a sérelmezett határozat kézbesítésének szabályai és megismerhetőségének tényleges lehetősége {22/2013. (VII. 19.) AB határozat, Indokolás [26], megerősítve: 12/2015. (V. 14.) AB határozat, Indokolás [25]}. Az Alkotmánybíróság a 2/2013. (I. 23.) AB határozatában rámutatott arra is, hogy a jogorvoslathoz való jog érvényesülésének két eleme van: egyrészt, hogy a jogorvoslati fórumrendszer igénybevitelét nem gátolják-e jogszabályi előírások, másrészt, hogy milyen a jogorvoslat terjedelme, azaz teljességi, illetve korlátozottsága {Indokolás [35], [37]}.
- [87] 11. Az Alkotmánybíróság jelen határozata indokolásában már ismertette a közfoglalkoztatásból való kizárás részletes eljárási szabályait. Emellett az Alkotmánybíróság megkeresésére a miniszteri válasz kifejtette, hogy a „kizárásra vezető eljárásban hozott döntésekkel szemben a közfoglalkoztatott három külön fórumon is élhet jogorvoslati jogával.” Elsőként „[a] közfoglalkoztatott a kizárás alapjául szolgáló szabálysértési vagy közigazgatási eljárásban hozott döntés ellen fellebezést nyújthat be.” Ezt követően „[a] járási foglalkoztatási szerv [járási hivatal] által hozott, a kizárásról szóló közigazgatási döntéssel szemben is lehetősége van a közfoglalkoztatottnak jogorvoslatra.” Végül, „[a]mennyiben a járási foglalkoztatási szerv [járási hivatal] döntése jogerőssé válik, mely által a közfoglalkoztatott a közfoglalkoztatásból kizárásra kerül, a közfoglalkoztató a döntés alapján mérlegelés nélkül köteles a jogviszony megszüntetésére. [...] A közfoglalkoztatott az azonnali hatályú felmondást a munkaügyi bíróságon megtámadhatja.”
- [88] Mindezek alapján az Alkotmánybíróság álláspontja szerint ezen eljárás nem automatikus, a Kftv. kifogásolt rendelkezései a kizárási ok ellenőrzését lehetővé teszik [Kftv. 1. § (4c) bekezdés]. A kizárás kérdésében biztosított, a jogorvoslathoz való alapjog gyakorlása: a járási hivatal döntését másodfokon az állami foglalkoztatási szervként eljáró megyei és fővárosi kormányhivatal bírálja el [Kftv. 1. § (4d) bekezdés]. A kizárásra vonatkozó jogerős döntést követően kerül sor a közfoglalkoztatási jogviszony azonnali felmondással történő megszüntetésére [Kftv. 1. § (4e) bekezdés], amely miatt a közfoglalkoztatásból kizárt személy bírósághoz fordulhat: a Kftv. 2. § (5) bekezdés g) pontja alapján munkaügyi jogvitát kezdeményezhet.
- [89] Fentiekre tekintettel az Alkotmánybíróság az indítványt a Kftv. 1. § (4c)–(4e) bekezdéseinek és a Kftv. 2. § (5) bekezdés g) pontjának a jogorvoslathoz való alapjog sérelmét állító részében elutasította.
- [90] 12. Az indítványozó szerint a Kftv. egyes kizárási szabályain kívül a Kftv. 2. § (5) bekezdés g) pontja is alaptörvényellenes. Álláspontja szerint az Mt. alkalmazását kizáró Kftv. 2. § (5) bekezdés g) alpontja sérti az Alaptörvény XV. cikk (2) bekezdésében foglaltakat. A támadott rendelkezés szerint „az Mt. 64. § (1) bekezdését azokkal

az eltérésekkel kell alkalmazni, hogy a közfoglalkoztató köteles a közfoglalkoztatási jogviszonyt azonnali hatályú felmondással megszüntetni, ha jogerős hatósági határozat a közfoglalkoztatottat a közfoglalkoztatásból kizárta, vagy az 1. § (4) bekezdés c) pontja szerinti személy elismerés iránti kérelmét jogerősen elutasították, kivéve, ha az idegenrendészeti hatóság határozata alapján az 1. § (4) bekezdés d) pontjának hatálya alá kerül.”

- [91] Az Alkotmánybíróság megjegyzi, hogy a Kftv. 2. § (5) bekezdésének g) pont második részének normatartalma üres, mivel a Kftv. 1. § (4) bekezdése sem c) pontot, sem pedig d) pontot nem tartalmaz.
- [92] A kizárásra alapított azonnali hatályú felmondási esetkörrel az Alkotmánybíróság úgy ítélte meg, hogy ebben a tekintetben nem állapítható meg hátrányos megkülönböztetés. Az Indokolás V. rész 7. pontjában kifejtettek alapján az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az indítványozó által megjelölt közfoglalkoztatottak csoportja nem hasonlítható össze a közfoglalkoztatási jogviszonyuk megszüntetési (kötelezően azonnali hatályú felmondás), valamint a foglalkoztatásból való kizárás jogcímeit illetően más, a munkaerőpiacon foglalkoztatottak csoportjaival. A közfoglalkoztatáson kívüli foglalkoztatottak ugyanis valamennyien a munkaerőpiacon állnak jogviszonyban, így a jogviszony akár rendkívüli megszüntetése is piaci alapon, piaci viszonyok között megy végbe, legyen az akár a közzsférában, akár a magánszférában megkötött jogviszony.
- [93] Tekintettel arra, hogy a közfoglalkoztatás mint atipikus munkaviszony esetén a szociális jellemzők meghatározóak, ezért a közfoglalkoztatottak a rendkívüli felmondási jogcímek szempontjából nem alkotnak homogén csoportot az egyéb, piaci alapon foglalkoztatottakkal (munkavállalókkal). A homogén csoportba tartozás ugyanakkor a diszkrimináció tilalmának vizsgálata során alapvető és meghatározó ismérv. Az Alkotmánybíróság felhívott gyakorlata szerint ugyanis csak akkor alaptörvény-ellenes a különbségtétel, ha a jogszabály a szabályozás szempontjából azonos csoportba tartozó, egymással összehasonlítható jogalanyok között tesz különbséget. Csoportazonosság, vagyis összehasonlítható helyzet hiányában az alapvető jogok biztosa által kifogásolt jogszabály nem sérti az Alaptörvény XV. cikk (2) bekezdésében előírt alkotmányos tilalmat.
- [94] Erre tekintettel az Alkotmánybíróság a Kftv. 2. § (5) bekezdés g) pontjának az Alaptörvény XV. cikk (2) bekezdésével fennálló ellentétét állító indítványt elutasította.

VI.

- [95] Az Alkotmánybíróság határozatának a Magyar Közlönyben történő közzététele az Abtv. 44. § (1) bekezdésén alapul.
Budapest, 2017. november 6.

Dr. Sulyok Tamás s. k.,
az Alkotmánybíróság elnöke
előadó alkotmánybíró

Dr. Balsai István s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Czine Ágnes s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Dienes-Oehm Egon s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Horváth Attila s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Hörcherné dr. Marosi Ildikó s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Pokol Béla s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Salamon László s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Schanda Balázs s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Stumpf István s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Szabó Marcel s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Szalay Péter s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Szívós Mária s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Varga Zs. András s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Czine Ágnes alkotmánybíró párhuzamos indokolása

- [96] Egyetértek a rendelkező részben foglalt döntéssel, és az indokolás főbb megállapításaival is, ugyanakkor szükségesnek tartom az indokolás kiegészítését az Alaptörvény XV. cikk (2) bekezdésével összefüggésben.
- [97] 1. Az Alaptörvény XV. cikk (1) és (2) bekezdése tartalmában az Alkotmánybíróság korábbi gyakorlatához igazodik. Az Alkotmánybíróság korábbi gyakorlatában ugyanis jellemzően arra mutatott rá: „[a] jogegyenlőség lényege, hogy az állam mint közhatalom, s mint jogalkotó köteles egyenlő elbánást biztosítani a területén tartózkodó minden személy számára. Ebben az összefüggésben nem tehet különbséget közöttük faj, szín, nem, nyelv, vallás, politikai vagy más vélemény, nemzeti vagy társadalmi származás, vagyoni, születési vagy egyéb helyzet szerint.” [61/1992. (XI. 20.) AB határozat, ABH 1992, 280–282.]
- [98] Hangsúlyozta ugyanakkor az Alkotmánybíróság, hogy „[a]z Alkotmány 70/A. § (1) bekezdésében foglalt tilalom nem csak az emberi, illetve az alapvető állampolgári jogokra irányadó, hanem e tilalom – amennyiben a különbségtétel sérti az emberi méltósághoz való jogot – kiterjed az egész jogrendszerre, ideértve azokat a jogokat is, amelyek nem tartoznak az emberi jogok, illetőleg az alapvető állampolgári jogok közé.” [61/1992. (XI. 20.) AB határozat, ABH 1992, 280–282.]
- [99] Az Alkotmánybíróság tehát elhatárolta az általános jogegyenlőségi szabályt a megkülönböztetésnek attól az esetétől, amelynek során a megkülönböztetés alapvető jogot érint.
- [100] Álláspontom szerint az Alaptörvény XV. cikk (1) bekezdése [az általános (jog)egyenlőségi szabály] és (2) bekezdése [(alapvető jogot érintő) hátrányos megkülönböztetés tilalma] e megkülönböztetéshez igazodik. Abban az esetben tehát, ha az állított hátrányos megkülönböztetésnek van alapjogi vonatkozása – az emberi méltóság sérelmén túl –, annak alkotmányosságát a XV. cikk (2) bekezdésében foglaltak szerint kell értékelni, míg ha ilyen alapjogi vonatkozás nem merül fel, akkor a XV. cikk (1) bekezdésében foglalt általános jogegyenlőségi szabály szerint kell vizsgálni a megkülönböztetést.
- [101] Az elhatárolás valódi jelentősége abban áll, hogy álláspontom szerint más a védelmi szint a XV. cikk (1) bekezdése és (2) bekezdése esetén. Erre utal az Alkotmánybíróságnak az a gyakorlata, amely különbséget tesz a megkülönböztetés alkotmányosságának megítélése során aszerint, hogy a megkülönböztetés emberi jog vagy alapvető jog tekintetében történt-e. Ha a megkülönböztetés nem ilyen jog tekintetében történt, az Alkotmánybíróság azt akkor tekintette alkotmányellenesnek, „ha a jogalkotó önkényesen, ésszerű indok nélkül tett különbséget az azonos szabályozási kör alá vont jogalanyok között”. [30/1997. (IV. 29.) AB határozat, ABH 1997, 130.] Ehhez képest, ha a megkülönböztetés az Alaptörvény XV. cikk (2) bekezdésén alapul, az „az általános egyenlőségi szabályhoz képest szigorúbb vizsgálatot követel” [42/2012. (XII. 20.) AB határozat, Indokolás [38]–[41]]. Ennek a szigorúbb vizsgálatnak a szempontrendszere, mivel alapjogot érintő korlátozásról van szó, az Alaptörvény I. cikk (3) bekezdésében foglaltakhoz igazodik.
- [102] Az Alaptörvény XV. cikk (1) és (2) bekezdése közötti elhatárolás további jelentősége, hogy a XV. cikk (2) bekezdéséhez hasonló diszkriminációtilalmi szabályt tartalmaz az Emberi Jogok Európai Egyezményének 14. cikke is. Figyelemmel ezért az Alkotmánybíróságnak arra a gyakorlatára, hogy a hazai alkotmányossági követelmények értelmezése során az alapjogok érvényesülésének minimális mércéjeként fogadja el az elismert nemzetközi jogvédelmi mechanizmusokban biztosított jogvédelmi szintet [lásd 32/2012. (VII. 4.) AB határozat, Indokolás [41]; 16/2014. (V. 22.) AB határozat, Indokolás [37]], az alapjogi tekintetben tett megkülönböztetés alaptörvény-ellenességének megítélése során figyelemmel kell lenni az EJEB gyakorlatára is, mint ahogy erre a határozat indokolásának IV. rész 8.1. pontja (Indokolás [69]–[82]) is rámutatott.
- [103] 2. A fentiekben kifejtettek alapján, az Indokolás [68] bekezdésében foglalt azzal a megállapításával nem értek egyet, amely szerint az adott ügyben az Alaptörvény XV. cikk (2) bekezdése alapján vizsgált megkülönböztetés körében az Alkotmánybíróságnak azt kellett volna mérlegelnie, hogy „igazolja-e bármiféle ésszerű indok a fenti, álláskereső csoportján belüli megkülönböztetést”. Véleményem szerint az Alaptörvény XV. cikk (2) bekezdésének hatálya alá tartozó megkülönböztetések esetén az alaptörvény-ellenesség körében nem az ésszerűség követelménye a vizsgálat szempontrendszere, hanem az Alaptörvény I. cikk (3) bekezdésében foglaltak.
- [104] Emellett, úgy gondolom, hogy a határozat indokolásának [80] bekezdésében „az Alaptörvény XV. cikk (2) bekezdése keretében” lefolytatott érdemi vizsgálatban megjelenő alapjogi szempontok – a magánszférához való jog tekintetében – nem illeszkednek a fentiekben hivatkozott alkotmánybírói gyakorlat által felállított értelmezési keretbe. Véleményem szerint ugyanis az adott ügyben az Alkotmánybíróságnak egy olyan megkülönböztetést kellett vizsgálnia, amelynek – az Alaptörvény VI. cikk (1) bekezdése vonatkozásában – alapjogi vonatkozása

volt. Következésképpen a támadott szabályozás nem az érintett alapjog sérelmét okozta, hanem az alapjog tekintetében tett hátrányos megkülönböztetés tilalmába ütközött. Erre tekintettel nem értek egyet az indokolásnak azzal a megállapításával, hogy „a Kftv. támadott rendelkezése diszkriminatív jelleggel, szükségtelenül korlátozza a magánszférához való jogot”. Véleményem szerint a támadott szabályozás az Alaptörvény XV. cikk (2) bekezdését sérti.

- [105] 3. A fentiek alapján, ebben az ügyben is fontosnak tartottam kiemelni [csakúgy, mint a 3142/2015. (VII. 24.) AB határozathoz fűzött különvéleményben és a 9/2016. (IV. 6.) AB határozathoz fűzött párhuzamos indokolásban], hogy az Alkotmánybíróság gyakorlatában értelmezési kérdéseket vet fel az Alaptörvény XV. cikk (1) és (2) bekezdésében foglalt alkotmányossági követelményrendszer elhatárolása. Ennek gyakorlati jelentősége pedig azzal összefüggésben merül fel, hogy az Alaptörvény XV. cikk (2) bekezdése vonatkozásában vizsgált megkülönböztetés esetén nem egyértelmű, hogy mi az alkotmányossági mérlegelési szempontrendszer. Az Alkotmánybíróság az esetek meghatározó részében az észszerűségi tesztet alkalmazza, ez ugyanakkor nincs összhangban azzal a korábbi megállapítással, miszerint az Alaptörvény XV. cikk (2) bekezdése „az általános egyenlőségi szabályhoz képest szigorúbb vizsgálatot követel” {42/2012. (XII. 20.) AB határozat, Indokolás [38]–[41]}.
- [106] Az adott ügyben az Alkotmánybíróság ugyan mérlegelési körbe vonta a megkülönböztetéssel érintett alapjog korlátozása körében az Alaptörvény I. cikk (3) bekezdését, azt azonban, véleményem szerint, nem igazította egyértelműen az Alaptörvény XV. cikk (2) bekezdésének szempontrendszeréhez.

Budapest, 2017. november 6.

Dr. Czine Ágnes s.k.,
alkotmánybíró

Dr. Balsai István alkotmánybíró különvéleménye

- [107] A többségi határozattal nem értek egyet, ezért ahhoz az Abtv. 66. § (2) bekezdése alapján az alábbi különvéleményt csatolom.
- [108] A szociális ellátás terén a kiindulópont a szociális biztonsághoz való jog alkotmányos jellege. Ezen a téren az Alaptörvény XIX. cikke hasonlóan fogalmaz, mint az Alkotmány 70/E. §-a, azaz továbbra is mérvadó, hogy nem valódi alapjogról van szó, hanem az államot terhelő intézmény (szociális ellátórendszer) létrehozására, fenntartására, működtetésére irányuló kötelezettséget jelent. Ezen belül viszont a jogalkotó nagy szabadságot élvez a részletszabályozás kidolgozásakor. A szociális ellátások rendszerének egészének (ellátások összessége) kell megfelelnie a szociális biztonság követelményének [lásd 32/1998. (VI. 25.) AB határozat rendelkező része, ABH 1998. 251.], azaz végső soron senki ne maradjon teljesen ellátatlanul (rászorultság esetén valamilyen ellátásban részesüljön) azonban a XIX. cikkből nem vezethető le, hogy bárkinek joga lenne konkrét ellátásfajta.
- [109] Nem értek egyet azzal, hogy a határozat az alapjogi teszt mentén folytatta le az alkotmányossági vizsgálatot, mivel az Alaptörvény I. cikk (3) bekezdésében foglaltak alapján „alapvető jog más alapvető jog érvényesülése vagy valamely alkotmányos érték védelme érdekében, a feltétlenül szükséges mértékben, az elérni kívánt céllal arányosan, az alapvető jog lényeges tartalmának tiszteletben tartásával korlátozható.” Miután azonban az Alaptörvény XIX. cikke (a fentiekben kifejtettek szerint) nem alapjogot tartalmaz, fogalmilag kizárt az alapjogi teszt alkalmazása.
- [110] Aggályosnak tartom a határozatban általános érvénnyel (konkrét egyedi ügyben lefolytatott alkotmányossági vizsgálat nélkül) megfogalmazott, az önkormányzatoknak címzett felhívást, mely a jogalkotás terén követendő elvárásokat fogalmaz meg. Ezzel álláspontom szerint az Alkotmánybíróság – megsértve a hatalommegosztás elvét – túllépett a számára biztosított hatáskörén.
- [111] Nem értek egyet továbbá a határozat azon részével sem, mely a magyar Alkotmánybíróság megállapításaként tünteti fel az amerikai Legfelsőbb Bíróság egyik döntésének ismertetését. A 13/2016. (VII. 18.) AB határozat indokolásának [43] bekezdése csupán ismerteti az amerikai ügyben elfoglalt bírósági álláspontot, de nem tartalmaz a magyar Alkotmánybíróságtól eredő megállapítást.
- [112] Végezetül a határozat nem ad választ az indítvány azon részére, melyben azt kifogásolja az indítványozó (ombudsman), hogy a B) cikket sértő jogbizonytalanságot okoz, hogy az önkormányzati jogalkotás határozhat

meg további feltételeket. Álláspontom szerint pedig éppen ez lenne az a pont, ahonnan – a diszkriminációval megtámogatva – alkotmányossági szempontból vizsgálható lenne a felvetett kérdés.

Budapest, 2017. november 6.

Dr. Balsai István s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Pokol Béla alkotmánybíró különvéleménye

- [113] Nem támogatom a rendelkező részi megsemmisítést kimondó többségi döntést, csak elutasítást tudtam volna támogatni. Álláspontom szerint a törvényhozási többség az itt vitatott közfoglalkoztatási munkaviszony szabályzásnál csak élt az Alaptörvény adta lehetőségekkel, és annak keretei között hozott eltérő szabályozást az itt érintett foglalkoztatottak vonatkozásában. Ehhez képest a határozat indokolása egy „általános egyenlőségi jog” megkonstruálásával – mely így nem is szerepel az Alaptörvényben – találja alkotmány-ellenesnek az általa megsemmisített törvényi rendelkezést. Az ilyenfajta alkotmánybírói „beleolvasást” az Alaptörvénybe nem tudom elfogadni, mert megítélésem szerint sérti a demokratikus jogállam törvényhozási szabadságát, és tendenciájában a jurisztokratikus állam súlypontjai felé viszi el az állam működését.
- [114] Az Alaptörvény XV. cikkének (1) bekezdése kimondja a törvény előtti egyenlőséget, amely a felvilágosodás folyamán az addigi származási, vallási, vagyoni, születési, családi jogállási, nemzeti hovatartozási szempontok szerinti egyenlőtlenséggel szemben jött létre. Mivel azonban az elmúlt kétszáz évben már bővültek az embernek azok az általa változtathatatlan alapvonásai és személyiségének tartós jellemzői, melyekben a különbségeket a társadalmi közvélemény elfogadja, ezért ma már nem elégséges pusztán rögzíteni a törvény előtti egyenlőséget, hanem ennek tartalmát pontosítani szükséges. Ezt teszi a cikk (2) bekezdése, és miután az (1) bekezdés deklarálta a törvény előtti egyenlőséget, ez a bekezdés rögzíti, hogy ezt az egyenlőséget az alapvető jogok vonatkozásában követeli meg, és részletesen felsorolja, hogy mely szempontok szerinti megkülönböztetéseket tilt meg. Ezek fedik a felvilágosodás idején a törvény előtti egyenlőség elvével együtt létrejött megkülönböztetések tilalmát, de ezeken túl néhány más szempontot is bevesz ez a felsorolás. Így előírja, hogy az alapvető jogokat megkülönböztetés nélkül kell biztosítani fajra, színre, nemre, fogyatékosagra, nyelvre, vallásra, politikai vagy más véleményre, nemzeti vagy társadalmi származásra és vagyoni helyzetre tekintet nélkül. Ezek az ember megváltoztathatatlan tulajdonságait jelentik, vagy személyiségének és körülményeinek azokat a tartósabb jellemzőit, melyek egy szabad társadalom működése szempontjából a tolerálást és a szabad megnyilvánulást követelik meg. Ám mivel ilyenekhez hasonló további jellemző is felmerülhet, az alkotmányozó követte azt a bevett szövegezési szokást, hogy egy nyitottságot hagyott a felsorolásban, és az „egyéb helyzet” szerinti megkülönböztetést is megtiltotta az alapvető jogok vonatkozásában. Az „ejusdem generis” értelmezési kánon szerint az „egyéb” szó természetesen nem tetszőleges nyitottságot iktatott be ide, hanem csak olyan bővítést enged ez meg, amely a felsoroláshoz hasonló szempontot hoz be. Vagyis az ember megváltoztathatatlan alaptulajdonságaira vagy a személyiség tartós elemére vonatkozhat a kitágítás is. Ennek révén, miközben a mindenkor demokratikus kormánytöbbség törvényhozása az állampolgárok milliói szavazata alapján a politikai céljait tetszés szerint ültetheti át törvényekbe, és egy sor szempontból megkülönböztetéseket tehet embercsoportok, foglalkozási ágak, intézmények, lakóhely stb. szerint, addig az Alaptörvényben foglalt diszkrimináció tilalma megálljt parancsol ennél, és az alapvető jogok vonatkozásában, illetve a felsorolt emberi alaptulajdonságbeli különbségeknél megtiltja minden politikai erőnek, hogy a törvényhozási többséggé válva politikai céljait ezekbe ütköző megkülönböztetésekkel próbálja megvalósítani. Ennek révén egyrészt működni tud a politikai pluralizmus adta váltógazdaság számára a szabadság a más és más megkülönböztetésekre és tagolásokra épített politikák megvalósítására, és a mindenkor kormánypártváltással új megkülönböztetésekre és tagolásokra épített politikák megvalósítása, másrészt a váltógazdaságon felül álló alkotmányos keret érinthetlensége is biztosítást kap: az alapvető jogok és az ember alapvető tulajdonságai tekintetében egyetlen törvényhozási többség sem hozhat létre megkülönböztetéseket.
- [115] Ezzel az értelmezéssel szemben azonban a hazai alkotmánybíráskodás – különösen az első időszakának aktivista (alkotmánytól elszakadó) éveiben – egy sor tágitást hajtott végre a diszkrimináció tilalmán, és a legmélyebben sértve a politikai váltógazdaság demokratikus törvényhozási többségeit az alapvető jogokon túl az egész jogrendszerre kiterjesztette a megkülönböztetések ellenőrzését. Ezen túl a felvilágosodásban kialakult alapvető szempontokon túl bármely szempontból való megkülönböztetést az embercsoportok, foglalkozási ágak,

intézmények stb. között úgy fogott fel, mint a diszkrimináció tilalmába ütközött. Az utóbbi időkben ez egy olyan elnevezést kapott, hogy ez az „általános egyenlőségi jog”, és alkalmanként hozzászólásra kerül az ezekre vonatkozó alkotmánybírói határozatokban – mint itt is –, hogy nem minden megkülönböztetés tilos, hanem csak azok, melyek az ember méltóságát is sértik. Azonban a méltóságsértést úgy kitágították – az eredeti megalázás tilalma helyett –, hogy ebbe minden belefér, amit egy tetszőleges alkotmánybírói többség ennek akar felfogni. Ebben a felfogásban ugyanis az emberi méltóságot az sérti, ha egy megkülönböztetés – bármely – önkényes, és nem észszerű. Ennek eldöntésére azonban nincsenek objektív szempontok, és a mindenkor alkotmánybírói többség véletlen állása dönti el, hogy mikor tekint egy megkülönböztetést észszerűnek, és így nem önkényesnek, vagy éppen fordítva – szemben azzal, ha az emberi méltóság sérthetlenségét a megalázás tilalmával azonosítjuk, mert erre az elterjedt társadalmi konszenzusok többé-kevésbé határozott mércéket adnak.

- [116] A diszkrimináció tilalmának ezzel a kitágításával az Alkotmánybíróság jelentős mértékben kiterjeszti a demokratikus törvényhozás felett az ellenőrzését, és ezért nem tudtam megszavazni a határozatot.

Budapest, 2017. november 6.

Dr. Pokol Béla s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Salamon László alkotmánybíró különvéleménye

- [117] A többségi határozat rendelkező részének 2. és 3. pontjával nem értek egyet.
- [118] 1. Nem értek egyet a határozat Indokolásának V. 3. pontjában (Indokolás [42]) foglalt azon megállapítással, hogy a Kftv. 1. § (4a) bekezdés a) pont ab) alpontja tekintetében az indítvány ne tartalmazza indokolást. Az alapvető jogok biztosa az indítványában – más rendelkezésekkel együtt – az említett törvény 1. § (4a) bekezdés egészének megsemmisítését kezdeményezte; az indítvány Indokolásának 4.5. pontja pedig az Alaptörvény XV. cikk (2) bekezdésének, és különösen VI. cikk (1) bekezdésének sérelmével kapcsolatosan a Kftv. 1. § (4a) bekezdés a) pont ab) alpontja tekintetében (is) értelmezendő érveket tartalmaz. Mivel tehát ezen alpont alaptörvényellenessége tekintetében a többségi határozat megállapításával ellentétben állásponthoz szerint az indítvány tartalmaz indokolást, a határozat rendelkező részének 1. pontjában foglalt megsemmisítésnek pedig – amellyel egyébiránt egyetértek – nézetem szerint a Kftv. 1. § (4a) bekezdésének a közfoglalkoztatásból történő, a tanköteles gyermek mulasztásán alapuló kötelező kizárást előíró a) pont ab) alpontjára is ki kellene terjednie, a rendelkező rész e tekintetben is – az indokolás hiányára alapított – visszautasítást tartalmazó 3. pontjával nem értek egyet.
- [119] 2. A fentebb kifejtett állásponthoz az következik, hogy mivel a Kftv. 1. § (4c) bekezdése kifejezetten az említett kizáró feltétellel összefüggő eljárási szabályt állapít meg, a megsemmisítésnek ezen bekezdésre is ki kellene terjednie; ezért a határozat rendelkező részének elutasítást tartalmazó 2. pontjának támogatása ebből az okból számomra eleve nem lehetséges.
- [120] Ugyanakkor a határozat Indokolásának ezen elutasításra vonatkozó részei tartalmi kérdéseket is felvetnek. Az elutasítás ugyanis kiterjed a Kftv. 2. § (5) bekezdés g) pontjára is [e rendelkezés egyébként a Kftv. 1. § (4e) bekezdése második mondatának tartalmi megismétlése], amely a közfoglalkoztató számára kötelezően írja elő a közfoglalkoztatási jogviszony azonnali hatállyal történő megszüntetését, ha a közfoglalkoztatott kizárása tárgyában korábban jogerős hatósági határozat született.
- [121] A Kftv. 1. § (4a) bekezdés a)–g) pontjaiban meghatározott, a közfoglalkoztatotti jogviszony létrehozását megelőzően vagy azt követően beállott feltételek esetén, a törvény kógens szabályozása folytán a (4d)–(4e) bekezdések szerint a hatóságnak a kizárás határozatban meg kell állapítania, illetve – amennyiben a kizáró okról a közfoglalkoztatási jogviszony létrehozását követően értesül – ezt a döntést a közfoglalkoztatóval is közölnie kell. Utóbbi esetben a közfoglalkoztató köteles a jogerős döntés alapján a már létrejött jogviszonyt azonnali felmondással megszüntetni. Állásponthoz szerint a határozat Indokolásának V. 10–11. pontjai a jogorvoslati jog körében nem vonják le a szükséges következtetéseket a kizárás megállapító hatósági határozattal szemben a hatósági eljárásban rendelkezésre álló jogorvoslat (fellebbezés) és a hatósági határozatok bírósági felülvizsgálatának lehetősége, valamint a közfoglalkoztatási jogviszony jogerős kizáró határozaton alapuló azonnali hatályú (kötelező) megszüntetésének egymáshoz való viszonya tekintetében.

- [122] Álláspontom szerint amennyiben a közfoglalkoztatott a jogerős hatósági határozattal szemben a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2014. évi CXL. törvény általános előírásai szerint bíróság előtt annak felülvizsgálatát kezdeményezi, úgy a jogorvoslatihoz való alapjoga ilyen módon történő érvényesülését elzárhatja az a szabály, amely a jogviszony azonnali hatállyal történő megszüntetésének kötelezettségét pusztán a jogerős hatósági határozathoz köti. Különösen nagy jelentősége lehet ezen döntésnek arra tekintettel, hogy ez egyúttal az érintettnek a rendszerből három hónapra történő kizárását is jelenti egyben. Az esetleges közigazgatási per, vagy akár a korábbi munkáltató azonnali hatályú felmondásával összefüggésben indított, vagy éppen a korábbi közfoglalkoztatási jogviszony azonnali hatályú felmondásával [lásd Kftv. 1. § (4a) bekezdés e)–f) pontjaiban foglalt kizárási okok] szemben indult munkaügyi per nemhogy az azonnali hatályú felmondás megtörténtéig, de feltehetően még ezen három hónapos kizárási időtartam elteltét megelőzően sem zárul le, noha – elméletileg – nem kizárt, hogy a bíróság a hatóság döntésének jogellenességét állapítsa meg.
- [123] A határozat a munkajogi szabályok mögöttes alkalmazandóságára alapítottan utal arra, hogy „[a] közfoglalkoztatott az azonnali hatályú felmondást munkaügyi bíróságon megtámadhatja” (Indokolás [87]). A munkaügyi per lehetősége azonban, ha a közfoglalkoztatott rendelkezésére áll is az azonnali hatályú felmondással szemben, nyilvánvalóan csak a közfoglalkoztatott ezen intézkedése (nem pedig az ennek alapjául szolgáló hatósági határozat) jogszerűségének vitatására szolgálhat. Ez felfogásom szerint azt jelenti, hogy a munkaügyi bíróság a kizárást megállapító jogerős hatósági határozattal összefüggésben csak annak meglétét vizsgálhatja; amennyiben az megállapítható, az azonnali hatályú felmondást sem nyilváníthatja jogellenesnek, mivel magának a hatósági határozatnak a törvényességét vitatni munkajogi perben kizárt. Mindezek együttesen azt jelentik, hogy a Kftv. 2. § (5) bekezdés g) pontja alapján kötelezően meghozott, azonnali hatályú felmondással szemben a határozatban említett munkaügyi bíróságon történő perindítás – azon túlmenően, hogy annak az azonnaliságra vonatkozó törvényi kógenca okán sem a felmondás, sem a három hónapos kizárást tekintetében halasztó hatálya nyilvánvalóan nincsen – a közfoglalkoztatásból kizáró, az érintett által ugyan jogellenesnek tartott, de már jogerőre emelkedett hatósági határozat pusztán léte okán eleve eredménytelennek mutatkozik. Ez álláspontom szerint nehezen egyeztethető össze az Alkotmánybíróság következetes gyakorlata által a jogorvoslat lehetőségével szemben megkövetelt érdemi jelleggel.
- [124] Mindezekre tekintettel a határozat rendelkező részének a Kftv. 2. § (5) bekezdés g) pontja tekintetében is elutasítást tartalmazó 2. pontját emiatt sem tudom támogatni.

Budapest, 2017. november 6.

Dr. Salamon László s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Szívós Mária alkotmánybíró különvéleménye

- [125] Az Abtv. 66. § (2) bekezdésében biztosított jogköröm alapján a következő különvéleményt csatolom az Alkotmánybíróság jelen határozatához.
- [126] Nem értek egyet a határozat rendelkező részének 1. pontjával, amiben a többségi döntés a Kftv. 1. § (4a) bekezdés b) pontja, valamint az 1. § (4b), (4f) és (4g) bekezdése alaptörvény-ellenességét állapította meg.
- [127] 1. Az Alaptörvény XV. cikk (2) bekezdése értelmében Magyarország az alapvető jogokat mindenkinek bármely megkülönböztetés, nevezetesen faj, szín, nem, fogyatékoság, nyelv, vallás, politikai vagy más vélemény, nemzeti vagy társadalmi származás, vagyoni, születési vagy egyéb helyzet szerinti különbségtétel nélkül biztosítja.
- [128] Az Alkotmánybíróságnak a diszkrimináció tilalmával összefüggésben kialakított és következetes gyakorlata szerint a különbségtétel csak akkor alaptörvény-ellenes, ha a jogszabály a szabályozás szempontjából azonos csoportba tartozó, egymással összehasonlítható jogalanyok között tesz különbséget, vagyis a vizsgált szabályozás valamely lényeges eleme tekintetében nem azonos az alanyok elbírálása, jogaik és kötelezettségeik meghatározása. Nem lehet viszont hátrányos megkülönböztetésről beszélni akkor, ha a jogi szabályozás eltérő alanyi körre állapít meg eltérő rendelkezéseket. Az Alkotmánybíróság által lefolytatandó diszkriminációs teszt kiindulópontja tehát a vizsgálat tárgyát képező homogén csoport meghatározása.
- [129] A közfoglalkoztatási jogviszony jellegét illetően osztom a többségi döntésnek az Indokolás V. 7. pontjában (Indokolás [53]–[61]) foglalt megállapításait. Az Alkotmánybíróság ennek során kifejtette, hogy a közfoglalkoztatás

intézménye eltér az egyéb munkaerőpiaci foglalkoztatási jogviszonyoktól, és az a szociális ellátások és a nyílt munkaerőpiac között elhelyezkedő köztes területként jellemezhető. Magáévá tette azt a jogalkotói álláspontot is, miszerint a közfoglalkoztatás egy olyan, a munkaerőpiac irányába terelő mechanizmus, amely magasabb juttatásokat kínál, mint a szociális ellátások, viszont kevesebbet, mint a nyílt munkaerőpiac. Rámutatott, hogy a közfoglalkoztatás eltér a tipikus munkaviszonytól a jogviszony alanyai, tárgya és a munkabér tekintetében is, majd azt a következtetést vonta le, hogy a közfoglalkoztatási jogviszony tehát értelmezhető mint egy időben meghosszabbított és feltételhez, munkateljesítményhez kötött szociális ellátás.

- [130] 2. Az Indokolás V. 12. pontjában (Indokolás [90]–[94]) – a Kftv. 2. § (5) bekezdés g) pontját az Alaptörvény XV. cikk (2) bekezdésének sérelmével összefüggésben támadó indítványi elem elutasításának alapjaként – azt állapította meg a többségi döntés, hogy „a közfoglalkoztatottak csoportja nem hasonlítható össze a közfoglalkoztatási jogviszonyuk megszüntetési (kötelezően azonnali hatályú felmondás), valamint a foglalkoztatásból való kizárás jogcímeit illetően más, a munkaerőpiacon foglalkoztatottak csoportjaival. A közfoglalkoztatáson kívüli foglalkoztatottak ugyanis valamennyien a munkaerőpiacon állnak jogviszonyban, így a jogviszony akár rendkívüli megszüntetése is piaci alapon, piaci viszonyok között megy végbe, legyen az akár a közzsférában, akár a magánszférában megkötött jogviszony. Tekintettel arra, hogy a közfoglalkoztatás, mint atipikus munkaviszony esetén a szociális jellemzők meghatározóak, ezért a közfoglalkoztatottak a rendkívüli felmondási jogcímek szempontjából nem alkotnak homogén csoportot az egyéb, piaci alapon foglalkoztatottakkal (munkavállalókkal).”
- [131] Ezzel szintén egyetértek, ezért a döntés rendelkező részének második pontját magam is támogattam.
- [132] 3. Ezzel szemben a Kftv. 1. § (4a) bekezdés b) pontját, valamint az 1. § (4b), (4f) és (4g) bekezdéseit a többségi döntés azért semmisítette meg, mert a XV. cikk (2) bekezdését sértő alaptörvény-ellenes helyzetnek tartja azt, hogy a törvényalkotó a kizárás szabályait a közfoglalkoztatási jogviszonyba kerülés előfeltételeként is alkalmazni rendelte. A többségi döntés kiinduló pontját jelentő meghatározás szerint „az álláskereső, amikor még nem tudható, hogy »piaci alapú munkát« talál, vagy közfoglalkoztatott lesz, akkor az álláskereső homogén csoportjába tartozik.”
- [133] Álláspontom szerint az alaptörvény-ellenesség megállapítása és az annak következményeként alkalmazott megsemmisítés – az alább kifejtettek miatt – téves csoportképzésen alapszik.
- [134] Az Alkotmánybíróság számos döntésében leszögezte, hogy az Alaptörvény (és korábban az Alkotmány) keretei között a törvényhozó nagy szabadságot élvez az egyes foglalkoztatási jogviszonyok szabályozásában.
- [135] A zárt közzszolgálati rendszer alapvető jellemzőjeként írta le a 8/2011. (II. 18.) AB határozat, hogy „a közzszolgálati jogviszony tartalmát, a jogviszony alanyainak jogait és kötelezettségeit nem a felek megállapodása, hanem jogszabály, törvény határozza meg. A jogviszonyt nem mellérendelt felek szerződése, hanem az állam egyoldalú aktusa hozza létre, amelyben kinevezi a köztisztviselőt, megbízza meghatározott feladatkör, munkakör vagy tiszttség ellátásával. A köztisztviselőnek nincs aktív szerepe a jogviszony tartalmának alakításában, csak arról dönthet, hogy elfogadja a törvényben meghatározott feltételek mellett a kinevezést vagy sem” {ABH 2011, 49, 70.; azóta megerősítette: 5/2013. (II. 21.) AB határozat, Indokolás [23]; 1/2016. (I. 29.) AB határozat, Indokolás [23]; legutóbb 3222/2017. (IX. 25.) AB határozat, Indokolás [20]}.
- [136] Az Alkotmánybíróság tehát – ahogy az a fenti gyakorlatból kiolvasható – értelmezési körébe vonja az adott jogviszony kinevezési feltételeit is.
- [137] Az Mt. alapján létrehozott munkaviszonytól eltérő foglalkoztatási jogviszonyokat – így például a közalkalmazottak, közzszolgálati tisztviselők, állami tisztviselők, igazságügyi alkalmazottak vagy a közfoglalkoztatottak jogviszonyát – szabályozó törvények mindegyike előír olyan különös feltételeket, amely feltételeknek az „álláskeresőnek” meg kell felelnie a jogviszony létrejöttéhez. Ezek nem az álláskereső csoportján belüli megkülönböztetést jelentenek, hanem egyes „állástípusok” betöltéséhez tartalmazznak olyan különös – az adott jogviszony jellegéhez igazodó – szabályokat, amelyek minden, az adott „állástípust” betölteni kívánó személyre egyformán vonatkoznak.
- [138] Az egyes foglalkoztatási jogviszonyokról szóló törvények sui generis szabályozást tartalmazznak, az Alkotmánybíróság gyakorlata alapján pedig önmagában az egyes törvények közötti szabályozásbeli különbség nem alapozhatja meg a diszkrimináció tilalmának megsértését.
- [139] A fentiek értelmében álláspontom szerint helytelen csoportképzés (álláskereső homogén csoportja) alapján folytatta le a többségi döntés az alkotmányossági vizsgálatot, éppen ezért nem tudtam támogatni a Kftv. 1. § (4a) bekezdés b) pontja [valamint az 1. § (4b), (4f) és (4g) bekezdések] megsemmisítését.
- [140] Úgy gondolom továbbá – elfogadva, hogy a közfoglalkoztatási jogviszony egy időben meghosszabbított, és feltételhez, munkateljesítményhez kötött szociális ellátás –, hogy a jelen ügyben megsemmisített,

a közfoglalkoztatási jogviszony létesítéséhez kapcsolt kizárási ok nem alaptörvény-ellenes, megfelel az Alaptörvény XIX. cikk (3) bekezdése által biztosított, nagyobb korlátozást lehetővé tevő rendelkezésnek.

Budapest, 2017. november 6.

Dr. Szívós Mária s. k.,
alkotmánybíró

[141] A különvéleményhez csatlakozom.

Budapest, 2017. november 6.

Dr. Dienes-Oehm Egon s. k.,
alkotmánybíró

[142] A különvéleményhez csatlakozom.

Budapest, 2017. november 6.

Dr. Varga Zs. András s. k.,
alkotmánybíró

IX. Határozatok Tára

Az Országgyűlés 27/2017. (XI. 14.) OGY határozata

A Czeglédy-ügy károsultjainak rendkívüli kárrendezéséről*

1. Az Országgyűlés

- annak tudatában, hogy a legkiszolgáltatottabbak közé tartozó fiatal és nyugdíjas munkavállalók védelme rendkívüli intézkedéseket tesz szükségessé,
- elkötelezetten a bűncselekményekből eredő károk enyhítése iránt, valamint
- a jelen határozatra okot adó egyedi esettől eltekintve példaértékűen működő diákszövetkezeti szektorba vetett bizalom helyreállítása érdekében

a következő határozatot hozza:

Az Országgyűlés – tekintettel a legkiszolgáltatottabbak közé tartozó mintegy ezer fiatal és nyugdíjas munkavállalóra, akiket Czeglédy Csaba, az MSZP, a DK és az Együtt szombathelyi képviselője és társai tudatosan megkárosítottak –

- 1.1. felkéri a Kormányt, hogy tegyen lépéseket a kárt szenvedett fiatalok és nyugdíjasok számára az őket megillető, ki nem fizetett jövedelmek rendkívüli és méltányosságon alapuló, lehető leggyorsabb, a károkozó által ki nem fizetett összeggel megegyező mértékű kárrendezés érdekében. Amennyiben a kárrendezés kifizetése jogalkotást igényel, az Országgyűlés felkéri a Kormányt arra is, hogy kezdeményezze, illetve fogadja el a szükséges jogszabályokat.
- 1.2. felkéri azokat a munkáltatókat, amelyek a Czeglédy Csaba által vezetett céghálón keresztül foglalkoztatták a megkárosított fiatal és nyugdíjas munkavállalókat, hogy a lehető legszélesebb körben működjenek együtt a megkárosítottak részére járó összeg mértékének meghatározása érdekében a fiatalok és nyugdíjasok jogi képviselőivel és a Kormánnyal annak érdekében, hogy a kárrendezés kifizetése mielőbb lehetségessé váljon.
- 1.3. indokoltnak látja annak vizsgálatát, hogy a Human Operator Zrt. tevékenységének volt-e köze azon balliberális pártok finanszírozásához, amelyeknek Czeglédy Csaba a mai napig képviselője a szombathelyi közgyűlésben.

2. Ez a határozat a közzétételét követő napon lép hatályba.

Dr. Latorcai János s. k.,
az Országgyűlés alelnöke

Ikotity István s. k.,
az Országgyűlés jegyzője

Dr. Tiba István s. k.,
az Országgyűlés jegyzője

Az Országgyűlés 28/2017. (XI. 14.) OGY határozata

Dr. Hadházy Ákos országgyűlési képviselő mentelmi ügyében**

Az Országgyűlés *Dr. Hadházy Ákos* országgyűlési képviselő mentelmi jogát a Békéscsabai Járásbíróság 14. B.222/2017/5. számú átiratával érintett ügyben nem függeszti fel.

Dr. Latorcai János s. k.,
az Országgyűlés alelnöke

Hiszékeny Dezső s. k.,
az Országgyűlés jegyzője

Dr. Szűcs Lajos s. k.,
az Országgyűlés jegyzője

* A határozatot az Országgyűlés a 2017. november 14-i ülésnapján fogadta el.

** A határozatot az Országgyűlés a 2017. november 13-i ülésnapján fogadta el.

**A köztársasági elnök 427/2017. (XI. 14.) KE határozata
egyetemi tanári kinevezésről**

Az Alaptörvény 9. cikk (4) bekezdés c) pontja, valamint a nemzeti felsőoktatásról szóló 2011. évi CCIV. törvény 27. § (3) bekezdése alapján – az emberi erőforrások miniszterének javaslatára – *Sándorné dr. Kriszt Évát* 2017. november 10. napjával egyetemi tanárrá kinevezem.

Budapest, 2017. október 18.

Áder János s. k.,
köztársasági elnök

Ellenjegyzem:

Budapest, 2017. október 31.

Balog Zoltán s. k.,
emberi erőforrások minisztere

KEH ügyszám: IV-3/04917-2/2017.

**A köztársasági elnök 428/2017. (XI. 14.) KE határozata
egyetemi tanári kinevezésről**

Az Alaptörvény 9. cikk (4) bekezdés c) pontja, valamint a nemzeti felsőoktatásról szóló 2011. évi CCIV. törvény 27. § (3) bekezdése alapján – az emberi erőforrások miniszterének a fenntartóval egyetértésben tett javaslatára – *Dr. Nemeskéri Zsoltot* 2017. november 15. napjával egyetemi tanárrá kinevezem.

Budapest, 2017. október 18.

Áder János s. k.,
köztársasági elnök

Ellenjegyzem:

Budapest, 2017. október 31.

Balog Zoltán s. k.,
emberi erőforrások minisztere

KEH ügyszám: IV-3/04918-2/2017.

**A köztársasági elnök 429/2017. (XI. 14.) KE határozata
kitüntetés adományozásáról**

Az Alaptörvény 9. cikk (4) bekezdés f) pontja, illetve a Magyarország címerének és zászlajának használatáról, valamint állami kitüntetéseiről szóló 2011. évi CCII. törvény 18. § (1) bekezdése alapján – a miniszterelnök előterjesztésére –

az ausztriai magyar emigránsszervezetek aktív támogatása és az ott élő magyarság összetartozásának erősítése érdekében végzett tevékenysége, valamint a magyar gasztronómia nemzetközi jó hírének öregbítését szolgáló munkája elismeréseként

Fodor Mária, az Ilona Stüberl bécsi magyar étterem tulajdonosa és vezetője részére a

MAGYAR ÉRDEMREND lovagkeresztje
polgári tagozata

kitüntetést adományozom.

Budapest, 2017. október 27.

Áder János s. k.,
köztársasági elnök

Ellenjegyzem:

Budapest, 2017. október 31.

Orbán Viktor s. k.,
miniszterelnök

KEH ügyszám: VIII-1/05194-2/2017.

**A köztársasági elnök 430/2017. (XI. 14.) KE határozata
kitüntetés adományozásáról**

Az Alaptörvény 9. cikk (4) bekezdés f) pontja, illetve a Magyarország címerének és zászlajának használatáról, valamint állami kitüntetéseiről szóló 2011. évi CCII. törvény 18. § (1) bekezdése alapján – a miniszterelnök előterjesztésére –

a magyar–kínai gazdasági, pénzügyi és kereskedelmi kapcsolatok fejlesztését szolgáló kimagasló tevékenysége elismeréseként

Chen Huaiyu, a Bank of China (Hungária) Zrt. elnök-vezérigazgatója részére a

MAGYAR ÉRDEMREND középkeresztje
polgári tagozata

kitüntetést adományozom.

Budapest, 2017. október 27.

Áder János s. k.,
köztársasági elnök

Ellenjegyzem:

Budapest, 2017. október 31.

Orbán Viktor s. k.,
miniszterelnök

KEH ügyszám: VIII-1/05195-2/2017.

A Kormány 1842/2017. (XI. 14.) Korm. határozata Magyarország IV. Nemzeti Energiahatékonysági Cselekvési Tervéről

A Kormány a Nemzeti Energiastratégiában kitűzött energiahatékonysági célok elérése érdekében, továbbá az energiahatékonyságról, a 2009/125/EK és a 2010/30/EU irányelv módosításáról, valamint a 2004/8/EK és a 2006/32/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló 2012/27/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv, valamint az energiahatékonyságról szóló 2015. évi LVII. törvény 3. § (3) bekezdésével összhangban

1. elfogadja Magyarország IV. Nemzeti Energiahatékonysági Cselekvési Tervét (a továbbiakban: Cselekvési Terv), és felhívja a nemzeti fejlesztési minisztert, hogy a Cselekvési Tervet haladéktalanul küldje meg az Európai Bizottság számára;

Felelős: nemzeti fejlesztési miniszter

Határidő: azonnal

2. felhívja az érintett minisztereket, hogy működjenek közre a Cselekvési Tervben meghatározott intézkedések végrehajtásában.

Felelős: nemzeti fejlesztési miniszter
Miniszterelnökséget vezető miniszter
nemzetgazdasági miniszter

Határidő: folyamatosan, a Nemzeti Energiahatékonysági Cselekvési Tervben meghatározott határidőkkel összhangban

Orbán Viktor s. k.,
miniszterelnök

A Kormány 1843/2017. (XI. 14.) Korm. határozata a Debreceni Egyetem ipari parkjába tervezett Innovációs Központ létrehozásának támogatása érdekében történő előirányzat-átcsoportosításról

A Kormány az államháztartásról szóló 2011. évi CXCV. törvény 33. § (2) bekezdésében biztosított jogkörében eljárva a Debreceni Egyetem ipari parkjába tervezett Innovációs Központ létrehozásának támogatása érdekében 3 883 389 206 forint egyszeri átcsoportosítását rendeli el a Magyarország 2017. évi központi költségvetéséről szóló 2016. évi XC. törvény (a továbbiakban: Kvtv.) 1. melléklet XI. Miniszterelnökség fejezet, 30. Fejezeti kezelésű előirányzatok cím, 1. Célelőirányzatok alcím, 78. Modern Városok Program jogcímcsoport terhére, a Kvtv. 1. melléklet XX. Emberi Erőforrások Minisztériuma fejezet, 5. Egyetemek, főiskolák cím javára, az 1. melléklet szerint.

Felelős: nemzetgazdasági miniszter
Miniszterelnökséget vezető miniszter
emberi erőforrások minisztere

Határidő: azonnal

Orbán Viktor s. k.,
miniszterelnök

1. melléklet az 1843/2017. (XI. 14.) Korm. határozathoz

XX. Emberi Erőforrások Minisztériuma
XI. Miniszterelnökség

ADATLAP A KÖLTSÉGVETÉSI ELŐIRÁNYZATOK MÓDOSÍTÁSÁRA
a Kormány hatáskörében
Költségvetési év: 2017.

forintban

Államháztartási egyedi azonosító	Fejezet szám	Cím szám	Alcím szám	Jog-cím csop. szám	Jog-cím szám	Kiemelt előir. szám	Fejezet név	Cím név	Alcím név	Jog-cím csop. név	Jog-cím név	K I A D Á S O K				Módosítás (+/-)	A módosítás következő évre áthúzódó hatása	A módosítást elrendelő jogszabály/határozat száma
												Kiemelt előirányzat neve	A módosítás jogcíme					
	XI	30					Miniszterelnökség											
			1				Fejezeti kezelésű előirányzatok											
358951				78			Célelőirányzatok				Modern Városok Program							
						K6												
	XX						Emberi Erőforrások Minisztériuma											
227942		5					Egyetemek, főiskolák											
						K6												
Az előirányzatomódosítás érvényessége: a.) a költségvetési évben egyszeri jellegű																		

forintban

Államháztartási egyedi azonosító	Fejezet szám	Cím szám	Alcím szám	Jog-cím csop. szám	Jog-cím szám	Kiemelt előir. szám	Fejezet név	Cím név	Alcím név	Jog-cím csop. név	Jog-cím név	B E V É T E L				Módosítás (+/-)	A módosítás következő évre áthúzódó hatása	A módosítást elrendelő jogszabály/határozat száma
												Kiemelt előirányzat neve	A módosítás jogcíme					
Az előirányzatomódosítás érvényessége: a.) a költségvetési évben egyszeri jellegű																		

forintban

Államháztartási egyedi azonosító	Fejezet szám	Cím szám	Alcím szám	Jog-cím csop. szám	Jog-cím szám	Kiemelt előir. szám	Fejezet név	Cím név	Alcím név	Jog-cím csop. név	Jog-cím név	T Á M O G A T Á S				Módosítás (+/-)	A módosítás következő évre áthúzódó hatása	A módosítást elrendelő jogszabály/határozat száma
												Kiemelt előirányzat neve	A módosítás jogcíme					
	XI	30					Miniszterelnökség											
			1				Fejezeti kezelésű előirányzatok											
358951				78			Célelőirányzatok				Modern Városok Program							
	XX						Emberi Erőforrások Minisztériuma											
227942		5					Egyetemek, főiskolák											
Az előirányzatomódosítás érvényessége: a.) a költségvetési évben egyszeri jellegű																		

Az adatlap 5 példányban töltendő ki							A támogatás folyósítása/zárólagosa (módosítása +/-)					Összesen	I.n.év	II. n.év	III.n.év	IV.n.év	
Fejezet	Állami Számvevőszék	Magyar Államkincstár	Nemzetgazdasági Minisztérium	1 példány	1 példány	1 példány	2 példány	időarányos	teljesítményarányos	egyéb:	azonnal						
												3 883 389 206					3 883 389 206

* Az összetartozó előirányzat-változásokat (+/-) egymást követően kell szerepeltetni.

**A Kormány 1844/2017. (XI. 14.) Korm. határozata
a kormányzati szektorba nem sorolt, 100%-os önkormányzati tulajdonban álló gazdasági társaságok
adósságot keletkeztető ügyleteihez történő 2017. szeptemberi előzetes kormányzati hozzájárulásról**

A Kormány a Magyarország gazdasági stabilitásáról szóló 2011. évi CXCV. törvény 10/E. §-a alapján, tekintettel az adósságot keletkeztető ügyletekhez történő hozzájárulás részletes szabályairól szóló 353/2011. (XII. 30.) Korm. rendeletben foglaltakra, a következő határozatot hozza:

A Kormány az ügyletekről az 1. mellékletben foglaltak szerint dönt, az engedélyezett ügyletek 2017. évben történő megkötéséhez az a)–c) pontban foglalt kiegészítő feltételekkel járul hozzá:

- a) a gazdasági társaság az 1. melléklet szerint engedélyezett ügyletértékek teljes összegétől lefelé eltérhet, ha ez nem okozza ezen értékek valamelyikének növekedését egyik évben sem;
- b) a gazdasági társaság egy adott év végéig legfeljebb akkora összegű adósságot keletkeztethet az ügyletből, mint amekkora az 1. melléklet szerint az ügyletből az adott év végéig keletkező kumulált adósságösszeg;
- c) fejlesztési célú ügylet esetében a hitelt csak az 1. mellékletben szereplő fejlesztésekre lehet fordítani.

Orbán Viktor s. k.,
miniszterelnök

1. melléklet az 1844/2017. (XI. 14.) Korm. határozathoz

Sorszám	Önkormányzat neve	Kérelemmel érintett gazdasági társaság neve	Ügylet adatai						Kormány által engedélyezett fejlesztéshez kapcsolódó ügyletérték	Kormány az ügylet/fejlesztéshez hozzájárul (Igen, Nem, Részben)	Jóváhagyott ügylet adatai				
			Ügylet sorszáma	Devizanem	Ügylet célja	Ügylet típusa	Futamideje (év)	Értéke			Fejlesztés célja	Ügylet keletkezésének ütemezése (az ügylet devizanemében) keletkezett adósság nagysága szerint			
												2017	2018	2019	2020-tól összesen
1.	LENTI VÁROS ÖNKORMÁNYZATA	Lenti Gyógyfürdő Kft.	1	HUF	működési	Hitel	6	100 000 000	-	100 000 000	Igen	80 000 000	20 000 000		
2.	SÁROSPATAK VÁROS ÖNKORMÁNYZATA	Patakhó Energiaszolgáltató Nonprofit Korlátolt Felelősségű Társaság	1	HUF	működési	Kölcsön	4	80 000 000	-	80 000 000	Igen	80 000 000			

**A Kormány 1845/2017. (XI. 14.) Korm. határozata
a Mária Rádió Közhasznú Egyesület, a Mária Út Közhasznú Egyesület, illetve a Volkra Ottó János – Magyar Múzsza Alapítvány támogatása érdekében a rendkívüli kormányzati intézkedésekre szolgáló tartalékból történő előirányzat-átcsoportosításról**

A Kormány az államháztartásról szóló 2011. évi CXCV. törvény 21. § (1) bekezdésében és 33. § (2) bekezdésében biztosított jogkörében eljárva a Mária Rádió Közhasznú Egyesület, a Mária Út Közhasznú Egyesület, illetve a Volkra Ottó János – Magyar Múzsza Alapítvány támogatása érdekében 102 000 000 forint egyszeri átcsoportosítását rendeli el elszámolási, a fel nem használt rész tekintetében visszatérítési kötelezettséggel a Magyarország 2017. évi központi költségvetéséről szóló 2016. évi XC. törvény (a továbbiakban: Kvtv.) 1. melléklet XI. Miniszterelnökség fejezet, 32. Központi kezelésű előirányzatok cím, 1. Rendkívüli kormányzati intézkedések alcím terhére, a Kvtv. 1. melléklet XX. Emberi Erőforrások Minisztériuma fejezet, 20. Fejezeti kezelésű előirányzatok cím, 61. Civil és non-profit szervezetek támogatása alcím javára, az 1. melléklet szerint.

Az átcsoportosítás tekintetében

Felelős: nemzetgazdasági miniszter

Határidő: azonnal

Az elszámolás és a visszatérítési kötelezettség tekintetében

Felelős: emberi erőforrások minisztere

Határidő: 2018. január 31.

Orbán Viktor s. k.,
miniszterelnök

1. melléklet az 1845/2017. (XI. 14.) Korm. határozathoz

XI. Miniszterelnökség
XX. Emberi Erőforrások Minisztériuma

ADATLAP A KÖLTSÉGVETÉSI ELŐIRÁNYZATOK MÓDOSÍTÁSÁRA
a Kormány hatáskörében
Költségvetési év: 2017.

forintban

Államháztartási egyedi azonosító	Fejezet szám	Cím szám	Alcím szám	Jog-cím csop. szám	Jog-cím szám	Kiemelt előir. szám	Fejezet név	Cím név	Alcím név	Jog-cím csop. név	Jog-cím név	K I A D Á S O K				Módosítás (+/-)	A módosítás következő évre áthúzódó hatása	A módosítást elrendelő jogszabály/határozat száma
												Kiemelt előirányzat neve						
	XX.						Emberi Erőforrások Minisztériuma											
		20					Fejezeti kezelésű előirányzatok											
279012			61									Civil és non-profit szervezetek támogatása						
						K5						Egyéb működési célú kiadások				102 000 000		
	XI.						Miniszterelnökség											
		32					Központi kezelésű előirányzatok											
297102			1									Rendkívüli kormányzati intézkedések						
						K5						Egyéb működési célú kiadások				-102 000 000		

Az előirányzatomódosítás érvényessége: a.) a költségvetési évben egyszeri jellegű

forintban

Államháztartási egyedi azonosító	Fejezet szám	Cím szám	Alcím szám	Jog-cím csop. szám	Jog-cím szám	Kiemelt előir. szám	Fejezet név	Cím név	Alcím név	Jog-cím csop. név	Jog-cím név	B E V É T E L				Módosítás (+/-)	A módosítás következő évre áthúzódó hatása	A módosítást elrendelő jogszabály/határozat száma
												Kiemelt előirányzat neve						

Az előirányzatomódosítás érvényessége: a.) a költségvetési évben egyszeri jellegű

forintban

Államháztartási egyedi azonosító	Fejezet szám	Cím szám	Alcím szám	Jog-cím csop. szám	Jog-cím szám	Kiemelt előir. szám	Fejezet név	Cím név	Alcím név	Jog-cím csop. név	Jog-cím név	T Á M O G A T Á S				Módosítás (+/-)	A módosítás következő évre áthúzódó hatása	A módosítást elrendelő jogszabály/határozat száma
												Kiemelt előirányzat neve						
	XX.						Emberi Erőforrások Minisztériuma											
		20					Fejezeti kezelésű előirányzatok											
279012			61									Civil és non-profit szervezetek támogatása				102 000 000		

Az előirányzatomódosítás érvényessége: a.) a költségvetési évben egyszeri jellegű

Az adatlap 5 példányban töltendő ki							A támogatás folyósítása/zárólása (módosítása +/-)					Összesen				I.n.év	II. n.év	III.n.év	IV.n.év
Fejezet	1 példány						időarányos												
Állami Számvevőszék	1 példány						teljesítményarányos												
Magyar Államkincstár	1 példány						egyéb:					azonnal							102 000 000
Nemzetgazdasági Minisztérium	2 példány																		

* Az összetartozó előirányzat-változásokat (+/-) egymást követően kell szerepeltetni.

**A Kormány 1846/2017. (XI. 14.) Korm. határozata
az Integrált Közlekedésfejlesztési Operatív Program éves fejlesztési keretének megállapításáról szóló
1247/2016. (V. 18.) Korm. határozat módosításáról**

1. Az Integrált Közlekedésfejlesztési Operatív Program éves fejlesztési keretének megállapításáról szóló 1247/2016. (V. 18.) Korm. határozat [a továbbiakban: 1247/2016. (V. 18.) Korm. határozat] 1. pont f) alpontja helyébe a következő rendelkezés lép:
(A Kormány)
„f) egyetért azzal, hogy
fa) az Integrált Közlekedésfejlesztési Operatív Program 3.2 beruházási prioritásának e programban rögzített pénzügyi kerete terhére legfeljebb annak 122,43%-áig legyen kötelezettség vállalható, és a felszabaduló források terhére újabb kötelezettség csak a Kormány jóváhagyásával legyen vállalható,
fb) az IKOP-3.2.0-15-2017-00026 azonosító számú, „Szeged–Hódmezővásárhely tram-train rendszer – járműbeszerzés” című projekt keretében az Integrált Közlekedésfejlesztési Operatív Program 3.2 beruházási prioritása pénzügyi keretének 110%-át meghaladóan, de az fa) alpontban meghatározott arányt meg nem haladóan vállalható kötelezettség olyan módon, hogy e kötelezettségvállalás folytán jelentkező forrásigénynek az Integrált Közlekedésfejlesztési Operatív Program 3.2 beruházási prioritása kerete 110%-át meghaladó része finanszírozásához szükséges forrást a központi költségvetésről szóló törvényben meghatározott Uniós fejlesztések fejezet Integrált Közlekedésfejlesztési Operatív Program (IKOP) előirányzata terhére szükséges biztosítani,”
2. Az 1247/2016. (V. 18.) Korm. határozat 2. melléklete az 1. melléklet szerint módosul.
3. Az 1247/2016. (V. 18.) Korm. határozat 1. melléklet
 - a) 2. pontjában foglalt táblázat C:2 mezőjében a „459,33” szövegrész helyébe az „505,263” szöveg,
 - b) 3. pontjában foglalt táblázat C:2 mezőjében a „211,07” szövegrész helyébe a „232,177” szöveg,
 - c) 3. pontjában foglalt táblázat C:3 mezőjében a „141,483” szövegrész helyébe a „146,330” szöveg,
 - d) 4. pontjában foglalt táblázat C:2 mezőjében a „110,71” szövegrész helyébe a „116,24” szöveg lép.
4. Az 1247/2016. (V. 18.) Korm. határozat 2. mellékletében foglalt táblázat
 - 4.1. D:2 mezőjében a „15,8” szövegrész helyébe a „15,78” szöveg,
 - 4.2. D:4 mezőjében a „11,22” szövegrész helyébe a „10,21” szöveg,
 - 4.3. D:5 mezőjében a „2,10” szövegrész helyébe az „1,85” szöveg,
 - 4.4. D:6 mezőjében a „0,654” szövegrész helyébe a „0,642” szöveg,
 - 4.5. D:8 mezőjében a „0,45” szövegrész helyébe a „0,424” szöveg,
 - 4.6. B:9 mezőjében az „autópálya Berettyóújfalú–Nagykerek, országhatár” szövegrész helyébe a „Berettyóújfalú–Nagykerek (országhatár)” szöveg,
 - 4.7. D:9 mezőjében a „69,66” szövegrész helyébe a „93,09” szöveg,
 - 4.8. B:13 mezőjében a „tengelysúlymérő állomás megvalósítása” szövegrész helyébe a „tengelysúlymérő ikerállomás kiépítése” szöveg,
 - 4.9. D:13 mezőjében a „4,02” szövegrész helyébe a „3,70” szöveg,
 - 4.10. B:14 mezőjében az „autópálya” szövegrész helyébe az „autóút” szöveg,
 - 4.11. E:14 mezőjében az „autópálya” szövegrész helyébe az „autóút” szöveg, a „villányi” szövegrész helyébe a „Villányi” szöveg,
 - 4.12. D:18 mezőjében a „3,96” szövegrész helyébe a „3,56” szöveg,
 - 4.13. B:20 mezőjében a „megvalósítása” szövegrész helyébe a „Pétfürdői csomópont (29+700–33+100 kmsz. között) kivitelezése” szöveg,
 - 4.14. D:20 mezőjében az „5,14” szövegrész helyébe az „5,38” szöveg,
 - 4.15. B:24 mezőjében a „megvalósítása Mórahalom elkerülő” szövegrész helyébe a „Mórahalom elkerülő és” szöveg,
 - 4.16. D:24 mezőjében az „5,79” szövegrész helyébe a „4,99” szöveg,
 - 4.17. B:28 mezőjében az „úthálózaton” szövegrész helyébe az „úthálózaton – M3 autópálya 19+500–27+500 kmsz. között beton terelőfal építése” szöveg,
 - 4.18. E:28 mezőjében a „szakaszain” szövegrész helyébe a „szakaszain.” szöveg,
 - 4.19. C:40 mezőjében a „Vasúti Személyszállító Zártkörűen Működő Részvénytársaság (a továbbiakban: MÁV-START Zrt.)” szövegrész helyébe a „Zrt.” szöveg,
 - 4.20. D:50 mezőjében a „10,00” szövegrész helyébe a „14,00” szöveg,

- 4.21. B:51 mezőjében a „MÁV nagykapacitású motorvonatok” szövegrész helyébe a „MÁV-START Zrt. gördülőállomány fejlesztése nagykapacitású motorvonatok beszerzésével” szöveg,
 - 4.22. B:68 mezőjében a „korszerűsítése” szövegrész helyébe a „korszerűsítése a Közép-magyarországi régióban” szöveg,
 - 4.23. D:75b mezőjében a „12,50” szövegrész helyébe a „17,60” szöveg,
 - 4.24. D:78 mezőjében a „4,06” szövegrész helyébe az „5,49” szöveg,
 - 4.25. D:88 mezőjében a „23,10” szövegrész helyébe a „22,80” szöveg,
 - 4.26. E:92 mezőjében a „korszerűsítése” szövegrész helyébe a „korszerűsítése.” szöveg,
 - 4.27. D:98 mezőjében az „1,70” szövegrész helyébe az „1,80” szöveg,
 - 4.28. D:104a mezőjében a „2,19” szövegrész helyébe a „0,523” szöveg,
 - 4.29. D:105 mezőjében a „13,47” szövegrész helyébe a „15,14” szöveg,
 - 4.30. B:107 mezőjében a „gyorsút M7–Balatonlelle–Kaposvár közötti szakasz kiépítése” szövegrész helyébe a „Kaposvár és az M7 közötti szakasz (érintett települések elkerülését is megvalósító) fejlesztése” szöveg,
 - 4.31. D:107 mezőjében a „22,50” szövegrész helyébe a „33,87” szöveg,
 - 4.32. D:108 mezőjében a „35,61” szövegrész helyébe a „40,50” szöveg lép.
5. Ez a határozat a közzétételét követő napon lép hatályba.

Orbán Viktor s. k.,
miniszterelnök

1. melléklet az 1846/2017. (XI. 14.) Korm. határozathoz

1. Az 1247/2016. (V. 18.) Korm. határozat 2. mellékletében foglalt táblázat B:2–B:4 mezője helyébe a következő mezők lépnek:

	(A)	(B)
(1.)	(Felhívás azonosító jele)	(Projekt megnevezése)
(2.)	(IKOP-1.1.0-15)	M86 gyorsforgalmi út Szeleste–Csorna szakasz II. ütem megvalósítása Hegyfalú–Csorna szakasz a 105+800–139+165 kmsz. – szakaszolt projekt
(3.)	(IKOP-1.1.0-15)	8. sz. főút Székesfehérvár nyugati elkerülő III. szakasz építése – szakaszolt projekt
(4.)	(IKOP-1.1.0-15)	8. sz. főút Várpalota I. szakasz 23+900–29+700 km szelvények közötti szakasz tervezése és kivitelezése – szakaszolt projekt

2. Az 1247/2016. (V. 18.) Korm. határozat 2. mellékletében foglalt táblázat B:8 mezője helyébe a következő mező lép:

	(A)	(B)
(1.)	(Felhívás azonosító jele)	(Projekt megnevezése)
(8.)	(IKOP-1.1.0-15)	Tengelysúly- és össztömegmérő állomás kiépítése az M7 autópálya 192 km szelvényében lévő kétoldali pihenőhelyen (Zalakovári pihenő) – szakaszolt projekt

3. Az 1247/2016. (V. 18.) Korm. határozat 2. mellékletében foglalt táblázat 16. sora helyébe a következő sor lép:

	(A)	(B)	(C)	(D)	(E)
(1.)	(Felhívás azonosító jele)	(Projekt megnevezése)	(Támogatást igénylő neve)	[Projekt indikatív támogatási kerete (Mrd Ft)]	(Szakmai elvárások)

16.	IKOP-1.1.0-15	M70 autópálya Letenye–Tornyszentmiklós közötti szakasz 2x2 sávra történő bővítése kiegészítő munkák	NIF Zrt.	2,46 (96,1% támogatási intenzitás szerint csökkentett összeg)	A projekttel szembeni szakmai elvárás M70 autópálya kiegészítő munkálatainak elvégzése: 1. A 9+195–9+535 kilométerszelvény között (340 m hosszban), valamint a 11+510–11+850 kilométerszelvény között (340 m hosszban) a bal pálya szélesítése és a jobb pálya építése szalagkorláttal. 2. A 9+535–11+510 kilométerszelvény között (1975 m hosszban) a szalagkorlát cseréje. 3. Tornyszentmiklós pihenőhely 20+600 km szelvényben lévő térfigyelő és forgalomfigyelő kamera és portálszerkezet telepítése, valamint a Tornyszentmiklós pihenőhelyhez mintegy 350 m hosszban üzemi forduló építése. 4. A jobb és bal pálya kopóréteg kifuttatása és szalagkorlát cseréje a kezdő szelvény előtt a 3+295–3+760 kilométerszelvény között, valamint a végszelvény után a 16+510–17+000 kilométerszelvény közötti szakaszon, valamint 4 cm kopóréteg marása és szőnyegezése a 9+535–11+510 kilométerszelvény között (1975 m hosszban).
-----	---------------	---	----------	--	---

4. Az 1247/2016. (V. 18.) Korm. határozat 2. mellékletében foglalt táblázat a következő 38. sorral egészül ki:

	(A)	(B)	(C)	(D)	(E)
(1.)	(Felhívás azonosító jele)	(Projekt megnevezése)	(Támogatást igénylő neve)	[Projekt indikatív támogatási kerete (Mrd Ft)]	(Szakmai elvárások)
"					
38.	IKOP-2.1.0-15	A MÁV-START Zrt. gördülőállomány-fejlesztés – egységes szolgáltatási színvonalú járműpark kialakítása	MÁV-START Vasúti Személyszállító Zártkörűen Működő Részvénytársaság (a továbbiakban: MÁV-START Zrt.)	4,80 (támogatási intenzitás: 100%)	A projekttel szembeni szakmai elvárás az eltérő berendezésekkel rendelkező MÁV-START 415 sorozatszámú motorvonatok egységes műszaki színvonalra történő átalakítása és a szolgáltatási színvonal emelése.
"					

5. Az 1247/2016. (V. 18.) Korm. határozat 2. mellékletében foglalt táblázat a következő 46. sorral egészül ki:

	(A)	(B)	(C)	(D)	(E)
(1.)	(Felhívás azonosító jele)	(Projekt megnevezése)	(Támogatást igénylő neve)	[Projekt indikatív támogatási kerete (Mrd Ft)]	(Szakmai elvárások)
"					
46.	IKOP-2.1.0-15	A magyar vasúti műszaki és üzemi szabályok korszerűsítésére, az új előírások, szabályok, rendeletek és utasítások rendszerének megalkotása	MAÚT Magyar Út- és Vasútügyi Társaság	1,00 (támogatási intenzitás: 100%)	A projekttel szembeni szakmai elvárás a magyar vasúti műszaki szabályozás felülvizsgálata, a nemzeti szabályok megfogalmazása, valamint a végrehajtáshoz szükséges tervek előkészítése, a szabályozási hierarchia elemeinek összehangolása, megfogalmazása, tervezetek elkészítése a nemzeti érdekek érvényre juttatása az európai uniós előírások figyelembevételével. Elvárás továbbá a nemzeti érdekérvényesítés intézményrendszerének kidolgozása és felállítása.
"					

6. Az 1247/2016. (V. 18.) Korm. határozat 2. mellékletében foglalt táblázat 65. sora helyébe a következő sor lép:

	(A)	(B)	(C)	(D)	(E)
(1.)	(Felhívás azonosító jele)	(Projekt megnevezése)	(Támogatást igénylő neve)	[Projekt indikatív támogatási kerete (Mrd Ft)]	(Szakmai elvárások)

"

65.	IKOP-2.1.0-15	Csepeli Szabadkikötő kapacitásbővítő fejlesztése, valamint a csepeli gerincút 2. ütemét magában foglaló projekt előkészítése	NIF Zrt. és a MAHART-Szabadkikötő Zrt. konzorciuma	0,20 (támogatási intenzitás: 100%)	A projekt keretében előkészítési tevékenységként a Szabadkikötő fejlesztésének tervezési munkáit, a kapcsolódó megvalósíthatósági tanulmány elkészítését, valamint terület- és beruházás-előkészítési munkákat végzik el.
-----	---------------	--	--	------------------------------------	---

"

7. Az 1247/2016. (V. 18.) Korm. határozat 2. mellékletében foglalt táblázat a következő 65i sossal egészül ki:

	(A)	(B)	(C)	(D)	(E)
(1.)	(Felhívás azonosító jele)	(Projekt megnevezése)	(Támogatást igénylő neve)	[Projekt indikatív támogatási kerete (Mrd Ft)]	(Szakmai elvárások)

"

65i.	IKOP-2.1.0-15	Vasúti tengelysúlymérési rendszer kidolgozása és kísérleti elindítása	NIF Zrt.	2,00 (támogatási intenzitás: 100%)	A projekttel szembeni szakmai elvárás tengelysúlymérési rendszer kidolgozása és kísérleti elindítása TEN-T vasútvonalakon.
------	---------------	---	----------	------------------------------------	--

"

8. Az 1247/2016. (V. 18.) Korm. határozat 2. mellékletében foglalt táblázat 73. sora helyébe a következő sor lép:

	(A)	(B)	(C)	(D)	(E)
(1.)	(Felhívás azonosító jele)	(Projekt megnevezése)	(Támogatást igénylő neve)	[Projekt indikatív támogatási kerete (Mrd Ft)]	(Szakmai elvárások)

"

73.	IKOP-3.1.0-15	Budapesti trolibusz járműbeszerzés és kapcsolódó infrastruktúra-fejlesztés	BKK Zrt.	10,20 (99,44% támogatási intenzitás szerint csökkentett összeg)	A projekttel szembeni szakmai elvárás alacsonypadlós trolibuszok beszerzése, valamint az azok üzemeltetéséhez szükséges kapcsolódó infrastruktúra fejlesztése.
-----	---------------	--	----------	---	--

"

9. Az 1247/2016. (V. 18.) Korm. határozat 2. mellékletében foglalt táblázat D:75b mezője helyébe a következő mező lép:

	(A)	(D)
(1.)	(Felhívás azonosító jele)	[Projekt indikatív támogatási kerete (Mrd Ft)]
(75b.)	(IKOP-3.1.0-15)	17,60 (99,44% támogatási intenzitás szerint csökkentett összeg)

10. Az 1247/2016. (V. 18.) Korm. határozat 2. mellékletében foglalt táblázat 80. sora helyébe a következő sor lép, és a táblázat a következő 80a sorral egészül ki:

	(A)	(B)	(C)	(D)	(E)
(1.)	(Felhívás azonosító jele)	(Projekt megnevezése)	(Támogatást igénylő neve)	[Projekt indikatív támogatási kerete (Mrd Ft)]	(Szakmai elvárások)

”

80.	IKOP-3.2.0-15	Szeged–Hódmezővásárhely tram-train rendszerhez szükséges járműtelep építése	NIF Zrt.	2,75 (támogatási intenzitás: 100%)	Járműtelep építése Szegeden, kapcsolódó szolgáltatások nyújtása.
80a.	IKOP-3.2.0-15	Szeged–Hódmezővásárhely tram-train rendszer előkészítése	NIF Zrt.	1,25 (támogatási intenzitás: 100%)	A vasútvillamos (tram-train) rendszerhez szükséges előkészítő tervezési feladatok.

”

11. Az 1247/2016. (V. 18.) Korm. határozat 2. mellékletében foglalt táblázat B:93–E:93 mezője helyébe a következő mezők lépnek:

	(A)	(B)	(C)	(D)	(E)
(1.)	<i>(Felhívás azonosító jele)</i>	<i>(Projekt megnevezése)</i>	<i>(Támogatást igénylő neve)</i>	<i>[Projekt indikatív támogatási kerete (Mrd Ft)]</i>	<i>(Szakmai elvárások)</i>
(93.)	(IKOP-3.2.0-15)	Szabadbattyán–Tapolca–Keszthely villamos üzem kiépítése a Balaton körül I. ütem (Szabadbattyán–Balatonfüred) előkészítése és kivitelezése és a II. ütem előkészítése	NIF Zrt.	22,50 (támogatási intenzitás: 100%)	Vasútvonalak villamosítása a szükséges egyéb kiegészítő munkálatokkal, I. ütem előkészítése és megvalósítása, továbbá II. ütem megvalósításához szükséges előkészítési feladatok.

12. Az 1247/2016. (V. 18.) Korm. határozat 2. mellékletében foglalt táblázat D:106 mezője helyébe a következő mező lép:

	(A)	(D)
(1.)	<i>(Felhívás azonosító jele)</i>	<i>[Projekt indikatív támogatási kerete (Mrd Ft)]</i>
(106.)	(IKOP-4.1.0-15)	35,00 (támogatási intenzitás: 100%)

13. Hatályát veszti az 1247/2016. (V. 18.) Korm. határozat 2. mellékletében foglalt táblázat

- 13.1. 72. sora,
- 13.2. 106a. sora,
- 13.3. 107a. sora.

**A Kormány 1847/2017. (XI. 14.) Korm. határozata
a KEHOP-5.2.2-16-2016-00025 azonosító számú („Heves megyei oktatási intézmények épületenergetikai
fejlesztése” című) projekt támogatásának növeléséről**

A Kormány

1. egyetért a KEHOP-5.2.2-16-2016-00025 azonosító számú, „Heves megyei oktatási intézmények épületenergetikai fejlesztése” című projekt (a továbbiakban: projekt) támogatásának 1. melléklet szerinti növelésével, és az európai uniós forrásból finanszírozott egyes projektek költségnövekménye támogathatóságáról szóló 17/2017. (II. 1.) Korm. rendelet (a továbbiakban: Kormányrendelet) 6/A. §-a alapján hozzájárul, hogy a projekt keretemelése és annak végrehajtása során a Kormányrendelet 3–6. §-ában foglalt eljárási szabályok ne kerüljenek alkalmazásra,
2. egyetért a projekt támogatási szerződésének az 1. melléklet szerinti módosításával.

Felelős: nemzeti fejlesztési miniszter

Határidő: azonnal

Orbán Viktor s. k.,
miniszterelnök

1. melléklet az 1847/2017. (XI. 14.) Korm. határozathoz

	A	B	C	D	E	F	G
1.	Projekt azonosító száma	Projekt megnevezése	Kedvezményezett neve	Eredeti támogatás (bruttó, Ft)	Többlettámogatás legfeljebb (bruttó, Ft)	Megnövelt támogatás legfeljebb (bruttó, Ft)	Projekt rövid bemutatása
2.	KEHOP-5.2.2-16-2016-00025	Heves megyei oktatási intézmények épületenergetikai fejlesztése	Klebelsberg Központ az Európai Unió vagy más nemzetközi szervezet felé vállalt kötelezettséggel összefüggő, a 2014–2020 programozási időszakban a Kormány által a nemzeti fejlesztési miniszter hatáskörébe utalt energiahatékonyság növelését célzó beruházások megvalósításáról szóló 435/2015. (XII. 28.) Korm. rendelet szerint	340 000 000	700 000 000	1 040 000 000	A projekt keretében számos Heves megyei oktatási intézmény energetikai felújítása – így különösen hőszigetelés, nyílászárók cseréje, gépészet korszerűsítése – valósul meg. A projekt célja az intézmények, és ezzel hazánk összes primerenergia-felhasználásának, valamint az ezzel összefüggő üvegházhatású gázok kibocsátásának csökkentése.

A Kormány 1848/2017. (XI. 14.) Korm. határozata

a TOP-6.1.2-16-SP1-2017-00001 azonosító számú („Inkubátorház létrehozása az Innovációs és Technológiai Centrum területén” című), valamint a TOP-6.3.2-16-MI1-2017-00001 azonosító számú („Zöld Város kialakítása Miskolc Belváros – Történelmi Avas akcióterületen” című), hárommilliárd forintot meghaladó támogatási igényű projektjavaslat támogatásáról

A Kormány

1. egyetért
 - a) a TOP-6.1.2-16-SP1-2017-00001 azonosító számú, „Inkubátorház létrehozása az Innovációs és Technológiai Centrum területén” című és
 - b) a TOP-6.3.2-16-MI1-2017-00001 azonosító számú, „Zöld Város kialakítása Miskolc Belváros – Történelmi Avas akcióterületen” című,hárommilliárd forintot meghaladó támogatási igényű projektjavaslatok (a továbbiakban: projektjavaslatok) 1. melléklet szerinti támogatásával,
2. egyetért a projektjavaslatok támogatási szerződésének 1. melléklet szerinti megkötésével.

Felelős: nemzetgazdasági miniszter
Határidő: azonnal

Orbán Viktor s. k.,
miniszterelnök

1. melléklet az 1848/2017. (XI. 14.) Korm. határozathoz

	A	B	C	D	E
1.	Projekt azonosító száma	Projekt megnevezése	Támogatást igénylő neve	Támogatás (Ft)	Projekt rövid bemutatása
2.	TOP-6.1.2-16-SP1-2017-00001	Inkubátorház létrehozása az Innovációs és Technológiai Centrum területén	Sopron Megyei Jogú Város Önkormányzata	3 500 000 000	A fejlesztés eredményeképpen zöld mezős beruhásként Sopron délkeleti, külterületi részén kiadható műhelyeket, irodákat és közös használatú helyiséget és különböző szolgáltatásokat magában foglaló inkubátorház valósul meg, amely hozzájárul a minőségi vállalkozói adottságokra alapozott, piacképes, lehetőségorientált vállalkozások (különösen helyi startupok, kis- és középvállalkozások) számának bővüléséhez. Kiemelt cél a betelepülő vállalkozásoknak az inkubációs időszak alatt történő megerősítése, hozzájárulva a foglalkoztatottság, valamint magas hozzáadott értéket előállítva a bruttó hazai össztermék (GDP) növeléséhez, és az Ausztriába ingázó munkavállalók egy részének hazavonzásához, ezáltal a nemzetgazdaság erősítéséhez.
3.	TOP-6.3.2-16-MI1-2017-00001	Zöld Város kialakítása Miskolc Belváros – Történelmi Avas akcióterületen	Miskolc Megyei Jogú Város Önkormányzata	3 320 000 000	A projekt célja Miskolc Belváros és Történelmi Avas akcióterületen tervezett beavatkozások megvalósítása, amelyek javítják a városközpont általános környezeti állapotát, segítik a településrész fenntartható fejlődési pályára állítását. A projekt keretében 1. a Szinva patak mellett vízparti szabadidős-rekreációs „zöld” területeket alakítanak ki, 2. a városklíma hősziget hatásának csökkentése érdekében a Szinva patakot kibontják, 3. a Szinva patak kibontása mentén lépcsős, többszintes zöldfelületet létesítenek, 4. a Szinva patak déli partja mentén parksávot, fásított sétányokat és zöldterületet alakítanak ki, 5. az önfenntartó képesség fokozása érdekében a csapadékvizet közvetlenül hasznosítják, 6. a Történelmi Avas akcióterületen aktív rekreációs zöldterületet alakítanak ki.

**A Kormány 1849/2017. (XI. 14.) Korm. határozata
a Terület- és Településfejlesztési Operatív Program éves fejlesztési keretének megállapításáról szóló
1005/2016. (I. 18.) Korm. határozat módosításáról**

1. A Terület- és Településfejlesztési Operatív Program éves fejlesztési keretének megállapításáról szóló 1005/2016. (I. 18.) Korm. határozat [a továbbiakban: 1005/2016. (I. 18.) Korm. határozat] a következő 1/A ponttal egészül ki:
„1/A. A Kormány
a) jóváhagyja a TOP 1. prioritása 329,52 milliárd forint összegű meghirdethető keretét, amely 31,07 milliárd forinttal haladja meg a TOP 1. prioritásának keretét,
b) egyetért azzal, hogy a TOP 1–6. prioritása keretében olyan mértékben legyen vállalható kötelezettség, hogy
ba) a TOP 1–4. és 6. prioritása terhére támogatott projektek elszámolható összköltsége a prioritás operatív programban rögzített keretének 110,0%-át,
bb) a TOP 5. prioritása terhére támogatott projektek elszámolható összköltsége a prioritás operatív programban rögzített keretének 103,0%-át
ne haladja meg.”
2. Az 1005/2016. (I. 18.) Korm. határozat 1. melléklete az 1. melléklet szerint módosul.
3. Az 1005/2016. (I. 18.) Korm. határozat 1. melléklet
 - 3.1. 1. pontjában foglalt táblázat E:7 mezőjében a „2017. március” szövegrész helyébe a „Meghirdetve 2017. februárban” szöveg,
 - 3.2. 1. pontjában foglalt táblázat E:9 mezőjében a „2017. március” szövegrész helyébe a „Meghirdetve 2017. februárban” szöveg,
 - 3.3. 1. pontjában foglalt táblázat E:10 mezőjében a „2017. március” szövegrész helyébe a „Meghirdetve 2017. februárban” szöveg,
 - 3.4. 1. pontjában foglalt táblázat E:12 mezőjében a „2017. március” szövegrész helyébe a „Meghirdetve 2017. februárban” szöveg,
 - 3.5. 3. pontjában foglalt táblázat E:5 mezőjében a „2017. március” szövegrész helyébe a „Meghirdetve 2017. februárban” szöveg,
 - 3.6. 3. pontjában foglalt táblázat E:6 mezőjében a „2017. március” szövegrész helyébe a „Meghirdetve 2017. februárban” szöveg,
 - 3.7. 6. pontjában foglalt táblázat C:4 mezőjében a „22,198” szövegrész helyébe a „21,88” szöveg,
 - 3.8. 6. pontjában foglalt táblázat C:6 mezőjében a „20,194” szövegrész helyébe a „20,08” szöveg,
 - 3.9. 6. pontjában foglalt táblázat C:14 mezőjében a „4,774” szövegrész helyébe a „4,57” szöveg,
 - 3.10. 6. pontjában foglalt táblázat C:16 mezőjében a „25,621” szövegrész helyébe a „25,62” szöveg,
 - 3.11. 6. pontjában foglalt táblázat C:18 mezőjében a „18,439” szövegrész helyébe a „15,69” szöveg,
 - 3.12. 6. pontjában foglalt táblázat C:19 mezőjében a „6,800” szövegrész helyébe a „6,62” szöveg,
 - 3.13. 6. pontjában foglalt táblázat E:24 mezőjében a „2017. március” szövegrész helyébe a „Meghirdetve 2017. februárban” szöveg,
 - 3.14. 6. pontjában foglalt táblázat E:25 mezőjében a „2017. március” szövegrész helyébe a „Meghirdetve 2017. februárban” szöveg,
 - 3.15. 6. pontjában foglalt táblázat E:28 mezőjében a „2017. március” szövegrész helyébe a „Meghirdetve 2017. februárban” szöveg,
 - 3.16. 6. pontjában foglalt táblázat C:30 mezőjében a „4,769” szövegrész helyébe a „4,93” szöveg,
 - 3.17. 6. pontjában foglalt táblázat C:31 mezőjében a „4,120” szövegrész helyébe a „4,16” szöveg lép.
4. Ez a határozat a közzétételét követő napon lép hatályba.

Orbán Viktor s. k.,
miniszterelnök

1. melléklet az 1849/2017. (XI. 14.) Korm. határozathoz

1. Az 1005/2016. (I. 18.) Korm. határozat 1. melléklet 1. pontjában foglalt táblázat C:2–C:12 mezője helyébe a következő mezők lépnek:

	(A)	(C)
(1.)	(Felhívás azonosító jele)	[Felhívás keretösszege teljes költség alapon (Mrd Ft)]
(2.)	(TOP-1.1.1-15)	53,44
(3.)	(TOP-1.1.3-15)	24,16
(4.)	(TOP-1.2.1-15)	55,73
(5.)	(TOP-1.3.1-15)	44,05
(6.)	(TOP-1.4.1-15)	51,09
(7.)	(TOP-1.1.1-16)	24,53
(8.)	(TOP-1.1.2-16)	9,43
(9.)	(TOP-1.1.3-16)	13,16
(10.)	(TOP-1.2.1-16)	21,95
(11.)	(TOP-1.3.1-16)	11,98
(12.)	(TOP-1.4.1-16)	20,00

2. Az 1005/2016. (I. 18.) Korm. határozat 1. melléklet 2. pontjában foglalt táblázat C:2–C:7 mezője helyébe a következő mezők lépnek:

	(A)	(C)
(1.)	(Felhívás azonosító jele)	[Felhívás keretösszege teljes költség alapon (Mrd Ft)]
(2.)	(TOP-2.1.1-15)	21,08
(3.)	(TOP-2.1.2-15)	56,28
(4.)	(TOP-2.1.3-15)	46,12
(5.)	(TOP-2.1.1-16)	7,69
(6.)	(TOP-2.1.2-16)	19,77
(7.)	(TOP-2.1.3-16)	11,62

3. Az 1005/2016. (I. 18.) Korm. határozat 1. melléklet 2. pontjában foglalt táblázat E:5–E:7 mezője helyébe a következő mezők lépnek:

	(A)	(E)
(1.)	(Felhívás azonosító jele)	(Felhívás meghirdetésének tervezett ideje)
(5.)	(TOP-2.1.1-16)	Meghirdetve 2017. februárban
(6.)	(TOP-2.1.2-16)	Meghirdetve 2017. februárban
(7.)	(TOP-2.1.3-16)	Meghirdetve 2017. februárban

4. Az 1005/2016. (I. 18.) Korm. határozat 1. melléklet 3. pontjában foglalt táblázat C:2–C:6 mezője helyébe a következő mezők lépnek:

	(A)	(C)
(1.)	(Felhívás azonosító jele)	[Felhívás keretösszege teljes költség alapon (Mrd Ft)]
(2.)	(TOP-3.1.1-15)	58,94
(3.)	(TOP-3.2.1-15)	70,31
(4.)	(TOP-3.2.2-15)	14,83
(5.)	(TOP-3.1.1-16)	24,94
(6.)	(TOP-3.2.1-16)	52,07

5. Az 1005/2016. (I. 18.) Korm. határozat 1. melléklet 4. pontjában foglalt táblázat C:2–C:7 mezője helyébe a következő mezők lépnek:

	(A)	(C)
(1.)	(Felhívás azonosító jele)	[Felhívás keretösszege teljes költség alapon (Mrd Ft)]
(2.)	(TOP-4.1.1-15)	22,33
(3.)	(TOP-4.2.1-15)	15,86
(4.)	(TOP-4.3.1-15)	15,73
(5.)	(TOP-4.1.1-16)	3,12
(6.)	(TOP-4.2.1-16)	3,05
(7.)	(TOP-4.3.1-16)	7,85

6. Az 1005/2016. (I. 18.) Korm. határozat 1. melléklet 4. pontjában foglalt táblázat E:5–E:7 mezője helyébe a következő mezők lépnek:

	(A)	(E)
(1.)	(Felhívás azonosító jele)	(Felhívás meghirdetésének tervezett ideje)
(5.)	(TOP-4.1.1-16)	Meghirdetve 2017. februárban
(6.)	(TOP-4.2.1-16)	Meghirdetve 2017. februárban
(7.)	(TOP-4.3.1-16)	Meghirdetve 2017. februárban

7. Az 1005/2016. (I. 18.) Korm. határozat 1. melléklet 5. pontjában foglalt táblázat C:3–C:6 mezője helyébe a következő mezők lépnek:

	(A)	(C)
(1.)	(Felhívás azonosító jele)	[Felhívás keretösszege teljes költség alapon (Mrd Ft)]
(3.)	(TOP-5.1.2-15)	27,92
(4.)	(TOP-5.2.1-15)	9,61
(4a.)	(TOP-5.1.1-16)	1,45
(5.)	(TOP-5.1.2-16)	10,49
(5a.)	(TOP-5.2.1-16)	1,70
(6.)	(TOP-5.3.1-16)	12,05

8. Az 1005/2016. (I. 18.) Korm. határozat 1. melléklet 5. pontjában foglalt táblázat E:4a–E:6 mezője helyébe a következő mezők lépnek:

	(A)	(E)
(1.)	(Felhívás azonosító jele)	(Felhívás meghirdetésének tervezett ideje)
(4a.)	(TOP-5.1.1-16)	Meghirdetve 2017. márciusban
(5.)	(TOP-5.1.2-16)	Meghirdetve 2017. februárban
(5a.)	(TOP-5.2.1-16)	Meghirdetve 2017. márciusban
(6.)	(TOP-5.3.1-16)	Meghirdetve 2017. márciusban

9. Az 1005/2016. (I. 18.) Korm. határozat 1. melléklet 5. pontjában foglalt táblázat a következő 7. sorral egészül ki:

	(A)	(B)	(C)	(D)	(E)
(1.)	(Felhívás azonosító jele)	(Felhívás neve)	[Felhívás keretösszege teljes költség alapon (Mrd Ft)]	(Felhívás meghirdetésének módja)	(Felhívás meghirdetésének tervezett ideje)

"

7.	TOP-5.3.2-17	Megyei identitás erősítése	2,75	területi	2017. november
----	--------------	----------------------------	------	----------	----------------

"

10. Az 1005/2016. (I. 18.) Korm. határozat 1. melléklet 6. pontjában foglalt táblázat C:9–C:11 mezője helyébe a következő mezők lépnek:

	(A)	(C)
(1.)	(Felhívás azonosító jele)	[Felhívás keretösszege teljes költség alapon (Mrd Ft)]
(9.)	(TOP-6.3.3-15)	7,63
(10.)	(TOP-6.4.1-15)	21,78
(11.)	(TOP-6.5.1-15)	26,91

11. Az 1005/2016. (I. 18.) Korm. határozat 1. melléklet 6. pontjában foglalt táblázat C:21–C:23 mezője helyébe a következő mezők lépnek:

	(A)	(C)
(1.)	(Felhívás azonosító jele)	[Felhívás keretösszege teljes költség alapon (Mrd Ft)]
(21.)	(TOP-6.1.4-16)	20,44
(22.)	(TOP-6.1.5-16)	31,61
(23.)	(TOP-6.2.1-16)	9,96

12. Az 1005/2016. (I. 18.) Korm. határozat 1. melléklet 6. pontjában foglalt táblázat C:25–C:28 mezője helyébe a következő mezők lépnek:

	(A)	(C)
(1.)	(Felhívás azonosító jele)	[Felhívás keretösszege teljes költség alapon (Mrd Ft)]
(25.)	(TOP-6.3.2-16)	16,29
(26.)	(TOP-6.3.3-16)	8,17
(27.)	(TOP-6.4.1-16)	15,58
(28.)	(TOP-6.5.1-16)	29,31

13. Az 1005/2016. (I. 18.) Korm. határozat 1. melléklet 6. pontjában foglalt táblázat E:32–E:34 mezője helyébe a következő mezők lépnek:

	(A)	(E)
(1.)	(Felhívás azonosító jele)	(Felhívás meghirdetésének tervezett ideje)
(32.)	(TOP-6.7.1-16)	Meghirdetve 2017. februárban
(32a.)	(TOP-6.8.2-16)	Meghirdetve 2017. márciusban
(33.)	(TOP-6.9.1-16)	Meghirdetve 2017. márciusban
(34.)	(TOP-6.9.2-16)	Meghirdetve 2017. márciusban

14. Az 1005/2016. (I. 18.) Korm. határozat 1. melléklet 6. pontjában foglalt táblázat C:32a–C:34 mezője helyébe a következő mezők lépnek:

	(A)	(C)
(1.)	(Felhívás azonosító jele)	[Felhívás keretösszege teljes költség alapon (Mrd Ft)]
(32a.)	(TOP-6.8.2-16)	6,68
(33.)	(TOP-6.9.1-16)	2,85
(34.)	(TOP-6.9.2-16)	6,70

15. Hatályát veszti az 1005/2016. (I. 18.) Korm. határozat 1. melléklet

15.1. 3. pontjában foglalt táblázat 7. sora és

15.2. 6. pontjában foglalt táblázat 29. sora.

A Magyar Közlönyt az Igazságügyi Minisztérium szerkeszti.

A szerkesztésért felelős: dr. Salgó László Péter.

A szerkesztőség címe: Budapest V., Kossuth tér 4.

A Magyar Közlöny hiteles tartalma elektronikus dokumentumként a <http://www.magyar kozlony.hu> honlapon érhető el.

A Magyar Közlöny oldalhű másolatát papíron kiadja a Magyar Közlöny Lap- és Könyvkiadó.

Felelős kiadó: Köves Béla ügyvezető.